

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

L 26

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

59ο έτος

2 Φεβρουαρίου 2016

Περιεχόμενα

I Νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/93 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2016 για την κατάργηση ορισμένων πράξεων του κεκτημένου του Σένγκεν 1
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/94 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2016 για την κατάργηση ορισμένων πράξεων από το κεκτημένο του Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις 6
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/95 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2016 για την κατάργηση ορισμένων πράξεων στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις 9
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2016 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1236/2010 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου και επιβολής που εφαρμόζεται στη ζώνη της σύμβασης για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αλιείας στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό 13

ΟΔΗΓΙΕΣ

- ★ Οδηγία (ΕΕ) 2016/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2016 σχετικά με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων (αναδιατύπωση) ⁽¹⁾ 19

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισης που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/93 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιανουαρίου 2016

για την κατάργηση ορισμένων πράξεων του κεκτημένου του Σένγκεν

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και δ), το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχεία ε) και ζ), το άρθρο 79 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και δ) και το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η βελτίωση της διαφάνειας του ενωσιακού δικαίου αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της στρατηγικής για τη βελτίωση της νομοθεσίας την οποία εφαρμόζουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, ενδείκνυται η κατάργηση των εν λόγω πράξεων που δεν εξυπηρετούν πλέον κανένα σκοπό.
- (2) Ορισμένες πράξεις που αποτελούν κεκτημένο του Σένγκεν είναι πλέον άνευ αντικειμένου λόγω του προσωρινού τους χαρακτήρα ή επειδή το περιεχόμενό τους έχει συμπεριληφθεί σε μεταγενέστερες πράξεις.
- (3) Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (95) PV 1 rev ⁽²⁾ αναφερόταν σε μια πολύ ιδιαίτερη κατάσταση όσον αφορά την προηγούμενη διαβούλευση που ζήτησε η Πορτογαλία έναντι των αιτούντων θεώρηση της Ινδονησίας. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 810/2009 ⁽³⁾ και (ΕΚ) αριθ. 767/2008 ⁽⁴⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που προβλέπουν νέους κανόνες σχετικά με την προηγούμενη διαβούλευση με άλλα κράτη μέλη σχετικά με την έκδοση θεωρήσεων.
- (4) Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (95) 21 ⁽⁵⁾ προέβλεπε την υποχρέωση των κρατών μελών να ανταλλάσσουν στατιστικές πληροφορίες για καλύτερη παρακολούθηση της μετανάστευσης στα εξωτερικά σύνορα. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου ⁽⁶⁾, σύμφωνα με τον οποίο ανατίθεται στον Frontex η πραγματοποίηση αναλύσεων κινδύνου σχετικά με αναδυόμενους κινδύνους και την τρέχουσα κατάσταση στα εξωτερικά σύνορα και η ανάπτυξη και λειτουργία συστημάτων πληροφοριών που επιτρέπουν την ανταλλαγή τέτοιων πληροφοριών.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2015 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2015.

⁽²⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 5ης Μαΐου 1995, σχετικά με την κοινή πολιτική θεωρήσεων που περιλαμβάνεται στα πρακτικά της συνεδρίασης της εκτελεστικής επιτροπής, η οποία πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 28 Απριλίου 1995 [SCH/Com-ex (95) PV rev. 1, σημείο 8] (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 175).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (κανονισμός VIS) (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 60).

⁽⁵⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 20ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την ταχεία ανταλλαγή μεταξύ των κρατών Σένγκεν στατιστικών και συγκεκριμένων πληροφοριών για ενδεχόμενες δυσλειτουργίες στα εξωτερικά σύνορα [SCH/Com-ex (95) 21] (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 176).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 349 της 25.11.2004, σ. 1).

- (5) Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (96) 13 rev 1⁽¹⁾ θέσπισε τις αρχές που διέπουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εκπροσωπούμενων και εκπροσωπούμενων κρατών μελών σχετικά με τη χορήγηση θεώρησης Σένγκεν σε τρίτες χώρες όπου δεν εκπροσωπούνται όλα τα κράτη Σένγκεν. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 που προβλέπει νέους κανόνες για τις συμφωνίες εκπροσώπησης σε περιπτώσεις όπου ένα κράτος μέλος συμφωνήσει να εκπροσωπήσει άλλο κράτος μέλος για την εξέταση αιτήσεων και την έκδοση θεωρήσεων εξ ονόματος του εν λόγω κράτους μέλους.
- (6) Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (97) 39 rev⁽²⁾ ενέκρινε τις κατευθυντήριες γραμμές για αποδεικτικά στοιχεία και ενδείξεις στο πλαίσιο των συμφωνιών επανεισοχής μεταξύ κρατών Σένγκεν. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου⁽³⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής⁽⁴⁾ οι οποίοι προβλέπουν αποδεικτικά στοιχεία και έμμεσες αποδείξεις που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου.
- (7) Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (98) 1 rev 2⁽⁵⁾ προέβλεπε σειρά μέτρων με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητας των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁶⁾ που καθορίζει τους κανόνες σχετικά με τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004, που προβλέπει την ανάθεση στον Frontex της διευκόλυνσης της εφαρμογής των κοινοτικών μέτρων σχετικά με τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων μέσω της διασφάλισης του συντονισμού των ενεργειών των κρατών μελών κατά την υλοποίηση των μέτρων αυτών.
- (8) Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (98) 18 rev⁽⁷⁾ προέβλεπε τη διαδικασία που οφείλουν να ακολουθούν τα κράτη Σένγκεν που αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες όσον αφορά την απόκτηση αδειών διέλευσης για τον επαναπατρισμό παράνομων αλλοδαπών. Επίσης προέβλεπε τη δυνατότητα διερεύνησης σε ενωσιακό επίπεδο της ανάγκης να χρησιμοποιηθούν άλλα μέσα με περισσότερο δεσμευτικό χαρακτήρα έναντι των χωρών που δημιουργούν προβλήματα σε αυτό το πλαίσιο. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά τη σύναψη από την Ένωση συμφωνιών επανεισοχής με ορισμένες τρίτες χώρες. Στις εν λόγω συμφωνίες προσδιορίζονται οι ειδικές υποχρεώσεις και διαδικασίες που πρέπει να τηρούν οι αρχές των τρίτων χωρών και των κρατών μελών όσον αφορά τον επαναπατρισμό αλλοδαπών υπηκόων που διαμένουν παράνομα στην Ένωση.
- (9) Με την απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (98) 21⁽⁸⁾ θεσπίστηκαν κοινοί κανόνες για την απόθεση σφραγίδας στα διαβατήρια των αιτούντων θεώρηση ως μέσο για την πρόληψη της υποβολής, από το ίδιο πρόσωπο, πολλαπλών ή διαδοχικών αιτήσεων θεώρησης. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 που προβλέπει νέα δέσμη κανόνων για την έκδοση θεωρήσεων και για την απόθεση σφραγίδων στο ταξιδιωτικό έγγραφο του αιτούντος.
- (10) Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (98) 37 def 2⁽⁹⁾ θέσπισε δέσμη μέτρων που αποσκοπούν στη δημιουργία ολοκληρωμένης προσέγγισης για την ενίσχυση της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης. Τα εν λόγω μέτρα τέθηκαν σε ισχύ με την απόφαση της κεντρικής ομάδας, της 27ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τη λήψη μέτρων καταπολέμησης της λαθρομετανάστευσης [SCH/Com-ex (98) 117]. Οι εν λόγω αποφάσεις κατέστησαν άνευ αντικειμένου

⁽¹⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη χορήγηση θεώρησης Σένγκεν σε συνδυασμό με το άρθρο 30 παράγραφος 1 στοιχείο α) της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν [SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1] (EE L 239 της 22.9.2000, σ. 180).

⁽²⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για αποδεικτικά στοιχεία και ενδείξεις στο πλαίσιο των συμφωνιών επανεισοχής μεταξύ κρατών Σένγκεν [SCH/Com-ex (97) 39 rev.] (EE L 239 της 22.09.2000, σ. 188).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (EE L 50 της 25.2.2003, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (EE L 222 της 5.9.2003, σ. 3).

⁽⁵⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 21ης Απριλίου 1998, σχετικά με τις δραστηριότητες της Task Force [SCH/Com-ex (98) 1 rev 2] (EE L 239 της 22.9.2000, σ. 191).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (EE L 105 της 13.4.2006, σ. 1).

⁽⁷⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1998, σχετικά με τα μέτρα που θα ληφθούν έναντι των κρατών τα οποία θέτουν προβλήματα σε θέματα χορήγησης εγγράφων για την απομάκρυνση από το χώρο Σένγκεν [SCH/Com-ex (98) 18 rev.] (EE L 239 της 22.9.2000, σ. 197).

⁽⁸⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1998, σχετικά με την απόθεση σφραγίδας στα διαβατήρια των αιτούντων θεώρηση [SCH/Com-ex (98) 21] (EE L 239 της 22.9.2000, σ. 200).

⁽⁹⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τη λήψη μέτρων καταπολέμησης της λαθρομετανάστευσης [SCH/Com-ex (98) 37 def 2] (EE L 239 της 22.9.2000, σ. 203).

μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 377/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ που θεσπίζει το κοινό πλαίσιο για την απόσπαση αξιωματικών συνδέσμων μετανάστευσης σε τρίτες χώρες, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 ο οποίος προβλέπει δέσμη κοινών μέτρων για τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων και της απόφασης 2009/371/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽²⁾ με την οποία ανατίθενται στην Ευρωπόλ συγκεκριμένα καθήκοντα που σχετίζονται με την ανταλλαγή πληροφοριών, μεταξύ άλλων στον τομέα της καταπολέμησης της παράτυπης μετανάστευσης.

- (11) Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (98) 59 rev ⁽³⁾ προέβλεπε δέσμη κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τη συντονισμένη τοποθέτηση συμβούλων σε θέματα εγγράφων στον τομέα της εναέριας και θαλάσσιας κυκλοφορίας, σε προξενικές αρχές των κρατών μελών, με σκοπό να ενισχυθεί η καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 377/2004 που θεσπίζει νέους κανόνες για την τοποθέτηση αξιωματικών συνδέσμων σε τρίτες χώρες.
- (12) Με την απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (99) 7 rev 2 ⁽⁴⁾ εγκρίθηκε σχέδιο για την αμοιβαία απόσπαση υπαλλήλων συνδέσμων από τα κράτη μέλη με σκοπό την παροχή συμβουλών και υποστήριξης κατά την άσκηση των καθηκόντων ασφάλειας και ελέγχου στα εξωτερικά σύνορα. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 που θέσπισαν από κοινού ένα νέο νομικό πλαίσιο συνεργασίας ανάμεσα στα κράτη μέλη σχετικά με τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων, συμπεριλαμβανομένης της απόσπασης υπαλλήλων συνδέσμων.
- (13) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 189/2008 του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ θέσπισε τις προδιαγραφές για ορισμένες δοκιμές του SIS II με σκοπό να αποδειχθεί ότι το κεντρικό SIS II, η υποδομή επικοινωνιών και η διεπαφή μεταξύ του κεντρικού SIS II και των εθνικών συστημάτων (N.SIS II) λειτουργούν σύμφωνα με τις τεχνικές και λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζονται στις νομικές πράξεις που αφορούν το SIS II. Ο εν λόγω κανονισμός έπαψε να παράγει τα νομικά του αποτελέσματα όταν το SIS II κατέστη επιχειρησιακό στις 9 Απριλίου 2013.
- (14) Για λόγους ασφάλειας δικαίου και σαφήνειας, θα πρέπει να καταργηθούν οι εν λόγω παρωχημένες αποφάσεις και ο κανονισμός.
- (15) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η κατάργηση ορισμένων παρωχημένων πράξεων της Ένωσης που ανήκουν στο κεκτημένο του Σένγκεν, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου.
- (16) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δε δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός αναπτύσσει το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, πρέπει να αποφασίσει, εντός έξι μηνών από την απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τον παρόντα κανονισμό, εάν θα τον μεταφέρει στο εθνικό της δίκαιο.
- (17) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στο οποίο δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁶⁾· ως εκ τούτου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (18) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στο οποίο δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁷⁾· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (19) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των εν λόγω χωρών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 377/2004 του Συμβουλίου, της 19ης Φεβρουαρίου 2004, για τη δημιουργία δικτύου αξιωματικών συνδέσμων μετανάστευσης (ΕΕ L 64 της 2.3.2004, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση 2009/371/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2009, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) (ΕΕ L 121 της 15.5.2009, σ. 37).

⁽³⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τη συντονισμένη τοποθέτηση συμβούλων σε θέματα εγγράφων [SCH/Com-ex (98) rev. 59] (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 308).

⁽⁴⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999 σχετικά με τους υπάλληλους συνδέσμους [SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2] (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 411).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 189/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2008, για τις δοκιμές του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 57 της 1.3.2008, σ. 1).

⁽⁶⁾ Απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43).

⁽⁷⁾ Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετάσχει σε ορισμένες διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν⁽¹⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²⁾.

- (20) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν⁽³⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1 της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 των αποφάσεων 2008/146/ΕΚ⁽⁴⁾ και 2008/149/ΔΕΥ⁽⁵⁾ του Συμβουλίου.
- (21) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου που υπεγράφη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν⁽⁶⁾, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 των αποφάσεων 2011/349/ΕΕ⁽⁷⁾ και 2011/350/ΕΕ⁽⁸⁾ του Συμβουλίου,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Κατάργηση παρωχημένων πράξεων

Καταργούνται οι ακόλουθες πράξεις:

- απόφαση SCH/Com-ex (95) PV 1 rev (πολιτική θεωρήσεων),
- απόφαση SCH/Com-ex (95) 21 (ανταλλαγή στατιστικών πληροφοριών),
- απόφαση SCH/Com-ex (96) 13 rev 1 (χορήγηση θεωρήσεων Σένγκεν),
- απόφαση SCH/Com-ex (97) 39 rev (αποδεικτικά στοιχεία και ενδείξεις στο πλαίσιο των συμφωνιών επανεισοχής),
- απόφαση SCH/Com-ex (98) 1 rev 2 (task force),
- απόφαση SCH/Com-ex (98) 18 rev (δυσκολίες όσον αφορά την απόκτηση αδειών διέλευσης),
- απόφαση SCH/Com-ex (98) 21 (απόθεση σφραγίδας στα διαβατήρια),
- απόφαση SCH/Com-ex (98) 37 def 2 (καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης),

⁽¹⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁽²⁾ Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

⁽³⁾ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁽⁴⁾ Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

⁽⁵⁾ Απόφαση 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 50).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

⁽⁷⁾ Απόφαση 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν όσον αφορά ιδίως τη δικαστική συνεργασία σε ποινικά θέματα και την αστυνομική συνεργασία (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 1).

⁽⁸⁾ Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

- απόφαση SCH/C (98) 117 (καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης),
- απόφαση SCH/Com-ex (98) 59 rev (σύμβουλοι σε θέματα εγγράφων),
- απόφαση SCH/Com-ex (99) 7 rev 2 (υπάλληλοι σύνδεσμοι), και
- κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 189/2008 (δοκιμές του SIS II).

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 20 Ιανουαρίου 2016.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A.G. KOENDERS

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/94 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιανουαρίου 2016

για την κατάργηση ορισμένων πράξεων από το κεκτημένο του Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 82 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η βελτίωση της διαφάνειας του ενωσιακού δικαίου αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της στρατηγικής για τη βελτίωση της νομοθεσίας την οποία εφαρμόζουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να καταργηθούν οι εν λόγω πράξεις που δεν εξυπηρετούν πλέον κανέναν σκοπό.
- (2) Ορισμένες πράξεις που θεοπίστηκαν στον τομέα της αστυνομικής και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και αποτελούν κεκτημένο του Σένγκεν είναι πλέον άνευ αντικειμένου λόγω του προσωρινού τους χαρακτήρα ή επειδή το περιεχόμενό τους έχει συμπεριληφθεί σε μεταγενέστερες πράξεις.
- (3) Στόχος της απόφασης της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (93)14 ⁽²⁾ ήταν η βελτίωση της συνεργασίας στην πράξη μεταξύ των δικαστικών αρχών για την καταπολέμηση της διακίνησης ναρκωτικών μόνο σε περιπτώσεις άρνησης συνεργασίας από κράτος μέλος. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που καταρτίστηκε με την πράξη 2000/C-197/01 του Συμβουλίου ⁽³⁾, η οποία προβλέπει στενότερη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών στον τομέα της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής όσον αφορά όλα τα αδικήματα, επομένως και το λαθρεμπόριο ναρκωτικών.
- (4) Η δήλωση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (97) decl. 13 rev 2 ⁽⁴⁾ πραγματοποιήθηκε την απαγωγή ανηλίκων και τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας εκ των γονέων αποσπά παράνομα τον ανήλικο από το πρόσωπο στο οποίο έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα επιμέλειας. Η εν λόγω δήλωση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ και της εκτελεστικής απόφασης 2013/115/ΕΕ της Επιτροπής ⁽⁶⁾, που προβλέπουν νέους κανόνες σχετικά με τον έλεγχο των ανηλίκων που διασχίζουν τα εξωτερικά σύνορα και σε σχέση με τις αντίστοιχες δραστηριότητες του Γραφείου SIRENE.
- (5) Με την απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (98) 52 ⁽⁷⁾ εγκρίθηκε το εγχειρίδιο Σένγκεν για τη διασυνοριακή αστυνομική συνεργασία με την παροχή βοήθειας στα κράτη μέλη για τη διεξαγωγή διασυνοριακών επιχειρήσεων. Η εν λόγω απόφαση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την ενσωμάτωση του περιεχομένου του εγχειριδίου στον επικαιροποιημένο κατάλογο συστάσεων για την ορθή εφαρμογή του κεκτημένου του Σένγκεν και των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας, εγχειρίδιο για τις διασυνοριακές επιχειρήσεις και επισκόπηση σχετικά με τους αξιωματικούς συνδέσμους του τομέα της επιβολής του νόμου.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2015.

⁽²⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με τη βελτίωση της πρακτικής δικαστικής συνεργασίας για την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών [SCH/Com-ex (93) 14] (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 427).

⁽³⁾ Πράξη του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, για την κατάρτιση, σύμφωνα με το άρθρο 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 197 της 12.7.2000, σ. 1).

⁽⁴⁾ Δήλωση της εκτελεστικής επιτροπής, της 9ης Φεβρουαρίου 1998, σχετικά με την απαγωγή ανηλίκων [SCH/Com-ex (97) decl. 13 rev 2] (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 436).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1).

⁽⁶⁾ Εκτελεστική απόφαση 2013/115/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2013, για το εγχειρίδιο SIRENE και άλλα μέτρα εφαρμογής σε σχέση με το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 71 της 14.3.2013, σ. 1).

⁽⁷⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1998,, σχετικά με το εγχειρίδιο διασυνοριακής αστυνομικής συνεργασίας [SCH/Com-ex (98) 52] (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 408).

- (6) Στην απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής SCH/Com-ex (99) 11 rev 2⁽¹⁾ εγκρίνεται συμφωνία συνεργασίας στις διαδικασίες που αφορούν παραβάσεις του κώδικα οδικής κυκλοφορίας. Η εν λόγω συμφωνία είχε συναφθεί μεταξύ ορισμένων κρατών μελών και με δύο τρίτα κράτη (Ισλανδία και Νορβηγία). Επομένως, δεν αποτελεί μέρος του κεκτημένου του Σένγκεν. Επιπλέον, ουδέποτε τέθηκε σε ισχύ και κανένα από τα κράτη μέλη δεν προέβη σε δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 3 της εν λόγω συμφωνίας, σχετικά με την εφαρμογή της συμφωνίας μεταξύ των κρατών μελών που την έχουν κυρώσει. Ως εκ τούτου, η εν λόγω απόφαση είναι άνευ αντικειμένου και θα πρέπει να καταργηθεί.
- (7) Στην απόφαση 2008/173/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁽²⁾ καθορίζονται το λεπτομερές πεδίο εφαρμογής, η οργάνωση, ο συντονισμός και οι διαδικασίες επικύρωσης για ορισμένες δοκιμές του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν II (SIS II), με σκοπό να αξιολογηθεί κατά πόσον κατά τη φάση ανάπτυξης το SIS II μπορεί να λειτουργήσει σύμφωνα με τις τεχνικές και λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζονται στις νομικές πράξεις του SIS II. Η εν λόγω απόφαση έπαιξε να παράγει έννομα αποτελέσματα όταν το SIS II κατέστη επιχειρησιακό στις 9 Απριλίου 2013.
- (8) Για λόγους ασφάλειας δικαίου και σαφήνειας, οι εν λόγω παρωχημένες αποφάσεις και η δήλωση θα πρέπει να καταργηθούν.
- (9) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η κατάργηση ορισμένων παρωχημένων πράξεων της Ένωσης στον τομέα της αστυνομικής και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, οι οποίες αποτελούν κεκτημένο του Σένγκεν, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου.
- (10) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός αναπτύσσει το κεκτημένο Σένγκεν, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, πρέπει να αποφασίσει, εντός έξι μηνών από την απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τον παρόντα κανονισμό, εάν θα τον μεταφέρει στο εθνικό της δικαίο.
- (11) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στο οποίο η Ιρλανδία συμμετέχει σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 19 για το κεκτημένο του Σένγκεν, που έχει ενσωματωθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προσαρτηθεί στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της απόφασης 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου⁽³⁾.
- (12) Μετά την κοινοποίηση που υπέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο στις 24 Ιουλίου 2013, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο πρώτη περίοδος του πρωτοκόλλου αριθ. 36 σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, οι παρωχημένες αποφάσεις και η δήλωση που αναφέρονται ανωτέρω έχουν παύσει να ισχύουν καθόσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο από την 1η Δεκεμβρίου 2014, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίοδος του εν λόγω πρωτοκόλλου. Επομένως, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (13) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των εν λόγω χωρών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν⁽⁴⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου⁽⁵⁾.
- (14) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν υπό την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν⁽⁶⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1 της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999, όσον αφορά τη συμφωνία συνεργασίας σχετικά με τις διαδικασίες που αφορούν παραβάσεις του κώδικα οδικής κυκλοφορίας και την εκτέλεση των σχετικών χρηματικών κυρώσεων [SCH/Com-ex (99) 11 rev. 2] (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 428).

⁽²⁾ Απόφαση 2008/173/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2008, για τις δοκιμές του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 57 της 1.3.2008, σ. 14).

⁽³⁾ Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 176 της 27.2.1999, σ. 36.

⁽⁵⁾ Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁽⁷⁾ Απόφαση 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 50).

- (15) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια του πρωτοκόλλου που υπογράφηκε μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽¹⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽²⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Κατάργηση παρωχημένων πράξεων

Καταργούνται οι ακόλουθες πράξεις:

- απόφαση SCH/Com-ex (93)14 (καταπολέμηση της διακίνησης ναρκωτικών),
- δήλωση SCH/Com-ex (97) decl. 13 rev 2 (απαγωγή ανηλίκων),
- απόφαση SCH/Com-ex (98) 52 (αστυνομικό εγχειρίδιο),
- απόφαση SCH/Com-ex (99)11 Rev. 2 (παραβάσεις του κώδικα οδικής κυκλοφορίας), και
- απόφαση 2008/173/ΔΕΥ (δοκιμές του SIS II).

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 20 Ιανουαρίου 2016.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 3.

⁽²⁾ Απόφαση 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν όσον αφορά ιδίως τη δικαστική συνεργασία σε ποινικά θέματα και την αστυνομική συνεργασία (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 1).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/95 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιανουαρίου 2016

για την κατάργηση ορισμένων πράξεων στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 82 παράγραφος 1, το άρθρο 83 παράγραφος 1, το άρθρο 87 παράγραφος 2 και το άρθρο 88 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η βελτίωση της διαφάνειας του ενωσιακού δικαίου αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της στρατηγικής για τη βελτίωση της νομοθεσίας που υλοποιούν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, ενδείκνυται η κατάργηση των πράξεων εκείνων που δεν εξυπηρετούν πλέον κανένα σκοπό.
- (2) Ορισμένες πράξεις που θεσπίστηκαν στο τομέα της αστυνομικής και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις έχουν καταστεί άνευ αντικειμένου καθώς το περιεχόμενό τους έχει ενσωματωθεί σε διαδοχικές πράξεις.
- (3) Με την κοινή δράση 96/610/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽²⁾ καταρτίστηκε ευρετήριο αντιτρομοκρατικών ειδικών δεξιοτήτων, ικανοτήτων και γνώσεων μέσω του οποίου αυτές θα καθίσταντο ευρύτερα και άμεσα διαθέσιμες στους οργανισμούς όλων των κρατών μελών. Η εν λόγω κοινή δράση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος της απόφασης 2009/371/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽³⁾ με την οποία ανατίθεται στην Ευρώπη η υποστήριξη και ενίσχυση της αμοιβαίας συνεργασίας μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών για την πρόληψη και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και άλλων μορφών σοβαρού εγκλήματος και της απόφασης 2008/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, με την οποία θεσπίστηκε ένα νέο πλαίσιο διασυνοριακής συνεργασίας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.
- (4) Η κοινή δράση 96/699/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ όρισε τη μονάδα ναρκωτικών της Ευρώπης ως την αρχή στην οποία πρέπει να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη τις πληροφορίες σχετικά με τα χημικά χαρακτηριστικά των ναρκωτικών. Η εν λόγω κοινή δράση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος της απόφασης 2009/371/ΔΕΥ.
- (5) Στόχος της κοινής δράσης 96/747/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽⁶⁾ ήταν η ενίσχυση της συνεργασίας των υπηρεσιών επιβολής του νόμου των κρατών μελών με τη δημιουργία ευρετηρίου ειδικών δεξιοτήτων, ικανοτήτων και γνώσεων. Η εν λόγω κοινή δράση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος της απόφασης 2009/371/ΔΕΥ, με την οποία ανατίθεται στην Ευρώπη η ανάπτυξη ειδικών γνώσεων για τις διαδικασίες έρευνας των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και η παροχή συμβουλών στις εθνικές αρχές για τη διεξαγωγή ερευνών.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2015.

⁽²⁾ Κοινή δράση 96/610/ΔΕΥ, της 15 Οκτωβρίου 1996, που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ. 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και αφορά την κατάρτιση και τήρηση ευρετηρίου αντιτρομοκρατικών ειδικών δεξιοτήτων, ικανοτήτων και γνώσεων, προς διευκόλυνση της αντιτρομοκρατικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 273 της 25.10.1996, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση 2009/371/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2009, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρώπολ) (ΕΕ L 121 της 15.5.2009, σ. 37).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2008/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος (ΕΕ L 210 της 6.8.2008, σ. 1).

⁽⁵⁾ Κοινή δράση 96/699/ΔΕΥ, της 29ης Νοεμβρίου 1996, που θέσπισε το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την ανάλυση των χημικών χαρακτηριστικών των ναρκωτικών προκειμένου να βελτιωθεί η συνεργασία των κρατών μελών στην καταπολέμηση του λαθρεμπορίου ναρκωτικών (ΕΕ L 322 της 12.12.1996, σ. 5).

⁽⁶⁾ Κοινή δράση 96/747/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 1996, που θεσπίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ. 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και αφορά τη δημιουργία και τήρηση ευρετηρίου ειδικών προσόντων, ικανοτήτων και γνώσεων, στον τομέα της καταπολέμησης του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος προς διευκόλυνση της συνεργασίας των υπηρεσιών επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 342 της 31.12.1996, σ. 2).

- (6) Στόχος της κοινής δράσης 96/750/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁽¹⁾ ήταν η ενίσχυση της συνεργασίας των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών για την καταπολέμηση της τοξικομανίας και η πρόσκληση προς τα κράτη μέλη για προσέγγιση των νομοθεσιών τους ώστε να καταστούν συμβατές μεταξύ τους στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την πρόληψη και καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών στην Ένωση. Η εν λόγω κοινή δράση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που καταρτίστηκε με την πράξη 2000/C-197/01 του Συμβουλίου⁽²⁾ και της απόφασης-πλαίσιο 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁽³⁾.
- (7) Η κοινή δράση 97/339/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁽⁴⁾ κατέστησε δυνατή τη συνεργασία και έδωσε εντολή για ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σε περιπτώσεις εκδηλώσεων μεγάλης κλίμακας που συγκεντρώνουν μεγάλο αριθμό προσώπων από περισσότερα του ενός κράτη μέλη, με σκοπό τη διατήρηση της δημόσιας τάξης, την προστασία των ανθρώπων και της περιουσίας τους και την πρόληψη αξιόποινων πράξεων. Η εν λόγω κοινή δράση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος των αποφάσεων του Συμβουλίου 2008/615/ΔΕΥ, 2002/348/ΔΕΥ⁽⁵⁾ και 2007/412/ΔΕΥ⁽⁶⁾ οι οποίες προβλέπουν νέους κανόνες σχετικά με την ανταλλαγή δεδομένων τόσο μη προσωπικού όσο και προσωπικού χαρακτήρα καθώς και άλλες μορφές συνεργασίας για τη διατήρηση της δημόσιας τάξης και της ασφάλειας κατά τη διάρκεια εκδηλώσεων μεγάλης κλίμακας.
- (8) Σκοπός της κοινής δράσης 97/372/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁽⁷⁾ ήταν η ενίσχυση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των τελωνειακών αρχών και άλλων αρχών επιβολής του νόμου, ιδίως όσον αφορά τα ναρκωτικά. Η εν λόγω κοινή δράση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος της πράξης 98/C-24/01 του Συμβουλίου⁽⁸⁾ για την κατάρτιση της σύμβασης περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών η οποία θέσπισε λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για την πρόληψη και την ανίχνευση παραβάσεων των εθνικών τελωνειακών διατάξεων, της απόφασης 2009/917/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁽⁹⁾ με την οποία ενισχύεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών συνεργασίας και ελέγχου των τελωνειακών αρχών με τη δημιουργία ενός συστήματος τελωνειακών πληροφοριών και της απόφασης 2009/371/ΔΕΥ, με την οποία ανατίθενται στην Ευρωπόλ καθήκοντα στήριξης της τελωνειακής συνεργασίας.
- (9) Η σύμβαση της 17ης Ιουνίου 1998 σχετικά με τις αποφάσεις έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης, όπως καταρτίστηκε με την πράξη 98/C-216/01 του Συμβουλίου⁽¹⁰⁾, επικυρώθηκε μόνο από επτά κράτη μέλη και ουδέποτε τέθηκε σε ισχύ. Επιπλέον, μεταξύ αυτών των επτά κρατών μελών, μόνον η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο πρόβησαν σε δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4 της εν λόγω σύμβασης, για την εφαρμογή της σύμβασης μεταξύ τους πριν από την έναρξη εφαρμογής της σε όλα τα κράτη μέλη. Ωστόσο, μετά την κοινοποίηση του Ηνωμένου Βασιλείου της 24ης Ιουλίου 2013 σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο πρώτη περίοδος του πρωτοκόλλου αριθ. 36 σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, τόσο η εν λόγω πράξη του Συμβουλίου όσο και η εν λόγω σύμβαση έχουν παύσει να ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο από την 1η Δεκεμβρίου 2014, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίοδος του εν λόγω πρωτοκόλλου. Δεδομένου ότι οι εν λόγω πράξεις δεν εφαρμόζονται πλέον σε κανένα κράτος μέλος, καθίστανται άνευ αντικειμένου όσον αφορά το κεκτημένο της Ένωσης και θα πρέπει να καταργηθούν.

- (1) Κοινή δράση 96/750/ΔΕΥ, της 17ης Δεκεμβρίου 1996, η οποία θεσπίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την προσέγγιση των νομοθεσιών και των πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της τοξικομανίας και για την πρόληψη και την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών (ΕΕ L 342 της 31.12.1996, σ. 6).
- (2) Πράξη 2000/C-197/01 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, για την κατάρτιση, σύμφωνα με το άρθρο 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 197 της 12.7.2000, σ. 1).
- (3) Απόφαση-πλαίσιο 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών (ΕΕ L 335 της 11.11.2004, σ. 8).
- (4) Κοινή δράση 97/339/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 1997, που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με τη συνεργασία στον τομέα της δημόσιας τάξης και ασφάλειας (ΕΕ L 147 της 5.6.1997, σ. 1).
- (5) Απόφαση 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2002, σχετικά με την ασφάλεια κατά τη διεξαγωγή ποδοσφαιρικών αγώνων με διεθνή διάσταση (ΕΕ L 121 της 8.5.2002, σ. 1).
- (6) Απόφαση 2007/412/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2007, για την τροποποίηση της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ σχετικά με την ασφάλεια κατά τη διεξαγωγή ποδοσφαιρικών αγώνων με διεθνή διάσταση (ΕΕ L 155 της 15.6.2007, σ. 76).
- (7) Κοινή δράση 97/372/ΔΕΥ, της 9ης Ιουνίου 1997, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και αφορά σαφέστερα κριτήρια επιλογής στόχων, μεθόδων επιλογής κ.λπ. και καλύτερη συλλογή πληροφοριών από τις τελωνειακές και αστυνομικές υπηρεσίες (ΕΕ L 159 της 17.6.1997, σ. 1).
- (8) Πράξη 98/C-24/01 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για την κατάρτιση βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της σύμβασης περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών (ΕΕ C 24 της 23.1.1998, σ. 1).
- (9) Απόφαση 2009/917/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τη χρήση της πληροφορικής για τελωνειακούς σκοπούς (ΕΕ L 323 της 10.12.2009, σ. 20).
- (10) Πράξη 98/C-216/01 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1998, για την κατάρτιση της σύμβασης σχετικά με τις αποφάσεις έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης (ΕΕ C 216 της 10.7.1998, σ. 1).

- (10) Η κοινή δράση 98/427/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ καθιέρωσε ένα σύστημα ανταλλαγής ορθών πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών για την ικανοποίηση αιτημάτων δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις. Η εν λόγω κοινή δράση κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την έναρξη ισχύος της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών.
- (11) Η απόφαση-πλαίσιο 2008/978/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽²⁾ σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων (ΕΕΣΑΣ) αντικαταστάθηκε από την οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾ σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας (ΕΕΕ), επειδή το πεδίο εφαρμογής του ΕΕΣΑΣ ήταν πολύ περιορισμένο. Δεδομένου ότι η ΕΕΕ θα εφαρμόζεται μεταξύ 26 κρατών μελών και το ΕΕΣΑΣ θα εξακολουθεί να εφαρμόζεται μεταξύ των δύο μόνο κρατών μελών που δεν συμμετέχουν στην ΕΕΕ, το ΕΕΣΑΣ έχει επομένως χάσει τη χρησιμότητά του ως πράξη συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και θα πρέπει να καταργηθεί.
- (12) Για λόγους ασφάλειας δικαίου και σαφήνειας, οι εν λόγω άνευ αντικειμένου κοινές δράσεις, η εν λόγω σύμβαση, η εν λόγω πράξη του Συμβουλίου και η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να καταργηθούν.
- (13) Παρά το γεγονός ότι το άρθρο 83 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει την έκδοση οδηγιών, η επιλογή κανονισμού ως πράξης για την κατάργηση της κοινής δράσης 96/750/ΔΕΥ και της απόφασης-πλαισίου 2008/978/ΔΕΥ αποτελεί κατάλληλη επιλογή, διότι ο παρών κανονισμός δεν θεσπίζει ελάχιστους κανόνες σχετικά με τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και κυρώσεων, αλλά απλώς καταργεί πράξεις άνευ αντικειμένου χωρίς να τις αντικαθιστά από άλλες.
- (14) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η κατάργηση ορισμένων άνευ αντικειμένου πράξεων της Ένωσης στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (15) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (16) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Ιρλανδία γνωστοποίησε ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (17) Κατόπιν της γνωστοποίησης εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου στις 24 Ιουλίου 2013 σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο πρώτη περίοδος του πρωτοκόλλου αριθ. 36 σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, οι κοινές δράσεις 96/610/ΔΕΥ, 96/699/ΔΕΥ, 96/747/ΔΕΥ, 96/750/ΔΕΥ, 97/339/ΔΕΥ, 97/372/ΔΕΥ και 98/427/ΔΕΥ, και η πράξη 98/C-216/01 του Συμβουλίου έχουν παύσει να ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο από 1ης Δεκεμβρίου 2014, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίοδος του εν λόγω πρωτοκόλλου. Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει, κατά συνέπεια, στην έκδοση του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τις εν λόγω νομικές πράξεις και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο τρίτη περίοδος του εν λόγω πρωτοκόλλου, η απόφαση-πλαίσιο 2008/978/ΔΕΥ συνέχισε να ισχύει στο Ηνωμένο Βασίλειο όπως αντικαταστάθηκε από την οδηγία 2014/41/ΕΕ. Επομένως, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Κατάργηση άνευ αντικειμένου πράξεων

Καταργούνται οι ακόλουθες πράξεις:

— κοινή δράση 96/610/ΔΕΥ (ευρετήριο αντιτρομοκρατικών δεξιοτήτων)

⁽¹⁾ Κοινή δράση 98/427/ΔΕΥ, της 29ης Ιουνίου 1998, που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ορθή πρακτική κατά την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων (ΕΕ L 191 της 7.7.1998, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2008/978/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων προς λήψη αντικειμένων, εγγράφων και δεδομένων για χρήση σε ποινικές διαδικασίες (ΕΕ L 350 της 30.12.2008, σ. 72).

⁽³⁾ Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

- κοινή δράση 96/699/ΔΕΥ (ανάλυση των χημικών χαρακτηριστικών των ναρκωτικών)·
- κοινή δράση 96/747/ΔΕΥ (ευρετήριο ειδικών προσόντων στον τομέα της καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος)·
- κοινή δράση 96/750/ΔΕΥ (καταπολέμηση της τοξικομανίας και της εμπορίας ναρκωτικών)·
- κοινή δράση 97/339/ΔΕΥ (συνεργασία στον τομέα της δημόσιας τάξης και ασφάλειας)·
- κοινή δράση 97/372/ΔΕΥ (συνεργασία τελωνειακών αρχών)·
- πράξη 98/C-216/01 του Συμβουλίου και σύμβαση της 17ης Ιουνίου 1998 (έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης)·
- κοινή δράση 98/427/ΔΕΥ (ορθή πρακτική κατά την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων)· και
- απόφαση-πλαίσιο 2008/978/ΔΕΥ (ευρωπαϊκό ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων).

Άρθρο 2

Μεταβατικές διατάξεις

Κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων που εκτελείται βάσει της απόφασης-πλαισίου 2008/978/ΔΕΥ εξακολουθεί να διέπεται από την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο μέχρι την ολοκλήρωση της σχετικής ποινικής διαδικασίας με οριστική απόφαση.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 20 Ιανουαρίου 2016.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A.G. KOENDERS

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/96 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιανουαρίου 2016

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1236/2010 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου και επιβολής που εφαρμόζεται στη ζώνη της σύμβασης για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αλιείας στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1236/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾ εφαρμόζει στην ενωσιακή νομοθεσία τις διατάξεις του συστήματος ελέγχου και επιβολής («το σύστημα») που θεσπίστηκαν βάσει σύστασης που εγκρίθηκε από την Επιτροπή Αλιείας Βορειοανατολικού Ατλαντικού (NEAFC) κατά την ετήσια συνάντησή της στις 15 Νοεμβρίου 2006 και τροποποιήθηκε κατόπιν δυνάμει σειράς συστάσεων κατά τις ετήσιες συνεδριάσεις του Νοεμβρίου 2007, Νοεμβρίου 2008 και Νοεμβρίου 2009.
- (2) Κατά την ετήσια συνάντησή της τον Νοέμβριο του 2012 η NEAFC ενέκρινε τη σύσταση 15:2013 βάσει της οποίας τροποποιείται το άρθρο 13 του συστήματος σχετικά με την κοινοποίηση των μεταφορτώσεων και του λιμένα εκφόρτωσης. Κατά την επόμενη ετήσια συνεδρίασή της του Νοεμβρίου 2013, η NEAFC ενέκρινε τη σύσταση 9:2014 για την τροποποίηση των άρθρων 1, 20 έως 25 και 28 του συστήματος, όσον αφορά, αντιστοίχως, τους ορισμούς, ορισμένες διατάξεις που εφαρμόζονται στον έλεγχο των αλλοδαπών αλιευτικών σκαφών από το κράτος λιμένα καθώς και τις διαδικασίες επί παραβάσει. Κατά την ετήσια συνεδρίασή της τον Νοέμβριο του 2014, η NEAFC ενέκρινε τη σύσταση 12:2015 για την τροποποίηση της σύστασης 9:2014 όσον αφορά τα άρθρα 22 και 23 του συστήματος ελέγχου αλλοδαπών αλιευτικών σκαφών από το κράτος λιμένα.
- (3) Δυνάμει των άρθρων 12 και 15 της σύμβασης περί της μελλοντικής πολυμερούς συνεργασίας στον τομέα της αλιείας στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό που εγκρίθηκε με την απόφαση 81/608/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁴⁾, η σύσταση 15:2013 τέθηκε σε ισχύ στις 8 Φεβρουαρίου 2013.
- (4) Η σύσταση 9:2014, όπως τροποποιήθηκε από τη σύσταση 12:2015, τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2015. Δεδομένου ότι η σύσταση 9:2014 κατέστη δεσμευτική για τα συμβαλλόμενα μέρη την ημερομηνία αυτή, αρμόζει να ευθυγραμμιστεί η ημερομηνία εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του παρόντος κανονισμού με την ημερομηνία εφαρμογής της εν λόγω σύστασης.
- (5) Απαιτείται η εφαρμογή των εν λόγω συστάσεων στο δίκαιο της Ένωσης. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1236/2010 θα πρέπει κατά συνέπεια να τροποποιηθεί αναλόγως,

⁽¹⁾ ΕΕ C 332 της 8.10.2015, σ. 81.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 15ης Ιανουαρίου 2016.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1236/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου και επιβολής που εφαρμόζεται στη ζώνη της σύμβασης για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αλιείας στο Βορειοανατολικό Ατλαντικό και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2791/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 31.12.2010, σ. 17).

⁽⁴⁾ Απόφαση 81/608/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1981, για τη σύναψη της σύμβασης περί της μελλοντικής πολυμερούς συνεργασίας στον τομέα της αλιείας στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό (ΕΕ L 227 της 12.8.1981, σ. 21).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1236/2010 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. ως “αλιευτικές δραστηριότητες” νοείται η αλιεία, συμπεριλαμβανομένων των κοινών αλιευτικών δραστηριοτήτων, των εργασιών μεταποίησης ιχθύων, της μεταφόρτωσης ή της εκφόρτωσης αλιευμάτων ή αλιευτικών προϊόντων και κάθε άλλης αλιευτικής δραστηριότητας προπαρασκευαστικής της αλιείας ή σχετιζόμενης με αυτήν, της συσκευασίας, της μεταφοράς, του ανεφοδιασμού σε καύσιμα ή άλλα εφόδια.»

β) το σημείο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. ως “σκάφος μη συμβαλλόμενου μέρους” νοείται κάθε σκάφος το οποίο συμμετέχει σε αλιευτικές δραστηριότητες που δεν φέρει σημαία συμβαλλόμενου μέρους, συμπεριλαμβανομένων σκαφών για τα οποία υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι είναι χωρίς εθνικότητα.»

γ) το σημείο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«13. ως “λιμένας” νοείται οιοσδήποτε τόπος στην ξηρά ο οποίος χρησιμοποιείται για την εκφόρτωση ή για την παροχή υπηρεσιών σε σχέση με, ή προς στήριξη της αλιευτικής δραστηριότητας ή τόπος επί ή πλησίον της ακτής, ο οποίος έχει οριστεί από συμβαλλόμενο μέρος για την εκφόρτωση αλιευτικών πόρων.»

2) Στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ), η τελευταία πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Με την επιφύλαξη του κεφαλαίου IV, το σκάφος παραλαβής αναφέρει τα συνολικά αλιεύματα επί του σκάφους, το συνολικό βάρος που πρόκειται να εκφορτωθεί, το όνομα του λιμένα και την εκτιμώμενη ώρα εκφόρτωσης, τουλάχιστον 24 ώρες πριν από κάθε εκφόρτωση, ανεξαρτήτως από το εάν η εκφόρτωση πρόκειται να πραγματοποιηθεί σε λιμένα εντός ή εκτός της περιοχής της σύμβασης.»

3) Ο τίτλος του κεφαλαίου IV αντικαθίσταται από τον ακόλουθο τίτλο:

«ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΛΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΛΙΕΥΘΕΙ ΑΠΟ ΣΚΑΦΗ ΠΟΥ ΦΕΡΟΥΝ ΣΗΜΑΙΑ ΑΛΛΟΥ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.»

4) Το άρθρο 22 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 22

Πεδίο εφαρμογής

Με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου (*), οι διατάξεις που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο ισχύουν για τη χρήση λιμένων των κρατών μελών από αλιευτικά σκάφη, τα οποία φέρουν αλιευτικούς πόρους που έχουν αλιευθεί στη ζώνη διακανονισμού από αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία άλλου συμβαλλόμενου μέρους, που δεν έχουν προηγουμένως εκφορτωθεί ή μεταφορτωθεί σε λιμένα.

5) Το άρθρο 23 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 23

Καθορισμένοι λιμένες

Τα κράτη μέλη καθορίζουν και κοινοποιούν στην Επιτροπή τους λιμένες όπου επιτρέπεται η εκφόρτωση ή μεταφόρτωση αλιευτικών πόρων που έχουν αλιευθεί εντός της περιοχής διακανονισμού από αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλου συμβαλλόμενου μέρους, ή τους λιμένες όπου επιτρέπεται η παροχή υπηρεσιών λιμένα στα εν λόγω σκάφη. Η Επιτροπή κοινοποιεί στη γραμματεία της NEAFC τους εν λόγω λιμένες καθώς και κάθε τροποποίηση του καταλόγου των καθορισμένων λιμένων τουλάχιστον 15 ημέρες πριν από την έναρξη ισχύος της τροποποίησης.

Οι εκφορτώσεις και οι μεταφορτώσεις αλιευμάτων που έχουν αλιευθεί εντός της ζώνης της σύμβασης από αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλου συμβαλλόμενου μέρους καθώς και η παροχή υπηρεσιών λιμένα στα εν λόγω σκάφη επιτρέπονται μόνον σε καθορισμένους λιμένες.»

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1936/2001 και (ΕΚ) αριθ. 601/2004 και κατάργησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1093/94 και (ΕΚ) αριθ. 1447/1999 (ΕΕ L 286 της 29.10.2008, σ. 1).»

6) Το άρθρο 24 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008, όταν οι πλοίαρχοι ή οι εκπρόσωποι τους, όλων των αλιευτικών σκαφών που μεταφέρουν ιχθείς οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 22 του παρόντος κανονισμού, προτίθενται να εισέλθουν σε λιμένα, ειδοποιούν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους λιμένα τουλάχιστον τρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τον εκτιμώμενο χρόνο άφιξης.

Εντούτοις, ένα κράτος μέλος δύναται να προβλέπει για την κοινοποίηση άλλο χρονικό διάστημα, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως το είδος της μεταποίησης των αλιευμάτων που έχουν αλιευθεί ή την απόσταση μεταξύ των ιχθυοτόπων και των λιμένων του εν λόγω κράτους. Στην περίπτωση αυτή, το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει αμελλητί την Επιτροπή ή τον φορέα που έχει ορίσει καθώς και τη γραμματεία της NEAFC.»

β) στην παράγραφο 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η προηγούμενη κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δύναται να ακυρωθεί από τον αποστολέα εφόσον ειδοποιηθούν οι αρμόδιες αρχές του λιμένα στον οποίο ο πλοίαρχος επιθυμεί να καταπλεύσει το αργότερο 24 ώρες πριν από τον αναγγελθέντα εκτιμώμενο χρόνο άφιξης στον εν λόγω λιμένα.»

7) Το άρθρο 25 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άδεια εκφόρτωσης ή μεταφόρτωσης και άλλη χρήση του λιμένα»

β) στην παράγραφο 1, το εισαγωγικό μέρος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Σε απάντηση σε κοινοποίηση που έχει διαβιβαστεί σύμφωνα με το άρθρο 24, το κράτος σημαίας του αλιευτικού σκάφους που προτίθεται να εκφορτώσει ή να μεταφορτώσει ή, σε περίπτωση που το σκάφος έχει συμμετάσχει σε εργασίες μεταφόρτωσης εκτός των υδάτων της Ένωσης, το κράτος (ή τα κράτη) σημαίας των παραδιδόντων σκαφών, επιβεβαιώνουν, αφότου ολοκληρώσουν την προηγούμενη κοινοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 24, ότι:»

γ) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι εργασίες εκφόρτωσης ή μεταφόρτωσης μπορούν να ξεκινήσουν μόνον μετά τη χορήγηση άδειας από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους λιμένα, εφόσον ολοκληρωθεί η προηγούμενη κοινοποίηση του άρθρου 24. Η εν λόγω άδεια είναι δυνατόν να χορηγηθεί μόνον εφόσον έχει ληφθεί η επιβεβαίωση από το κράτος σημαίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1.»

δ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3α. Η εκφόρτωση, η μεταφόρτωση και κάθε άλλη χρήση του λιμένα δεν επιτρέπεται εάν το κράτος μέλος λιμένα έχει σαφείς ενδείξεις ότι τα αλιεύματα επί του σκάφους έχουν αλιευθεί κατά παράβαση των απαιτήσεων εν ισχύ από συμβαλλόμενο μέρος όσον αφορά τις περιοχές που βρίσκονται υπό την εθνική του δικαιοδοσία.»

ε) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους λιμένα κοινοποιούν αμελλητί την απόφασή τους να επιτρέψουν ή όχι την εκφόρτωση, τη μεταφόρτωση και κάθε άλλη χρήση του λιμένα στον πλοίαρχο του σκάφους ή στον αντιπρόσωπό του και στο κράτος σημαίας του σκάφους ολοκληρώνοντας, όπως ενδείκνυται, την προηγούμενη κοινοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 24 και ενημερώνουν σχετικά τη γραμματεία της NEAFC.»

8) Το άρθρο 26 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος πραγματοποιεί επιθεωρήσεις ποσοστού τουλάχιστον 5 % των εκφορτώσεων ή μεταφορτώσεων νωπών ψαριών και τουλάχιστον το 7,5 % των κατεψυγμένων αλιευμάτων στους λιμένες του ετησίως, με βάση τη διαχείριση του κινδύνου, στις οποίες λαμβάνονται υπόψη οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές που αναφέρονται στο παράρτημα II.»

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Οι επιθεωρήσεις διεξάγονται κατά τρόπο δίκαιο, διαφανή και αμερόληπτο και χωρίς να συνιστούν παρενόχληση για το σκάφος.»

γ) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι επιθεωρητές εξετάζουν όλους τους συναφείς χώρους του σκάφους, ώστε να επαληθεύεται η συμμόρφωση με τα συναφή μέτρα διατήρησης και διαχείρισης. Οι επιθεωρήσεις διεξάγονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στο παράρτημα III.»

δ) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Κάθε κράτος μέλος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια με στόχο τη διευκόλυνση της επικοινωνίας με τον πλοίαρχο ή με τα υψηλόβαθμα μέλη του πληρώματος, και προσπαθεί, όταν αυτό είναι δυνατόν και εφόσον απαιτείται, να συνοδεύεται ο επιθεωρητής από διερμηνέα.»

ε) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3α. Οι εθνικοί επιθεωρητές δεν εμποδίζουν τους πλοίαρχους να επικοινωνούν με τις αρχές του κράτους σημαίας τους.»

στ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Το κράτος μέλος λιμένα δύναται να καλεί επιθεωρητές άλλων συμβαλλόμενων μερών για να συνοδεύουν τους επιθεωρητές του και να επιβλέπουν την επιθεώρηση.»

9) Στο άρθρο 29 παράγραφος 2, προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Ανάλογα με την περίπτωση, το κράτος μέλος το οποίο προβαίνει στην επιθεώρηση κοινοποιεί επίσης τα πορίσματα αυτής της επιθεώρησης στο συμβαλλόμενο μέρος, στα ύδατα του οποίου έλαβε χώρα η παραβίαση και το κράτος του οποίου ο πλοίαρχος του σκάφους είναι υπήκοος.»

10) Το παράρτημα γίνεται παράρτημα I.

11) Προστίθεται νέο παράρτημα II, όπως ορίζεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.

12) Προστίθεται νέο παράρτημα III, όπως ορίζεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εντούτοις, το άρθρο 1 σημεία 1 και 4 έως 12 θα ισχύουν από την 1η Ιουλίου 2015.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 20 Ιανουαρίου 2016.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A.G. KOENDERS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Το ακόλουθο παράρτημα προστίθεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1236/2010:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΈΛΕΓΧΟ ΑΠ'Ο ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΛΙΜΕΝΑ

Ως “διαχείριση κινδύνου” νοείται ο συστηματικός εντοπισμός κινδύνων και η εφαρμογή κάθε αναγκαίου μέτρου για τον περιορισμό τους. Στον όρο αυτό περιλαμβάνονται δραστηριότητες όπως η συλλογή δεδομένων και πληροφοριών, η ανάλυση και εκτίμηση των κινδύνων, η προετοιμασία και η λήψη μέτρων καθώς και η τακτική παρακολούθηση και επανεξέταση της διαδικασίας και των αποτελεσμάτων της.

Με βάση την αξιολόγηση του κινδύνου που έχει διενεργήσει, κάθε κράτος μέλος λιμένα ορίζει τη στρατηγική διαχείρισης του κινδύνου που θα υιοθετήσει για να διευκολύνει τη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό. Η εν λόγω στρατηγική πρέπει να αποσκοπεί στον εντοπισμό, στην περιγραφή και στη διάθεση των συμφερότερων από την άποψη του κόστους εργαλείων ελέγχου και μέσων επιθεώρησης, προσαρμοσμένων στον χαρακτήρα και στο εκτιμώμενο επίπεδο κάθε κινδύνου, και στον καθορισμό στόχων.

Προβλέπονται κριτήρια αξιολόγησης και διαχείρισης του κινδύνου όσον αφορά δραστηριότητες ελέγχου, επιθεώρησης και επαλήθευσης ώστε να εξασφαλιστούν έγκαιρες αναλύσεις κινδύνου και γενικές αξιολογήσεις των συναφών πληροφοριών ελέγχου και επιθεώρησης.

Κάθε αλιευτικό σκάφος, ομάδα αλιευτικών σκαφών, φορέας εκμετάλλευσης, και/ή αλιευτική δραστηριότητα, που στοχεύουν διαφορετικά είδη και σε διαφορετικά μέρη της περιοχής της σύμβασης υπόκεινται σε έλεγχο και σε επιθεωρήσεις σύμφωνα με το επίπεδο κινδύνου που αποδίδεται, χρησιμοποιώντας μεταξύ άλλων τις ακόλουθες γενικές παραδοχές για τα κριτήρια των επιπέδων κινδύνου σε σχέση με τον έλεγχο των εκφορτώσεων και μεταφορτώσεων σε λιμένα που πραγματοποιούνται από το κράτος μέλος λιμένα:

- α) τα αλιεύματα που αλιεύονται από σκάφος μη συμβαλλόμενου μέρους·
- β) τα κατεψυγμένα αλιεύματα·
- γ) τα αλιεύματα μεγάλης ποσότητας·
- δ) τα αλιεύματα που έχουν προηγουμένως μεταφορτωθεί στη θάλασσα·
- ε) τα αλιεύματα που έχουν αλιευθεί εκτός των υδάτων υπό τη δικαιοδοσία των συμβαλλομένων μερών, ήτοι στη ζώνη διακανονισμού·
- στ) τα αλιεύματα που έχουν αλιευθεί τόσο εντός όσο και εκτός της περιοχής της σύμβασης·
- ζ) τα αλιεύματα των ειδών υψηλής αξίας·
- η) τα αλιεύματα αλιευτικών πόρων για τους οποίους είναι ιδιαίτερα περιορισμένες οι αλιευτικές δυνατότητες·
- θ) Αριθμός επιθεωρήσεων που πραγματοποιήθηκαν στο παρελθόν και αριθμός παραβάσεων που διαπιστώθηκαν για ένα σκάφος και/ή φορέα.».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Το ακόλουθο παράρτημα προστίθεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1236/2010:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΊΕΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΡΆΤΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑ

Οι εθνικοί επιθεωρητές οφείλουν:

- α) να εξακριβώνουν ότι τα δικαιολογητικά που πιστοποιούν τα στοιχεία αναγνώρισης του σκάφους τα οποία βρίσκονται επί του σκάφους και οι πληροφορίες οι οποίες αφορούν τον εφοπλιστή του σκάφους είναι αληθή, ορθά και πλήρη, μεταξύ άλλων επικοινωνώντας με το κράτος σημαίας ή ερευνώντας, ενδεχομένως, σε διεθνή νηολόγια σκαφών·
- β) να εξακριβώνουν ότι η σημαία και τα διακριτικά του σκάφους (π.χ. ονομασία, εξωτερικός αριθμός νηολογίου, ο αριθμός αναγνώρισης του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) του πλοίου, το διεθνές διακριτικό κλήσεως ασυρμάτου και άλλα διακριτικά, καθώς και οι κύριες διαστάσεις) συμφωνούν με τις πληροφορίες που περιέχονται στα έγγραφα·
- γ) να επαληθεύουν ότι οι άδειες αλιείας και συναφών με την αλιεία δραστηριοτήτων είναι αληθείς, ορθές και πλήρεις και συμφωνούν με τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 24·
- δ) επανεξετάζουν κάθε άλλο συναφές έγγραφο και αρχείο επί του σκάφους, καθώς και εκείνα τα οποία είναι σε ηλεκτρονική μορφή και τα δεδομένα του συστήματος παρακολούθησης των σκαφών (ΣΠΣ) από το κράτος σημαίας ή από συναφείς περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ). Στα συναφή έγγραφα μπορεί να περιλαμβάνονται ημερολόγια πλοίου, έγγραφα αλιευμάτων, μεταφόρτωσης και συναλλαγών, καταστάσεις πληρώματος, τα σχέδια στοιβασίας και οι περιγραφές των κυτών αλιευμάτων και έγγραφα τα οποία απαιτούνται δυνάμει της σύμβασης για το διεθνές εμπόριο ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που απειλούνται με εξαφάνιση (CITES)·
- ε) να εξετάζουν κάθε συναφές αλιευτικό εργαλείο επί του σκάφους, περιλαμβανομένων τυχόν κρυμμένων αλιευτικών εργαλείων καθώς και παρόμοιων συσκευών, και εξακριβώνουν εάν αυτά τηρούν τους όρους χρήσης άδειας. Τα αλιευτικά εργαλεία πρέπει επίσης να ελέγχονται για να εξασφαλίζεται ότι χαρακτηριστικά όπως το μέγεθος των ματιών και το πάχος του νήματος, οι διατάξεις ρύθμισης, τα εξαρτήματα στερέωσης, οι διαστάσεις και η διάταξη των δικτύων, των παγίδων, των δραγών, των αγκιστριών (μέγεθος και αριθμός) τηρούν τους ισχύοντες κανονισμούς και ότι τα διακριτικά αντιστοιχούν σε εκείνα που προβλέπονται βάσει της άδειας του σκάφους·
- στ) καθορίζει εάν τα αλιεύματα επί του σκάφους συλλέχθηκαν σύμφωνα με τις ισχύουσες άδειες·
- ζ) να παρακολουθούν ολόκληρη την εκφόρτωση ή τη μεταφόρτωση και να πραγματοποιούν διασταυρούμενους ελέγχους των ποσοτήτων ανά είδος που αναγράφονται στην προηγούμενη κοινοποίηση εκφόρτωσης και των ποσοτήτων ανά είδος που εκφορτώθηκαν ή μεταφορτώθηκαν·
- η) εξετάζουν τα αλιεύματα, ενδεχομένως και με δειγματοληψία, για να καθορίσουν την ποσότητα και τη σύνθεσή τους. Προς τούτο, οι επιθεωρητές μπορούν να ανοίγουν τα χαρτοκιβώτια στα οποία έχουν προσυσκευαστεί τα αλιεύματα και να μετακινούν τα αλιεύματα ή τα χαρτοκιβώτια για να βεβαιωθούν για την απουσία επεμβάσεων στα κύττα αλιευμάτων. Ο έλεγχος αυτός μπορεί να περιλαμβάνει την επιθεώρηση του τύπου προϊόντος και τον καθορισμό του ονομαστικού βάρους·
- θ) μετά την ολοκλήρωση της εκφόρτωσης ή της μεταφόρτωσης να ελέγχουν και να σημειώνουν τις ποσότητες ανά είδος ιχθύος που παραμένουν επί του σκάφους·
- ι) αξιολογούν εάν υπάρχουν σαφείς υπόνοιες ότι το σκάφος συμμετείχε σε ΠΛΑ αλιεία ή σε συναφείς με την αλιεία δραστηριότητες προς υποστήριξη της ΠΛΑ αλιείας·
- ια) υποβάλλουν στον πλοίαρχο του σκάφους την έκθεση που περιέχει το αποτέλεσμα της επιθεώρησης, καθώς και ενδεχόμενα μέτρα που μπορούν να ληφθούν, την οποία υπογράφουν ο επιθεωρητής και ο πλοίαρχος. Η υπογραφή της έκθεσης από τον πλοίαρχο συνιστά απλώς αποδεικτικό παραλαβής αντιγράφου αυτής. Ο πλοίαρχος δύναται να διατυπώσει παρατηρήσεις ή να εκφράσει αντιρρήσεις όσον αφορά την έκθεση επιθεώρησης, και να επικοινωνήσει, ενδεχομένως, με τις συναφείς αρχές του κράτους σημαίας, ειδικότερα εφόσον ο πλοίαρχος συναντά δυσκολίες στην κατανόηση του περιεχομένου της έκθεσης. Αντίγραφο της έκθεσης υποβάλλεται στον πλοίαρχο και
- ιβ) να μεριμνούν, εφόσον αυτό είναι απαραίτητο και υπάρχει ανάλογη δυνατότητα, για τη μετάφραση των συναφών εγγράφων.».

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2016/97 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιανουαρίου 2016

σχετικά με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων (αναδιατύπωση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 53 παράγραφος 1 και το άρθρο 62,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾ πρόκειται να τροποποιηθεί σε πολλά σημεία. Για λόγους σαφήνειας, είναι σκόπιμη η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Δεδομένου ότι ο κύριος στόχος και το θεματικό πεδίο της παρούσας αναδιατύπωσης είναι η εναρμόνιση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων και εφόσον οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται σε ολόκληρη την Ένωση, η παρούσα νέα οδηγία θα πρέπει να στηρίζεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 και στο άρθρο 62 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Η οδηγία αποτελεί κατάλληλο μέσο για να καταστεί δυνατή, όταν είναι αναγκαίο, η προσαρμογή των εκτελεστικών διατάξεων στους τομείς που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, στις υφιστάμενες ιδιαιτερότητες της συγκεκριμένης αγοράς και στο νομικό σύστημα κάθε κράτους μέλους. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να αποσκοπεί στον συντονισμό των εθνικών κανόνων που αφορούν την πρόσβαση στις δραστηριότητες της διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων.
- (3) Ωστόσο, η παρούσα οδηγία αποσκοπεί σε μια ελάχιστη εναρμόνιση και συνεπώς δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν πιο αυστηρές διατάξεις προκειμένου να προστατεύουν τους πελάτες, με την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές είναι συνεπείς με το δικαίωμα της Ένωσης, περιλαμβανομένης της παρούσας οδηγίας.
- (4) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων στην Ένωση.
- (5) Τα ασφαλιστικά προϊόντα μπορούν να διανέμονται από διάφορες κατηγορίες φυσικών ή νομικών προσώπων, όπως πράκτορες, μεσίτες και φορείς παροχής τραπεζασφαλιστικών υπηρεσιών, ασφαλιστικές επιχειρήσεις, πρακτορεία ταξιδιών και εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων. Για την ίση μεταχείριση μεταξύ των φορέων και την προστασία των καταναλωτών απαιτείται η κάλυψη όλων αυτών των προσώπων με την παρούσα οδηγία.
- (6) Οι καταναλωτές θα πρέπει να απολαύουν το ίδιο επίπεδο προστασίας παρά τις διαφορές μεταξύ διαύλων διανομής. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι εφαρμόζεται το ίδιο επίπεδο προστασίας και ότι ο καταναλωτής μπορεί να απολαύει συγκρίσιμα πρότυπα, ιδιαίτερα όσον αφορά τη γνωστοποίηση πληροφοριών, έχουν ουσιαστική σημασία οι ισότιμοι όροι μεταξύ διανομικών ασφαλιστικών προϊόντων.
- (7) Η εφαρμογή της οδηγίας 2002/92/ΕΚ κατέδειξε ότι για ορισμένες διατάξεις απαιτείται περαιτέρω αποσαφήνιση, με σκοπό να διευκολυνθεί η άσκηση της διανομής ασφαλιστικών προϊόντων και ότι για την προστασία των καταναλωτών απαιτείται επέκταση του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας σε όλες τις πωλήσεις ασφαλιστικών προϊόντων. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες πωλούν ασφαλιστικά προϊόντα απευθείας θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας σε παρόμοια βάση με τους ασφαλιστικούς πράκτορες και μεσίτες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 15.2.2013, σ. 95.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2015 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2015.

⁽³⁾ Οδηγία 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση (ΕΕ L 9 της 15.1.2003, σ. 3).

- (8) Για να εξασφαλιστεί ότι το ίδιο επίπεδο προστασίας ισχύει ανεξάρτητα από τον διάλογο μέσω του οποίου οι πελάτες αγοράζουν ένα ασφαλιστικό προϊόν, είτε απευθείας από μια ασφαλιστική επιχείρηση είτε έμμεσα από έναν διαμεσολαβητή, το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας πρέπει να καλύπτει όχι μόνο τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή τους διαμεσολαβητές, αλλά και άλλους συμμετέχοντες στην αγορά οι οποίοι πωλούν ασφαλιστικά προϊόντα ως δευτερεύουσα δραστηριότητα, όπως ταξιδιωτικά γραφεία και εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων, εκτός εάν πληρούν τις προϋποθέσεις εξαιρέσεως από το πεδίο εφαρμογής της.
- (9) Εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων, οι οποίες δημιουργούν εμπόδια στην ανάληψη και άσκηση των δραστηριοτήτων της διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Απαιτούνται η περαιτέρω ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς και η προώθηση μιας πραγματικής εσωτερικής αγοράς για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες ασφάλειας ζωής και τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του κλάδου ασφάλισης ζημιών.
- (10) Η σημερινή και η πρόσφατη χρηματοπιστωτική αναταραχή τόνισαν τη σημασία της διασφάλισης αποτελεσματικής προστασίας του καταναλωτή σε όλους τους χρηματοπιστωτικούς τομείς. Κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο να ενισχυθούν η εμπιστοσύνη των πελατών και η μεγαλύτερη ομοιομορφία της ρυθμιστικής αντιμετώπισης ως προς τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, προκειμένου να διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας των πελατών σε ολόκληρη την Ένωση. Προκειμένου να περιοριστεί η ανάγκη θέσπισης διαφόρων εθνικών μέτρων, θα πρέπει να αυξηθεί το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών σε σχέση με την οδηγία 2002/92/ΕΚ. Έχει σημασία να λαμβάνεται υπόψη η ιδιόζουσα φύση των ασφαλιστικών συμβάσεων σε σύγκριση με τα επενδυτικά προϊόντα που ρυθμίζονται βάσει της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾. Ως εκ τούτου, η διανομή ασφαλιστικών συμβάσεων, περιλαμβανομένων των επενδυτικών προϊόντων βασιζόμενων σε ασφάλιση, θα πρέπει να ρυθμιστεί βάσει της παρούσας οδηγίας και να ευθυγραμμιστεί με την οδηγία 2014/65/ΕΕ. Θα πρέπει να βελτιωθούν τα ελάχιστα πρότυπα όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων και θα πρέπει να δημιουργηθούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού για όλα τα βασισόμενα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα.
- (11) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στα πρόσωπα η δραστηριότητα των οποίων συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών διανομής ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων σε τρίτους.
- (12) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στα πρόσωπα των οποίων η δραστηριότητα συνίσταται στην παροχή πληροφοριών για μία ή περισσότερες συμβάσεις ασφάλισης ανταποκρινόμενη σε κριτήρια που επιλέγονται από τον πελάτη, είτε μέσω μιας ιστοσελίδας είτε άλλων μέσων ενημέρωσης, ή στην παροχή μιας κατάταξης ασφαλιστικών προϊόντων ή έκπτωσης επί της τιμής ασφαλιστικής σύμβασης όταν ο πελάτης είναι σε θέση να συνάψει είτε απευθείας ή έμμεσα μια σύμβαση ασφάλισης στο τέλος της διαδικασίας. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε ιστοσελίδες τις οποίες διαχειρίζονται δημόσιες αρχές ή ενώσεις καταναλωτών που δεν αποσκοπούν στη σύναψη κάποιας σύμβασης αλλά απλώς συγκρίνουν ασφαλιστικά προϊόντα που διατίθενται στην αγορά.
- (13) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε δραστηριότητες απλής παρουσίας που συνίστανται στην παροχή δεδομένων και πληροφοριών σχετικά με δυνητικούς ασφαλισμένους σε ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή διαμεσολαβητές, ή πληροφοριών σχετικά με ασφαλιστικά ή αντασφαλιστικά προϊόντα, ή ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή επιχείρηση για δυνητικούς ασφαλισμένους.
- (14) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στα πρόσωπα που ασκούν άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, όπως π.χ. οι φοροτεχνικοί, οι λογιστές ή οι δικηγόροι, τα οποία παρέχουν συμπωματικά συμβουλές για ασφαλιστικά θέματα στο πλαίσιο αυτής της άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας, ούτε θα πρέπει να εφαρμόζεται σε απλή παροχή πληροφοριών γενικής φύσεως σχετικά με ασφαλιστικά προϊόντα, εφόσον η δραστηριότητα αυτή δεν αποσκοπεί στην παροχή βοήθειας προς τον πελάτη κατά τη σύναψη ή την εκτέλεση ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής σύμβασης. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στην κατ' επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών για λογαριασμό μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ούτε στον διακανονισμό και την εκτίμηση ζημιών από εμπειρογνώμονες.
- (15) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στα πρόσωπα που ασκούν τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων ως δευτερεύουσα δραστηριότητα όταν τα ασφάλιστρα δεν υπερβαίνουν ορισμένο ποσό και οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι είναι περιορισμένοι. Μια τέτοια ασφάλιση μπορεί να είναι συμπληρωματική προς ένα αγαθό ή μια υπηρεσία, περιλαμβανομένου του κινδύνου μη χρησιμοποίησης μιας υπηρεσίας που αναμένεται να χρησιμοποιηθεί σε ορισμένη χρονική στιγμή, όπως ένα ταξίδι με τρένο, μια εγγραφή σε γυμναστήριο ή ένα εποχιακό εισιτήριο θεάτρου, και άλλων κινδύνων που συνδέονται με ταξίδι, όπως ακύρωση ταξιδιού ή απώλεια αποσκευής. Πάντως, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι ο ενδεδειγμένος βαθμός προστασίας του καταναλωτή συνοδεύει πάντα τη δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών προϊόντων, η ασφαλιστική επιχείρηση ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί τη δραστηριότητα διανομής μέσω ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ο οποίος ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων και απαλλάσσεται από τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να διασφαλίζει την εκπλήρωση ορισμένων βασικών απαιτήσεων, όπως η γνωστοποίηση της ταυτότητάς του και του τρόπου με τον οποίο μπορεί να υποβληθεί μια καταγγελία, καθώς και ότι λαμβάνονται υπόψη οι απαιτήσεις και οι ανάγκες του πελάτη.

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

- (16) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι εφαρμόζεται το ίδιο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή και ότι όλοι οι καταναλωτές μπορούν να απολαύουν συγκρίσιμα πρότυπα. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προωθεί ισότιμους όρους και ανταγωνισμό επί ίσους όρους μεταξύ των διαμεσολαβητών είτε είναι συνδεδεμένοι με μια ασφαλιστική επιχείρηση είτε όχι. Οι καταναλωτές επωφελούνται εάν τα ασφαλιστικά προϊόντα διανέμονται μέσω διαφόρων διαύλων και μέσω διαμεσολαβητών που έχουν διαφορετικές μορφές συνεργασίας με ασφαλιστικές επιχειρήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι υποχρεούνται να εφαρμόζουν παρόμοιους κανόνες για την προστασία των καταναλωτών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις διαστάσεις αυτές στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (17) Στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διαφορές στους τύπους διαύλων διανομής. Θα πρέπει, παραδείγματος χάριν, να ληφθούν υπόψη τα χαρακτηριστικά των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που έχουν συμβατική υποχρέωση να ασκούν δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις (συνδεδεμένοι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές) που υπάρχουν στις αγορές ορισμένων κρατών μελών και θα πρέπει να θεσπιστούν κατάλληλες και ανάλογες προϋποθέσεις που θα εφαρμόζονται στους διάφορους τύπους διανομής. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι ο διανομέας ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων που φέρει την ευθύνη για τη δραστηριότητα ενός ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή, ή ασφαλιστικού διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, πρέπει να διασφαλίζει ότι ο διαμεσολαβητής αυτός πληροί τις προϋποθέσεις εγγραφής σε μητρώο και να εγγράφει τον εν λόγω διαμεσολαβητή σε μητρώο.
- (18) Ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, καθώς και ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, οι οποίοι είναι φυσικά πρόσωπα θα πρέπει να εγγράφονται σε μητρώο της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου έχουν τη διαμονή τους. Όσον αφορά εκείνα τα πρόσωπα που μετακινούνται καθημερινά μεταξύ του κράτους μέλους όπου διαμένουν ως κατοικία και του κράτους μέλους στο οποίο ασκούν τη δραστηριότητα διανομής, δηλαδή του κράτους μέλους της επαγγελματικής διαμονής τους, το κράτος μέλος της εγγραφής σε μητρώο θα πρέπει να είναι εκείνο της επαγγελματικής διαμονής. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές καθώς και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα, θα πρέπει να εγγράφονται σε μητρώο της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου έχουν την καταστατική τους έδρα ή, αν σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο δεν έχουν καταστατική έδρα, τα κεντρικά τους γραφεία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιτρέπουν σε άλλους φορείς να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές για την εγγραφή σε μητρώο και την υπαγωγή σε ρυθμιστικό πλαίσιο των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, καθώς και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, θα πρέπει να εγγράφονται σε μητρώο υπό την προϋπόθεση ότι διαδίδουν αυστηρά επαγγελματικά προσόντα όσον αφορά την ικανότητα, την καλή φήμη, την κάλυψη της επαγγελματικής αστικής ευθύνης και τη χρηματοοικονομική ικανότητα. Οι διαμεσολαβητές που έχουν ήδη εγγραφεί στο μητρώο κρατών μελών δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να εγγραφούν εκ νέου στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.
- (19) Η αδυναμία των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών να ασκούν ελεύθερα τις δραστηριότητές τους σε όλη την Ένωση εμποδίζει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ιδιωτικής ασφάλισης. Η παρούσα οδηγία αποτελεί σημαντικό βήμα για την επίτευξη αυξημένου επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και για την ολοκλήρωση της αγοράς.
- (20) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, καθώς και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τα δικαιώματα που τους παρέχει η ΣΛΕΕ με την ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Συνεπώς, η εγγραφή σε μητρώο στο κράτος μέλος καταγωγής θα πρέπει να επιτρέπει στους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, καθώς και στους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση να δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της ελεύθερης εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, με την προϋπόθεση ότι έχουν τηρηθεί οι κατάλληλες διαδικασίες ενημέρωσης μεταξύ των αρμόδιων αρχών.
- (21) Προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλή ποιότητα υπηρεσίας και αποτελεσματική προστασία των καταναλωτών, τα κράτη μέλη καταγωγής και υποδοχής θα πρέπει να συνεργάζονται στενά στην επιβολή των υποχρεώσεων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία. Όταν οι ασφαλιστικοί ή αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές ή οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ασκούν τη δραστηριότητά τους σε διαφορετικά κράτη μέλη υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία όσον αφορά το σύνολο της δραστηριότητας εντός της εσωτερικής αγοράς. Σε περίπτωση κατά την οποία υποπέσουν στην αντίληψη της αρμόδιας αρχής κράτους μέλους υποδοχής ορισμένες παραβάσεις υποχρεώσεων εντός της επικράτειάς του, η αρχή αυτή θα πρέπει να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής το οποίο θα πρέπει να υποχρεούται να λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Τούτο αφορά ιδιαίτερα παραβάσεις των κανόνων για την καλή φήμη, τις επαγγελματικές γνώσεις και τις απαιτήσεις για ικανότητες ή για την άσκηση της δραστηριότητας. Πέραν αυτού, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει εάν το κράτος μέλος καταγωγής δεν λάβει τα κατάλληλα μέτρα ή εάν τα ληφθέντα μέτρα δεν επαρκούν.
- (22) Σε περίπτωση ίδρυσης υποκαταστήματος ή μόνιμης παρουσίας σε άλλο κράτος μέλος, είναι σκόπιμο να κατανέμεται η ευθύνη για την επιβολή των κανόνων μεταξύ κράτους μέλους καταγωγής και κράτους μέλους υποδοχής. Ενώ η ευθύνη για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που αφορούν τη δραστηριότητα στο σύνολό της — όπως οι κανόνες για τις επαγγελματικές απαιτήσεις — θα πρέπει να παραμείνει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής υπό το ίδιο

καθεστώς όπως στην περίπτωση παροχής υπηρεσιών, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα πρέπει να αναλάβει την ευθύνη επιβολής των κανόνων για τις απαιτήσεις ενημέρωσης και τη διεξαγωγή της δραστηριότητας σε σχέση με τις υπηρεσίες που παρέχονται εντός της επικράτειάς του. Ωστόσο, σε περίπτωση κατά την οποία υποπέσουν στην αντίληψη της αρμόδιας αρχής κράτους μέλους υποδοχής οιοδήποτε παραβάσεις υποχρεώσεων εντός της επικράτειάς του σε σχέση με τις οποίες η παρούσα οδηγία δεν αναθέτει την ευθύνη στο κράτος μέλος υποδοχής, η αρχή αυτή θα πρέπει να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, το οποίο θα πρέπει να υποχρεούται να λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Τούτο αφορά ιδιαίτερα παραβάσεις των κανόνων για την καλή φήμη, τις επαγγελματικές γνώσεις και τις απαιτήσεις για ικανότητες. Πέραν αυτού, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να παρέμβει εάν το κράτος μέλος καταγωγής δεν λάβει τα κατάλληλα μέτρα ή εάν τα ληφθέντα μέτρα δεν επαρκούν.

- (23) Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους όλα τα μέσα που είναι αναγκαία για να εξασφαλίζεται η ομαλή άσκηση των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση σε όλη την Ένωση, είτε αυτές ασκούνται σύμφωνα με την ελευθερία εγκατάστασης είτε σύμφωνα με την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της εποπτείας, όλες οι ενέργειες των αρμόδιων αρχών θα πρέπει να είναι ανάλογες με τη φύση, την έκταση και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που είναι σύμφυτοι με τις δραστηριότητες του συγκεκριμένου διανομέα, ανεξάρτητα από τη σημασία του συγκεκριμένου διανομέα για τη συνολική χρηματοπιστωτική σταθερότητα της αγοράς.
- (24) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν ενιαίο σημείο πληροφόρησης που θα δίνει πρόσβαση στα μητρώα τους για ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, καθώς και για ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση. Αυτό το ενιαίο σημείο πληροφόρησης θα πρέπει επίσης να παρέχει υπερσύνδεσμο προς κάθε αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους. Για την ενίσχυση της διαφάνειας και τη διευκόλυνση του διασυνοριακού εμπορίου, η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΑΑΕΣ) που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ θα πρέπει να καταρτίζει, να δημοσιεύει και να επικαιροποιεί μια ενιαία ηλεκτρονική βάση δεδομένων που περιέχει ένα αρχείο για κάθε ασφαλιστικό και αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή, καθώς και για κάθε ασφαλιστικό διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, ο οποίος έχει γνωστοποιήσει την πρόθεσή του να ασκήσει το δικαίωμα της ελεύθερης εγκατάστασης ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν αμελλητί τις σχετικές πληροφορίες στην ΕΑΑΕΣ προς τον σκοπό αυτόν. Η βάση δεδομένων θα πρέπει να παρέχει υπερσύνδεσμο προς κάθε αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους. Κάθε αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους θα πρέπει να παρέχει στην ιστοσελίδα της υπερσύνδεσμο προς τη βάση δεδομένων.
- (25) Κάθε μόνιμη παρουσία διαμεσολαβητή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους που ισοδυναμεί με υποκατάστημα θα πρέπει να εξομοιώνεται με υποκατάστημα, εκτός εάν ο διαμεσολαβητής παρουσιάζεται νομίμως με άλλη νομική μορφή. Τούτο θα μπορούσε να ισχύει, ανάλογα με τις περαιτέρω περιστάσεις, έστω και αν αυτή η παρουσία δεν έχει λάβει τυπικά τη μορφή υποκαταστήματος, αλλά ασκείται μέσω απλού γραφείου το οποίο διευθύνεται από το προσωπικό του ίδιου του διαμεσολαβητή ή από ανεξάρτητο πρόσωπο, εντεταλμένο να ενεργεί μονίμως για τον διαμεσολαβητή όπως θα ενεργούσε ένα πρακτορείο.
- (26) Τα σχετικά δικαιώματα και οι αρμοδιότητες των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής όσον αφορά την εποπτεία των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών, καθώς και των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, που έχουν εγγραφεί από αυτά σε μητρώο ή που ασκούν δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων εντός της επικράτειάς τους κατά την άσκηση των δικαιωμάτων της ελευθερίας εγκατάστασης ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, θα πρέπει να καθοριστούν σαφώς.
- (27) Για την αντιμετώπιση καταστάσεων όπου ένας ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή ένας ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση εγκαθίσταται σε κράτος μέλος με αποκλειστικό σκοπό να αποφύγει τη συμμόρφωση προς τους κανόνες άλλου κράτους μέλους το οποίο είναι ο τόπος όπου ασκεί εξολοκλήρου ή κυρίως τη δραστηριότητά του, η δυνατότητα του κράτους μέλους υποδοχής να λαμβάνει μέτρα προφύλαξης μπορεί να αποτελεί την ενδεδειγμένη λύση όταν η δραστηριότητά του θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων του κράτους μέλους υποδοχής και δεν θα πρέπει να παρεμποδίζεται από την παρούσα οδηγία. Ωστόσο, τα εν λόγω μέτρα δεν θα πρέπει να αποτελούν εμπόδιο στην ελευθερία παροχής υπηρεσιών και στην ελευθερία εγκατάστασης ή εμπόδιο πρόσβασης σε διασυνοριακή δραστηριότητα.
- (28) Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί υψηλό επίπεδο επαγγελματισμού και επάρκειας των ασφαλιστικών, αντασφαλιστικών και ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που εμπλέκονται στις δραστηριότητες προετοιμασίας της πώλησης, κατά τη διάρκεια της πώλησης και μετά την πώληση ασφαλιστηρίων συμβολαίων και συμβολαίων αντασφάλισης. Ως εκ τούτου, οι επαγγελματικές γνώσεις των διαμεσολαβητών και των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48).

δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων πρέπει να ικανοποιούν το επίπεδο της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων αυτών. Οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση θα πρέπει να υποχρεούνται να γνωρίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις των συμβολαίων που διανέμουν και, όπου έχει εφαρμογή, τους κανόνες για τον χειρισμό των αξιώσεων αποζημίωσης και των αιτιάσεων.

- (29) Θα πρέπει να εξασφαλίζεται η συνεχής κατάρτιση και εξέλιξη. Η κατάρτιση αυτή και εξέλιξη θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν διάφορους τύπους διευκόλυνσης των ευκαιριών μάθησης, όπως μαθήματα, ηλεκτρονική μάθηση και καθοδήγηση. Ζητήματα μορφής, ουσίας και απαιτούμενων πιστοποιητικών ή άλλων κατάλληλων αποδεικτικών στοιχείων, όπως η καταχώριση σε κατάλογο ή η επιτυχής ολοκλήρωση εξέτασης, θα πρέπει να ρυθμίζονται από τα κράτη μέλη.
- (30) Οι απαιτήσεις περί ακεραιότητας συμβάλλουν στη διαμόρφωση ισχυρού και αξιόπιστου ασφαλιστικού τομέα και στην επίτευξη του στόχου για επαρκή προστασία των αντισυμβαλλομένων. Στις απαιτήσεις αυτές περιλαμβάνονται το καθαρό ποινικό μητρώο ή κάθε άλλο εθνικό ισοδύναμο σε σχέση με αξιόπινες πράξεις, όπως αδικήματα δυνάμει της νομοθεσίας για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, αδικήματα απιστίας, απάτης ή οικονομικού εγκλήματος και άλλες αξιόπινες πράξεις δυνάμει του εταιρικού δικαίου, του πτωχευτικού δικαίου ή της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας.
- (31) Είναι εξίσου σημαντικό τα σχετικά πρόσωπα εντός της διοικητικής δομής ενός ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή ασφαλιστικού διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση τα οποία συμμετέχουν στη διανομή ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων, καθώς και οι σχετικοί υπάλληλοι διανομέα ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων που συμμετέχουν άμεσα στη διανομή ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων, να έχουν κατάλληλο επίπεδο γνώσεων και ικανοτήτων σε σχέση με τη δραστηριότητα διανομής. Η καταλληλότητα του επιπέδου γνώσεων και ικανοτήτων θα πρέπει να διασφαλίζεται με την εφαρμογή ειδικών γνωστικών και επαγγελματικών απαιτήσεων στα εν λόγω πρόσωπα.
- (32) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να χρειάζεται να θεωρούν ως σχετικά πρόσωπα εκείνα τα διοικητικά στελέχη ή τους υπαλλήλους που δεν συμμετέχουν άμεσα στη διανομή ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων. Όσον αφορά ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και επιχειρήσεις, όλοι οι υπάλληλοι που συμμετέχουν άμεσα στη δραστηριότητα διανομής θα πρέπει να αναμένεται ότι έχουν το κατάλληλο επίπεδο γνώσεων και ικανοτήτων, με ορισμένες εξαιρέσεις, παραδείγματος χάριν εκείνους που είναι επιφορτισμένοι μόνο με διοικητικά καθήκοντα. Όσον αφορά τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, τουλάχιστον τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διανομή των ασφαλιστικών προϊόντων, θα πρέπει να συγκαταλέγονται μεταξύ των σχετικών υπαλλήλων από τους οποίους αναμένεται να έχουν το κατάλληλο επίπεδο γνώσεων και ικανοτήτων. Όταν ο ασφαλιστικός και αντασφαλιστικός διανομέας είναι νομικό πρόσωπο, τα πρόσωπα εντός της διοικητικής δομής που είναι επιφορτισμένα με την εκτέλεση πολιτικών και διαδικασιών σχετικά με τη δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων θα πρέπει επίσης να συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις για κατάλληλες γνώσεις και ικανότητες. Υπό το πνεύμα αυτό, το πρόσωπο που φέρει την ευθύνη για τη δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων εντός του ασφαλιστικού και αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή καθώς και εντός του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, θα πρέπει πάντοτε να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις περί γνώσεων και ικανοτήτων.
- (33) Για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που παρέχουν συμβουλές ή πωλούν σε ιδιώτες πελάτες επενδυτικά προϊόντα βασισμένα σε ασφάλιση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αυτοί διαθέτουν το κατάλληλο επίπεδο γνώσεων και ικανοτήτων σε σχέση με τα προσφερόμενα προϊόντα. Οι εν λόγω γνώσεις και ικανότητες είναι ιδιαίτερα σημαντικές δεδομένης της αυξημένης πολυπλοκότητας και της συνεχούς καινοτομίας στον σχεδιασμό επενδυτικών προϊόντων βασισμένων σε ασφάλιση. Η αγορά ενός επενδυτικού προϊόντος βασισμένου σε ασφάλιση συνεπάγεται κάποιον κίνδυνο, οπότε οι επενδυτές θα πρέπει να μπορούν να βασίζονται στις πληροφορίες και την ποιότητα των εκτιμήσεων που τους παρέχονται. Επίσης, οι υπάλληλοι θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους επαρκή χρόνο και πόρους ώστε να μπορούν να προσφέρουν όλες τις συναφείς πληροφορίες στους πελάτες για τα προϊόντα που παρέχουν.
- (34) Ο συντονισμός των εθνικών διατάξεων για τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα και την εγγραφή σε μητρώα των προσώπων που αναλαμβάνουν και ασκούν τη δραστηριότητα της διανομής ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων, μπορεί να συμβάλει τόσο στην ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών όσο και στη βελτίωση της προστασίας των καταναλωτών στον τομέα αυτόν.
- (35) Για την ενίσχυση του διασυνοριακού εμπορίου, θα πρέπει να καθιερωθούν οι αρχές που διέπουν την αμοιβαία αναγνώριση των γνώσεων και των ικανοτήτων των διαμεσολαβητών.
- (36) Παρά τα υφιστάμενα συστήματα ενιαίου διαβατηρίου για τους ασφαλιστές και τους διαμεσολαβητές, η ασφαλιστική αγορά στην Ένωση παραμένει ιδιαίτερα κατακεραματισμένη. Προκειμένου να διευκολυνθούν οι διασυνοριακές επιχειρηματικές δραστηριότητες και να ενισχυθεί η διαφάνεια για τους πελάτες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν τη δημοσίευση των κανόνων περί γενικού συμφέροντος που ισχύουν στην επικράτειά τους και θα πρέπει να διαθέτουν στο κοινό ένα ενιαίο ηλεκτρονικό μητρώο καθώς και πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες περί γενικού συμφέροντος που ισχύουν σε όλα τα κράτη μέλη, εφαρμοζομένων στη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων.
- (37) Η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών είναι απαραίτητη για την προστασία των πελατών και την εξασφάλιση της ευρωστίας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών δραστηριοτήτων στην εσωτερική αγορά. Η ανταλλαγή πληροφοριών ειδικότερα θα πρέπει να προωθείται, τόσο κατά τη διαδικασία της εγγραφής στο μητρώο όσο και σε διαρκή βάση, ιδιαίτερα δε των πληροφοριών που αφορούν την καλή φήμη και τις επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες

των προσώπων που είναι υπεύθυνα για την άσκηση της δραστηριότητας διανομέα ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων.

- (38) Στα κράτη μέλη πρέπει να υφίστανται κατάλληλες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες χειρισμού αιτιάσεων και αιτήσεων για την επίλυση των διαφορών μεταξύ διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων και πελατών, χρησιμοποιώντας όπου είναι πρόσφορο τις ισχύουσες διαδικασίες. Οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να είναι διαθέσιμες για την αντιμετώπιση των διαφορών σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Οι εν λόγω εξωδικαστικές διαδικασίες αιτιάσεων και αιτήσεων επίλυσης διαφορών θα πρέπει να αποσκοπούν στην επίτευξη ταχύτερης και λιγότερο δαπανηρής διευθέτησης των διαφορών μεταξύ διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων και πελατών.
- (39) Το διευρυνόμενο φάσμα δραστηριοτήτων που πολλοί ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές και επιχειρήσεις ασκούν ταυτόχρονα έχει αυξήσει την πιθανότητα συγκρούσεων μεταξύ των συμφερόντων που σχετίζονται με τις διάφορες αυτές δραστηριότητες και των συμφερόντων των πελατών τους. Είναι επομένως αναγκαίο να προβλεφθούν κανόνες για να διασφαλιστεί ότι οι εν λόγω συγκρούσεις συμφερόντων δεν έχουν αρνητικές επιπτώσεις στα συμφέροντα των πελατών τους.
- (40) Στους πελάτες θα πρέπει να παρέχονται εκ των προτέρων σαφείς πληροφορίες σχετικά με το καθεστώς των προσώπων που πωλούν τα ασφαλιστικά προϊόντα και σχετικά με το είδος της αμοιβής που λαμβάνουν. Οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται στον πελάτη κατά το προσυμβατικό στάδιο. Αποσκοπούν να δείξουν τη σχέση μεταξύ της ασφαλιστικής επιχείρησης και του διαμεσολαβητή, όπου έχει εφαρμογή, καθώς και το είδος της αμοιβής του διαμεσολαβητή.
- (41) Προκειμένου να παρασχεθούν στον πελάτη πληροφορίες σχετικά με τις υπηρεσίες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων που του παρέχονται, ανεξάρτητα από το αν ο πελάτης αγοράζει μέσω διαμεσολαβητή ή απευθείας από την ασφαλιστική επιχείρηση, και για να αποφεύγεται η στρέβλωση του ανταγωνισμού που επέρχεται με το να ενθαρρύνονται οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις να πωλούν απευθείας στους πελάτες και όχι μέσω διαμεσολαβητών, προκειμένου να αποφεύγουν τις απαιτήσεις πληροφόρησης, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει επίσης να υποχρεούνται να παρέχουν πληροφορίες στους πελάτες σχετικά με τη φύση της αμοιβής που εισπράττουν οι υπάλληλοί τους για την πώληση των ασφαλιστικών προϊόντων.
- (42) Οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις υπόκεινται σε ομοιόμορφες απαιτήσεις όταν διανέμουν επενδυτικά προϊόντα βασισμένα σε ασφάλιση, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1286/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Εκτός από τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται υπό τη μορφή του εγγράφου βασικών πληροφοριών, οι διανομείς επενδυτικών προϊόντων βασισμένων σε ασφάλιση θα πρέπει να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες για τυχόν κόστος διανομής που δεν περιλαμβάνεται ήδη στο κόστος που προσδιορίζεται στο έγγραφο βασικών πληροφοριών, προκειμένου ο πελάτης να μπορέσει να κατανοήσει το σωρευτικό αποτέλεσμα αυτών των συναδριοσμένων δαπανών στην απόδοση της επένδυσης. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει συνεπώς να θεσπίσει κανόνες για την παροχή πληροφοριών σχετικά με το κόστος της υπηρεσίας διανομής που συνδέεται με τα εν λόγω βασισμένα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα.
- (43) Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην ενίσχυση της προστασίας των καταναλωτών, ορισμένες από τις διατάξεις της εφαρμόζονται μόνο στο πλαίσιο σχέσης «επιχείρηση προς καταναλωτή», και ιδίως οι διατάξεις που ρυθμίζουν τους κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών ή άλλων πωλητών ασφαλιστικών προϊόντων.
- (44) Προκειμένου να αποφεύγονται οι περιπτώσεις παραπλανητικής πώλησης, η πώληση των ασφαλιστικών προϊόντων θα πρέπει πάντοτε να συνοδεύεται από δοκιμή απαιτήσεων και αναγκών βάσει των πληροφοριών που λαμβάνονται από τον πελάτη. Κάθε ασφαλιστικό προϊόν που προτείνεται στον πελάτη θα πρέπει πάντοτε να συνάδει προς τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη και να παρουσιάζεται σε μορφή κατανοητή ώστε να μπορεί ο εν λόγω πελάτης να λάβει ενήμερη απόφαση.
- (45) Όταν παρέχονται συμβουλές πριν από την πώληση ασφαλιστικού προϊόντος, εκτός από την υποχρέωση προσδιορισμού των απαιτήσεων και αναγκών του πελάτη, θα πρέπει να παρέχεται στον πελάτη εξατομικευμένη σύσταση στην οποία εξηγούνται οι λόγοι για τους οποίους ένα συγκεκριμένο προϊόν ικανοποιεί καλύτερα τις ασφαλιστικές απαιτήσεις και ανάγκες του πελάτη.
- (46) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν οι πολιτικές αμοιβής των διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων όσον αφορά τους υπαλλήλους ή τους αντιπροσώπους τους να μην υπονομεύουν την ικανότητα των τελευταίων να ενεργούν προς το συμφέρον των πελατών τους ή να μην τους εμποδίζουν να παρέχουν την κατάλληλη σύσταση ή να παρουσιάζουν τις πληροφορίες με τρόπο δίκαιο, σαφή και μη παραπλανητικό. Η αμοιβή που βασίζεται σε στόχους πωλήσεων δεν θα πρέπει να παρέχει κίνητρο προκειμένου να συστήνεται συγκεκριμένο προϊόν στον πελάτη.
- (47) Έχει ουσιαστική σημασία να γνωρίζει ο πελάτης αν ο διαμεσολαβητής με τον οποίο συναλλάσσεται παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης και προσωπικής ανάλυσης. Προκειμένου να αξιολογείται εάν ο αριθμός συμβάσεων και παρόχων που εξετάζει ο διαμεσολαβητής είναι επαρκώς μεγάλος για να καλύπτει μια αμερόληπτη και προσωπική ανάλυση, θα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη, μεταξύ άλλων, οι ανάγκες του πελάτη, ο αριθμός των παρόχων στην αγορά, το μερίδιο αγοράς των εν λόγω παρόχων, ο αριθμός των σχετικών ασφαλιστικών προϊόντων που διαθέτει κάθε πάροχος και τα

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1286/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με τα έγγραφα βασικών πληροφοριών που αφορούν συσκευασμένα επενδυτικά προϊόντα για ιδιώτες επενδυτές και επενδυτικά προϊόντα βασισμένα σε ασφάλιση (PRIIP) (ΕΕ L 352 της 9.12.2014, σ. 1).

χαρακτηριστικά των προϊόντων αυτών. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να υποχρεώνουν τον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή που επιθυμεί να παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης και προσωπικής ανάλυσης σχετικά με μια σύμβαση ασφάλισης να παρέχει αυτές τις συμβουλές για όλες τις συμβάσεις ασφάλισης που διανέμει.

- (48) Πριν από τη σύναψη μιας σύμβασης, ακόμη και στην περίπτωση πωλήσεων χωρίς την παροχή συμβουλών, θα πρέπει να δίδονται στον πελάτη οι σχετικές πληροφορίες για το ασφαλιστικό προϊόν ώστε να μπορεί να λάβει ενήμερη απόφαση. Το έγγραφο πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν θα πρέπει να παρέχει τυποποιημένες πληροφορίες σχετικά με τα ασφαλιστικά προϊόντα του κλάδου ασφάλισης ζημιών. Θα πρέπει να συντάσσεται από την αρμόδια ασφαλιστική επιχείρηση ή, στα οικεία κράτη μέλη, από τον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή που παράγει το ασφαλιστικό προϊόν. Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής θα πρέπει να εξηγήσει στον πελάτη τα βασικά χαρακτηριστικά των ασφαλιστικών προϊόντων που πωλεί και θα πρέπει το προσωπικό του να διαθέτει για τον σκοπό αυτό επαρκή χρόνο και πόρους.
- (49) Στην περίπτωση ομαδικής ασφάλισης, ως «πελάτης» θα πρέπει να νοείται ο εκπρόσωπος της ομάδας των ασφαλισμένων που συνάπτει σύμβαση ασφάλισης εξ ονόματος της ομάδας των ασφαλισμένων, όταν το μεμονωμένο μέλος της ομάδας δεν δύναται να λάβει μεμονωμένη απόφαση να συμμετάσχει στη σύμβαση, όπως μια υποχρεωτική ρύθμιση επαγγελματικών συντάξεων. Ο εκπρόσωπος της ομάδας θα πρέπει σε σύντομο χρονικό διάστημα, μετά την ένταξη του μέλους στην ομαδική ασφάλιση, να παρέχει, κατά περίπτωση, το έγγραφο πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν και τις πληροφορίες για την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του διανομέα.
- (50) Θα πρέπει να θεσπιστούν ομοιόμορφοι κανόνες με σκοπό να δίδεται στον πελάτη η δυνατότητα επιλογής του μέσου με το οποίο θα παρέχονται πληροφορίες, κανόνες οι οποίοι επιτρέπουν τη χρήση μέσων ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπου είναι σκόπιμο, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συναλλαγής. Ωστόσο, θα πρέπει να παρέχεται στον πελάτη η επιλογή να λαμβάνει τις πληροφορίες αυτές σε χαρτί. Για λόγους διευκόλυνσης της πρόσβασης των πελατών στις πληροφορίες, όλες οι προσυμβατικές πληροφορίες θα πρέπει να είναι προσβάσιμες δωρεάν.
- (51) Η ανάγκη για παροχή των εν λόγω πληροφοριών είναι μικρότερη όταν ο πελάτης αναζητεί ασφαλιστική ή αντασφαλιστική κάλυψη εμπορικών και βιομηχανικών κινδύνων, ή αποκλειστικά για λόγους διανομής επενδυτικών προϊόντων βασιζόμενων σε ασφάλιση, όταν ο πελάτης είναι επαγγελματίας πελάτης όπως ορίζεται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ.
- (52) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διευκρινίζει τις ελάχιστες υποχρεώσεις των διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων σχετικά με τις πληροφορίες που παρέχουν στους πελάτες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερες διατάξεις στον τομέα της παροχής πληροφοριών οι οποίες μπορούν να επιβάλλονται στους διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων ανεξαρτήτως των διατάξεων του κράτους μέλους καταγωγής τους, εφόσον οι διανομείς αυτοί ασκούν τις δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι οι αυστηρότερες αυτές διατάξεις είναι σύμφωνες με το ενωσιακό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Ένα κράτος μέλος το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει και εφαρμόζει τις διατάξεις που διέπουν τους διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων και την πώληση των ασφαλιστικών προϊόντων, πέραν εκείνων που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να διασφαλίζει ότι ο διοικητικός φόρτος που απορρέει από τις διατάξεις αυτές είναι ανάλογος με την προστασία των καταναλωτών και παραμένει περιορισμένος.
- (53) Οι πρακτικές των διασταυρούμενων πωλήσεων αποτελούν συνήθη στρατηγική που χρησιμοποιούν οι διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων σε όλη την Ένωση. Μπορούν μεν να αποφέρουν όφελος σε πελάτες, αλλά μπορούν επίσης να αντιπροσωπεύουν πρακτικές όπου το συμφέρον των πελατών δεν λαμβάνεται επαρκώς υπόψη. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη διανομή ασφαλιστηρίων συμβολαίων κάλυψης πολλαπλών κινδύνων.
- (54) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν τις διασταυρούμενες πωλήσεις δεν θα πρέπει να θίγουν την εφαρμογή των νομοθετικών πράξεων της Ένωσης που προβλέπει κανόνες εφαρμοστέους σε πρακτικές διασταυρούμενων πωλήσεων σε σχέση με ορισμένες κατηγορίες αγαθών ή υπηρεσιών.
- (55) Για να διασφαλιστεί ότι τα ασφαλιστικά προϊόντα ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς-στόχου, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις και, στα κράτη μέλη που οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δημιουργούν ασφαλιστικά προϊόντα προς πώληση σε πελάτες, οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές θα πρέπει να διατηρούν, να χρησιμοποιούν και να αναθεωρούν τη διαδικασία για την έγκριση κάθε ασφαλιστικού προϊόντος. Αν ένας διανομέας ασφαλιστικού προϊόντος προσφέρει συμβουλές για ασφαλιστικά προϊόντα ή προτείνει ασφαλιστικά προϊόντα που δεν δημιουργεί ο ίδιος, θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι σε θέση να κατανοεί τα χαρακτηριστικά και την προσδιορισμένη αγορά-στόχο για κάθε ασφαλιστικό προϊόν. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να περιορίζει την ποικιλία και την ευελιξία των προσεγγίσεων που χρησιμοποιούν οι επιχειρήσεις για να αναπτύξουν νέα προϊόντα.
- (56) Τα επενδυτικά προϊόντα που βασίζονται σε ασφάλιση συχνά διατίθενται στους πελάτες ως πιθανές εναλλακτικές λύσεις ή υποκατάστατα επενδυτικών προϊόντων που υπόκεινται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ. Για να διασφαλιστεί μια συνεπής προστασία των επενδυτών και να αποφευχθεί ο κίνδυνος ενός ρυθμιστικού αρμπιτράζ, είναι σημαντικό τα επενδυτικά προϊόντα που βασίζονται σε ασφάλιση να υπόκεινται, εκτός από τα πρότυπα επαγγελματικής δεοντολογίας τα οποία έχουν οριστεί για όλα τα ασφαλιστικά προϊόντα, επιπλέον σε ειδικά πρότυπα που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση του επενδυτικού

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

στοιχείου που είναι ενσωματωμένο στα εν λόγω προϊόντα. Στα εν λόγω ειδικά πρότυπα θα πρέπει να περιλαμβάνονται η παροχή των κατάλληλων πληροφοριών, ο κατάλληλος χαρακτήρας των παρεχόμενων συμβουλών και οι περιορισμοί στην αμοιβή.

- (57) Για να διασφαλιστεί ότι τυχόν αμοιβή ή προμήθεια ή οιοδήποτε μη χρηματικό όφελος σε σχέση με τη διανομή επενδυτικού προϊόντος βασιζόμενου σε ασφάλιση που καταβάλλεται ή εισπράττεται από οιοδήποτε μέρος πλην του πελάτη ή ενός προσώπου εκ μέρους του πελάτη δεν έχει επιζήμιες επιπτώσεις στην ποιότητα της σχετικής υπηρεσίας που προσφέρεται στον πελάτη, ο διανομέας του ασφαλιστικού προϊόντος θα πρέπει να εφαρμόζει κατάλληλες και ανάλογες διευθετήσεις για να αποφεύγονται τέτοιες επιζήμιες επιπτώσεις. Για τον σκοπό αυτό, ο διανομέας ασφαλιστικού προϊόντος θα πρέπει να αναπτύσσει, να εγκρίνει και να αναθεωρεί τακτικά πολιτικές και διαδικασίες σχετικά με τις συγκρούσεις συμφερόντων με σκοπό να αποφεύγονται οιοδήποτε επιζήμιες επιπτώσεις στην ποιότητα της σχετικής υπηρεσίας που παρέχεται στον πελάτη και να διασφαλίζεται ότι ο πελάτης ενημερώνεται επαρκώς για τις αμοιβές, τις προμήθειες ή τα οφέλη.
- (58) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τα πρόσωπα που ασκούν δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών προϊόντων, και να διασφαλιστεί ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις και τα πρόσωπα υπόκεινται σε παρόμοια μεταχείριση σε ολόκληρη την Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτείται να προβλέπουν διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα που είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά. Η Επιτροπή εξέτασε τις υφιστάμενες εξουσίες και την πρακτική εφαρμογή τους στην ανακοίνωσή της, της 8ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με την ενίσχυση των καθιεστώτων επιβολής κυρώσεων στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, με στόχο την προώθηση της σύγκλισης των κυρώσεων και άλλων μέτρων. Κατά συνέπεια, οι διοικητικές κυρώσεις και τα άλλα μέτρα που ορίζονται από τα κράτη μέλη θα πρέπει να πληρούν ορισμένες ουσιώδεις απαιτήσεις σχετικά με τους αποδέκτες, τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή μιας κύρωσης ή άλλου μέτρου και τη δημοσίευση.
- (59) Παρά το γεγονός ότι τα κράτη μέλη δεν εμποδίζονται να θεσπίζουν κανόνες για διοικητικές και ποινικές κυρώσεις για τις ίδιες παραβάσεις, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις διοικητικές κυρώσεις για τις παραβάσεις της παρούσας οδηγίας που υπόκεινται στο εθνικό ποινικό δίκαιο. Σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να επιβάλλουν τόσο διοικητικές όσο και ποινικές κυρώσεις για το ίδιο αδίκημα, αλλά θα πρέπει να μπορούν να το πράττουν εφόσον επιτρέπεται από το εθνικό τους δίκαιο. Ωστόσο, η διατήρηση ποινικών αντί διοικητικών κυρώσεων για παραβάσεις της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να μειώνει ή να θίγει με άλλον τρόπο την ικανότητα των αρμόδιων αρχών για έγκαιρη συνεργασία, πρόσβαση και ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ακόμη και έπειτα από τυχόν παραπομπή των σχετικών παραβάσεων στις αρμόδιες δικαστικές αρχές προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη.
- (60) Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν την εξουσία να επιβάλλουν χρηματικά πρόστιμα που να είναι αρκετά υψηλά ώστε να αντισταθμίζουν τα πραγματικά ή δυνητικά κέρδη και να λειτουργούν αποτρεπτικά ακόμη και για τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις και τα διοικητικά στελέχη τους.
- (61) Για να διασφαλιστεί μια συνεπής προστασία των επενδυτών και να αποφευχθεί ο κίνδυνος ρυθμιστικού αρμπιτράζ, έχει σημασία, σε περίπτωση παραβάσεων σχετικών με τη διανομή επενδυτικού προϊόντος που βασίζεται σε ασφάλιση, οι διοικητικές κυρώσεις και τα άλλα μέτρα που ορίζονται από τα κράτη μέλη να είναι ευθυγραμμισμένα με εκείνα που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1286/2014.
- (62) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή των κυρώσεων σε ολόκληρη την Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, κατά τον καθορισμό του είδους των διοικητικών κυρώσεων ή άλλων μέτρων και του ύψους των διοικητικών χρηματικών προστίμων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις.
- (63) Για να διασφαλιστεί ότι οι αποφάσεις των αρμόδιων αρχών σχετικά με παραβάσεις έχουν αποτρεπτικό αποτέλεσμα στο ευρύ κοινό και για να ενημερώνονται οι συμμετέχοντες στην αγορά σχετικά με τη συμπεριφορά που θεωρείται επιζήμια για τους πελάτες, οι εν λόγω αποφάσεις θα πρέπει να δημοσιεύονται υπό τον όρο ότι η προθεσμία για την κατάθεση προσφυγής έχει παρέλθει και δεν έχει κατατεθεί προσφυγή, εκτός εάν η δημοσίευση αυτή θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή την έκβαση έρευνας που βρίσκεται σε εξέλιξη. Εάν το εθνικό δίκαιο προβλέπει τη δημοσίευση της κύρωσης ή του άλλου μέτρου που υπόκειται σε προσφυγή, η εν λόγω πληροφορία, καθώς και η έκβαση της προσφυγής, θα πρέπει επίσης να δημοσιεύεται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Σε κάθε περίπτωση, εάν η δημοσίευση της κύρωσης ή του άλλου μέτρου θα μπορούσε να προκαλέσει δυσανάλογη ζημία στα εμπλεκόμενα μέρη, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να μπορεί να αποφασίζει να μη δημοσιεύει την κύρωση ή άλλο μέτρο ή να τα δημοσιεύει ανώνυμα.
- (64) Για τον εντοπισμό ενδεχόμενων παραβάσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες διερεύνησης και θα πρέπει να καθιερώσουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς για να καθίσταται δυνατή η καταγγελία πιθανών ή πραγματικών παραβάσεων.
- (65) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αφορά τόσο τις διοικητικές κυρώσεις όσο και άλλα μέτρα, ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό τους ως κύρωσης ή άλλου μέτρου βάσει του εθνικού δικαίου.
- (66) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη τυχόν διατάξεων της νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με αξιόποινες πράξεις.

- (67) Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ σε σχέση με την εποπτεία προϊόντων και τις απαιτήσεις διακυβέρνησης για όλα τα προϊόντα, και σε σχέση με τη διανομή επενδυτικών προϊόντων βασισμένων σε ασφάλιση, τη διαχείριση συγκρούσεων συμφερόντων, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να καταβάλλονται ή να εισπράττονται αντιπαροχές, και την αξιολόγηση της καταλληλότητας και της σκοπιμότητας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις, και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της. Η Επιτροπή, όταν προετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (68) Τα τεχνικά πρότυπα στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες θα πρέπει να διασφαλίζουν συνεπή εναρμόνιση και επαρκή προστασία των καταναλωτών σε όλη την Ένωση. Θα πρέπει να ανατεθεί αποκλειστικά στην ΕΑΑΕΣ, η οποία είναι φορέας με μεγάλη εξειδικευμένη πείρα, η σύνταξη σχεδίων κανονιστικών και εκτελεστικών τεχνικών προτύπων που δεν θα απαιτούν πολιτικές επιλογές, προς υποβολή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.
- (69) Σύμφωνα με την κοινή συνεννόηση για τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, με την επιφύλαξη της περαιτέρω αναθεώρησής της, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την περίοδο αντρρήσεων, καθώς και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο όσον αφορά την ημερομηνία διαβίβασης της κατ' εξουσιοδότηση πράξης. Πέραν αυτού, σύμφωνα με την κοινή συνεννόηση για τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, με την επιφύλαξη της περαιτέρω αναθεώρησής της και, όπου έχει εφαρμογή, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010, θα πρέπει να εξασφαλίζονται η διαφάνεια και οι δέουσες επαφές με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πριν από την έγκριση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης.
- (70) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ θα πρέπει να διέπουν την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διεξάγεται από την ΕΑΑΕΣ στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, υπό την εποπτεία του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων.
- (71) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτά κατοχυρώνονται στις Συνθήκες.
- (72) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να είναι υπερβολικά επαχθής για τους μικρομεσαίους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διανομείς. Ένα από τα μέσα επίτευξης αυτού του στόχου είναι η σωστή εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας. Η αρχή αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται τόσο στις απαιτήσεις για τους διανομείς ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων όσο και στην άσκηση των εποπτικών εξουσιών.
- (73) Η αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να πραγματοποιηθεί πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις της αγοράς, καθώς και οι εξελίξεις σε άλλους τομείς του δικαίου της Ένωσης ή οι εμπειρίες των κρατών μελών κατά την εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου, ιδίως όσον αφορά τα προϊόντα που καλύπτονται από την οδηγία 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾.
- (74) Η οδηγία 2002/92/ΕΚ θα πρέπει να καταργηθεί 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, το κεφάλαιο ΙΙΑ της οδηγίας 2002/92/ΕΚ θα πρέπει να διαγραφεί με εφαρμογή της διαγραφής από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
- (75) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που αντιπροσωπεύουν ουσιώδη τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται προκύπτει από την εν λόγω οδηγία.
- (76) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2002/92/ΕΚ.
- (77) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, του οποίου η γνώμη ζητήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001, γνωμοδότησε στις 23 Νοεμβρίου 2012⁽⁴⁾.

(1) Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

(3) Οδηγία 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών (ΕΕ L 235 της 23.9.2003, σ. 10).

(4) ΕΕ C 100 της 6.4.2013, σ. 12.

- (78) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (79) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής της 28ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες όσον αφορά την ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων στην Ένωση.
2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο σε κράτος μέλος ή επιθυμεί να εγκατασταθεί σε κράτος μέλος προκειμένου να αναλάβει και να ασκήσει τη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων.
3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η ασφάλιση είναι συμπληρωματική προς το αγαθό ή την υπηρεσία που παρέχεται από προμηθευτή όταν η εν λόγω ασφάλιση καλύπτει:
 - i) τον κίνδυνο βλάβης, απώλειας ή ζημίας αγαθού ή τη μη χρήση της υπηρεσίας που παρέχει ο εν λόγω προμηθευτής, ή
 - ii) τη ζημία ή απώλεια αποσκευών και τους άλλους κινδύνους που σχετίζονται με ταξίδι για το οποίο έγινε κράτηση από τον εν λόγω προμηθευτή.
 - β) το ποσό των ασφαλιστρών που καταβλήθηκε για το ασφαλιστικό προϊόν δεν υπερβαίνει τα 600 EUR υπολογιζόμενο αναλογικά σε ετήσια βάση.
 - γ) κατά παρέκκλιση από το στοιχείο β), όταν η ασφάλιση είναι συμπληρωματική προς υπηρεσία που εμφανίζεται στο στοιχείο α) και η διάρκεια της εν λόγω υπηρεσίας είναι ίση ή μικρότερη από τρεις μήνες, το ποσό των ασφαλιστρών που καταβλήθηκε κατ' άτομο δεν υπερβαίνει τα 200 EUR.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν η ασφαλιστική επιχείρηση ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ασκεί δραστηριότητα διανομής μέσω ασφαλιστικού διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ο οποίος εξαιρείται από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με την παράγραφο 3, η εν λόγω επιχείρηση ή ο διαμεσολαβητής διασφαλίζει ότι:
 - α) τίθενται στη διάθεση του πελάτη, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα και τη διεύθυνσή του και σχετικά με τις διαδικασίες που εμφανίζονται στο άρθρο 14 οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους να υποβάλουν καταγγελίες.
 - β) υπάρχουν κατάλληλες και αναλογικές διευθετήσεις με σκοπό τη συμμόρφωση προς τα άρθρα 17 και 24 και την εξέταση των απαιτήσεων και των αναγκών του πελάτη πριν από την πρόταση της σύμβασης.
 - γ) το έγγραφο με τις πληροφορίες για το ασφαλιστικό προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 5 παρέχεται στον πελάτη πριν από τη σύναψη της σύμβασης.
5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές παρακολουθούν την αγορά, περιλαμβανομένης της αγοράς για συμπληρωματικά ασφαλιστικά προϊόντα τα οποία διατίθενται στην αγορά, διανέμονται ή πωλούνται στο κράτος μέλος τους ή από αυτό. Η ΕΑΑΕΣ μπορεί να διευκολύνει και να συντονίζει την παρακολούθηση αυτή.
6. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων σε σχέση με κινδύνους και υποχρεώσεις εκτός της Ένωσης.

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους όσον αφορά δραστηριότητες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διανομής ασφαλιστικών προϊόντων οι οποίες ασκούνται από ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή διαμεσολαβητές εγκατεστημένους σε τρίτη χώρα, και οι οποίοι εργάζονται στην επικράτεια του στο πλαίσιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υπό τον όρο ότι εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση όλων των προσώπων που ασκούν ή έχουν εξουσιοδοτηθεί να ασκήσουν δραστηριότητες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διανομής στην εν λόγω αγορά.

Η παρούσα οδηγία δεν ρυθμίζει δραστηριότητες ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διανομής ασφαλιστικών προϊόντων που διενεργούνται σε τρίτες χώρες.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις γενικής φύσεως δυσκολίες τις οποίες συναντούν οι διανομείς ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων κατά την εγκατάστασή τους ή την άσκηση δραστηριοτήτων διανομής ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων σε τρίτη χώρα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

- 1) ως «διανομή ασφαλιστικών προϊόντων» νοούνται οι δραστηριότητες παροχής συμβουλών, πρότασης, διενέργειας εργασιών προπαρασκευής, για τη σύναψη συμβάσεων ασφάλισης, οι δραστηριότητες σύναψής τους, ή οι δραστηριότητες παροχής βοήθειας κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε περίπτωση που γεννηθεί αξίωση, περιλαμβανομένης της παροχής πληροφοριών σχετικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές συμβάσεις βάσει κριτηρίων που επιλέγονται από τον πελάτη μέσω ενός ιστότοπου ή κάποιου άλλου μέσου και η παροχή καταλόγου κατάταξης ασφαλιστικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένης της σύγκρισης των τιμών και των προϊόντων, ή η παροχή έκπτωσης επί της τιμής ασφαλιστικής σύμβασης, όταν ο πελάτης είναι σε θέση να συνάψει άμεσα ή έμμεσα μια ασφαλιστική σύμβαση χρησιμοποιώντας ιστότοπο ή άλλα μέσα·
- 2) ως «διανομή αντασφαλιστικών προϊόντων» νοούνται οι δραστηριότητες παροχής συμβουλών, πρότασης ή διενέργειας εργασιών προπαρασκευής για τη σύναψη συμβάσεων αντασφάλισης, οι δραστηριότητες σύναψής τους, ή οι δραστηριότητες παροχής βοήθειας κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε περίπτωση που γεννηθεί αξίωση περιλαμβανομένων των δραστηριοτήτων στις περιπτώσεις που αναλαμβάνονται από αντασφαλιστική επιχείρηση χωρίς την παρέμβαση αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή·
- 3) ως «ασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εκτός από την ασφαλιστική ή την αντασφαλιστική επιχείρηση ή τους υπαλλήλους τους και εκτός από τον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί επ' αμοιβή δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων·
- 4) ως «ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εκτός από πιστωτικό ίδρυμα ή την επιχείρηση επενδύσεων όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημεία 1) και 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί επ' αμοιβή δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων ως δευτερεύουσα δραστηριότητα, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η κύρια επαγγελματική δραστηριότητα του εν λόγω φυσικού ή νομικού προσώπου δεν είναι η διανομή ασφαλιστικών προϊόντων·
 - β) το φυσικό ή νομικό πρόσωπο διανέμει μόνον ορισμένα ασφαλιστικά προϊόντα που συμπληρώνουν ένα αγαθό ή μια υπηρεσία·
 - γ) τα σχετικά ασφαλιστικά προϊόντα δεν καλύπτουν την ασφάλιση ζωής ή τους κινδύνους αστικής ευθύνης, εκτός αν η εν λόγω κάλυψη συμπληρώνει το αγαθό ή την υπηρεσία που παρέχει ο διαμεσολαβητής ως την κύρια επαγγελματική δραστηριότητά του·
- 5) ως «αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, άλλο από την αντασφαλιστική επιχείρηση ή τους υπαλλήλους της, το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί επ' αμοιβή τη δραστηριότητα διανομής αντασφαλιστικών προϊόντων·
- 6) ως «ασφαλιστική επιχείρηση» νοείται μια επιχείρηση όπως καθορίζεται στο άρθρο 13 σημείο 1) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1).

- 7) ως «αντασφαλιστική επιχείρηση» νοείται μια αντασφαλιστική επιχείρηση όπως ορίζεται στο άρθρο 13 σημείο 4) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ·
- 8) ως «διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων» νοείται κάθε ασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ή ασφαλιστική επιχείρηση·
- 9) ως «αμοιβή» νοείται κάθε προμήθεια, τέλος, επιβάρυνση ή άλλη πληρωμή, συμπεριλαμβανομένου κάθε είδους οικονομικού οφέλους ή οιοδήποτε άλλου χρηματικού ή μη χρηματικού οφέλους ή κινήτρου, που προτείνεται ή παρέχεται σε σχέση με τις δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων·
- 10) ως «κράτος μέλος καταγωγής» νοείται:
- α) εάν ο διαμεσολαβητής είναι φυσικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο διαμένει·
- β) εάν ο διαμεσολαβητής είναι νομικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική του έδρα ή, αν δεν έχει καταστατική έδρα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική του διοίκηση·
- 11) ως «κράτος μέλος υποδοχής» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής έχει μόνιμη παρουσία ή εγκατάσταση ή παρέχει υπηρεσίες και το οποίο δεν είναι το κράτος μέλος καταγωγής του·
- 12) ως «υποκατάστημα» νοείται το πρακτορείο ή το υποκατάστημα διαμεσολαβητή ο οποίος βρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εκτός του κράτους μέλους καταγωγής του·
- 13) ως «στενοί δεσμοί» νοούνται οι στενοί δεσμοί όπως ορίζονται στο άρθρο 13 σημείο 17) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ·
- 14) ως «κύριος τόπος επιχειρηματικής δραστηριότητας» νοείται ο τόπος από τον οποίο ασκείται η διοίκηση επί της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας·
- 15) ως «συμβουλή» νοείται η παροχή προσωπικής σύστασης σε πελάτη, είτε κατόπιν αιτήματός του είτε με πρωτοβουλία του διανομέα ασφαλιστικών προϊόντων, σε σχέση με μία ή περισσότερες συμβάσεις ασφάλισης·
- 16) ως «μεγάλοι κίνδυνοι» νοούνται οι μεγάλοι κίνδυνοι όπως ορίζονται στο άρθρο 13 σημείο 27) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ·
- 17) ως «επενδυτικό προϊόν βασισμένο σε ασφάλιση» νοείται ένα ασφαλιστικό προϊόν που προσφέρει ληκτότητα ή αξία εξαγοράς και όπου η εν λόγω ληκτότητα ή αξία εξαγοράς είναι συνολικά ή μερικά εκτεθειμένα, άμεσα ή έμμεσα, σε διακυμάνσεις της αγοράς, και στο οποίο δεν περιλαμβάνονται:
- α) ασφαλιστικά προϊόντα του κλάδου ασφάλισης ζημιών, όπως ορίζονται στο παράρτημα I (Κλάδοι ασφάλισης ζημιών) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ·
- β) προϊόντα ασφάλισης ζωής όπου τα οφέλη από τη σύμβαση είναι πληρωτέα μόνο σε περίπτωση θανάτου ή για ανικανότητα λόγω τραυματισμού, ασθένειας ή αναπηρίας·
- γ) συνταξιοδοτικά προϊόντα για τα οποία, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, έχει αναγνωρισθεί ότι έχουν ως πρωταρχικό σκοπό την παροχή εισοδήματος στον επενδυτή κατά τη συνταξιοδότησή του, και δίνουν στον επενδυτή το δικαίωμα σε ορισμένες παροχές·
- δ) επίσημα αναγνωρισμένα επαγγελματικά συνταξιοδοτικά ταμεία που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/41/ΕΚ ή της οδηγίας 2009/138/ΕΚ·
- ε) ατομικά συνταξιοδοτικά προϊόντα για τα οποία απαιτείται από την εθνική νομοθεσία χρηματοδοτική συνεισφορά του εργοδότη και στα οποία ο εργαζόμενος ή ο εργοδότης δεν έχει δυνατότητα επιλογής ως προς το συνταξιοδοτικό προϊόν ή τον πάροχο·
- 18) ως «μόνιμο υπόθεμα» νοείται κάθε μέσο το οποίο:
- α) παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να αποθηκεύει πληροφορίες που απευθύνονται προσωπικά στον πελάτη αυτόν, κατά τρόπο ώστε να μπορεί να ανατρέχει σε αυτές μελλοντικά και για χρονικό διάστημα ικανό για τους σκοπούς των πληροφοριών, και
- β) επιτρέπει την αμετάβλητη αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών.
2. Για τους σκοπούς των σημείων 1) και 2) της παραγράφου 1, καμία από τις ακόλουθες δραστηριότητες δεν θεωρείται διανομή ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων:
- α) η περιστασιακή παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας εάν:
- i) ο πάροχος δεν λαμβάνει πρόσθετα μέτρα για να βοηθήσει στη σύναψη ή την εκτέλεση ασφαλιστικής σύμβασης,
- ii) σκοπός της εν λόγω δραστηριότητας δεν είναι η βοήθεια του πελάτη στη σύναψη ή την εκτέλεση αντασφαλιστικής σύμβασης·

- β) η κατ' επάγγελμα διαχείριση των αξιώσεων μιας ασφαλιστικής επιχείρησης ή μιας αντασφαλιστικής επιχείρησης καθώς και ο διακανονισμός ζημιών και η εκτίμηση των ζημιών από εμπειρογνώμονα·
- γ) η απλή παροχή δεδομένων και πληροφοριών σχετικά με τους δυνητικούς ασφαλισμένους στους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές ή στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις εάν ο πάροχος δεν λαμβάνει πρόσθετα μέτρα για να βοηθήσει στη σύναψη ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής σύμβασης·
- δ) η απλή παροχή πληροφοριών σχετικά με τα ασφαλιστικά ή αντασφαλιστικά προϊόντα ή τον ασφαλιστικό ή τον αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στους δυνητικούς ασφαλισμένους εάν ο πάροχος δεν λαμβάνει πρόσθετα μέτρα για να βοηθήσει στη σύναψη ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΕ ΜΗΤΡΩΟ

Άρθρο 3

Εγγραφή σε μητρώο

1. Οι ασφαλιστικοί, αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων εγγράφονται σε μητρώο αρμόδιας αρχής στο κράτος μέλος καταγωγής τους.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι υπάλληλοί τους δεν υποχρεούνται να εγγραφούν στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι ασφαλιστικές και οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι διαμεσολαβητές και άλλοι οργανισμοί μπορούν να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές για την εγγραφή σε μητρώα των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, καθώς και για την εφαρμογή των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 10.

Ειδικότερα, οι ασφαλιστικοί, αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων μπορούν να εγγράφονται σε μητρώο από ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, από ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή, ή από ένωση ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων ή ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών υπό την εποπτεία της αρμόδιας αρχής.

Ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή ένας διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση μπορεί να ενεργεί υπό την ευθύνη μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης ή άλλου διαμεσολαβητή. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή ο άλλος διαμεσολαβητής έχει την ευθύνη να διασφαλίζει ότι ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή ο διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση πληροί τις προϋποθέσεις εγγραφής σε μητρώο, περιλαμβανομένων των προϋποθέσεων του στοιχείου γ) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 6.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή άλλος διαμεσολαβητής που αναλαμβάνει την ευθύνη για τον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή τον διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση εγγράφει σε μητρώο τον εν λόγω διαμεσολαβητή ή διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την απαίτηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο σε όλα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία εργάζονται σε έναν ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή σε έναν διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση και τα οποία ασκούν δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στα μητρώα καταχωρίζονται τα ονόματα των φυσικών προσώπων μελών της διοίκησης του διανομέα ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων τα οποία είναι υπεύθυνα για τη διανομή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων.

Στα μητρώα αναφέρονται επίσης τα κράτη μέλη στα οποία ο διαμεσολαβητής ασκεί τις δραστηριότητές του υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να δημιουργήσουν περισσότερα του ενός μητρώα για τους ασφαλιστικούς, αντασφαλιστικούς και ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, με την προϋπόθεση ότι καθορίζουν τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία θα εγγράφονται οι διαμεσολαβητές.

Τα κράτη μέλη καθιερώνουν επιγραμμικό σύστημα εγγραφής. Το σύστημα αυτό θα πρέπει να είναι εύκολα προσβάσιμο και να επιτρέπει τη συμπλήρωση του εντύπου εγγραφής σε απευθείας σύνδεση.

3. Σε περίπτωση όπου υπάρχουν περισσότερα του ενός μητρώα σε ένα κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος καταρτίζει ενιαίο σημείο πληροφόρησης που θα επιτρέπει την ταχεία και εύκολη πρόσβαση σε πληροφορίες από τα εν λόγω μητρώα, οι οποίες συγκεντρώνονται ηλεκτρονικά και επικαιροποιούνται. Το σημείο πληροφόρησης παρέχει επίσης τα στοιχεία των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

4. Η ΕΑΑΕΣ καταρτίζει, δημοσιεύει στον ιστότοπό της και επικαιροποιεί ένα ενιαίο ηλεκτρονικό μητρώο που περιέχει καταγραφή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών και ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, οι οποίοι έχουν γνωστοποιήσει την πρόθεσή τους να ασκήσουν διασυννοριακές δραστηριότητες σύμφωνα με το κεφάλαιο III. Τα κράτη μέλη παρέχουν αμελλητί σχετικές πληροφορίες στην ΕΑΑΕΣ προς τον σκοπό αυτόν. Το μητρώο αυτό περιέχει συνδέσμους προς την ιστοσελίδα καθεμιάς από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και είναι προσβάσιμο από κάθε ιστοσελίδα των αρχών αυτών.

Η ΕΑΑΕΣ έχει δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα που αποθηκεύονται στο μητρώο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Η ΕΑΑΕΣ και οι αρμόδιες αρχές έχουν δικαίωμα να τροποποιούν τα εν λόγω δεδομένα. Τα υποκείμενα των δεδομένων, των οποίων τα προσωπικά δεδομένα αποθηκεύονται στο μητρώο και ανταλλάσσονται, έχουν δικαίωμα πρόσβασης στα εν λόγω αποθηκευμένα δεδομένα, καθώς και το δικαίωμα επαρκούς πληροφόρησης.

Η ΕΑΑΕΣ καταρτίζει ιστότοπο με υπερσυνδέσμους για κάθε ενιαίο σημείο πληροφόρησης ή, όπου έχει εφαρμογή, μητρώο, που καταρτίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Τα κράτη μέλη καταγωγής διασφαλίζουν ότι η εγγραφή σε μητρώο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών και ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση γίνεται υπό τον όρο ότι πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 10.

Η ισχύς της εγγραφής επανεξετάζεται τακτικά από την αρμόδια αρχή.

Τα κράτη μέλη καταγωγής μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικοί, αντασφαλιστικοί και ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση οι οποίοι παύουν να πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 10 να διαγράφονται από το μητρώο. Κατά περίπτωση, το κράτος μέλος καταγωγής ενημερώνει το κράτος μέλος υποδοχής για τη διαγραφή αυτή.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αιτήσεις εγγραφής στο μητρώο τις οποίες υποβάλλουν οι διαμεσολαβητές εξετάζονται εντός τριών μηνών από την υποβολή της πλήρους αίτησης, και ότι ο αιτών ενημερώνεται αμέσως σχετικά με την απόφαση.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ζητούνται όλες οι ακόλουθες πληροφορίες ως προϋπόθεση για την εγγραφή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών και ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ως δευτερεύουσα δραστηριότητα στο μητρώο:

- α) ταυτότητα των μετόχων ή των εταίρων, είτε πρόκειται για φυσικά είτε για νομικά πρόσωπα, που κατέχουν συμμετοχή πάνω από 10 % στον διαμεσολαβητή, και τα ποσά των εν λόγω συμμετοχών·
- β) ταυτότητα των προσώπων που έχουν στενούς δεσμούς με τον διαμεσολαβητή·
- γ) πληροφορίες ότι οι εν λόγω συμμετοχές ή οι στενοί δεσμοί δεν παρεμποδίζουν την αποτελεσματική άσκηση των εποπτικών καθηκόντων της αρμόδιας αρχής.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαμεσολαβητές ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση για οποιαδήποτε αλλαγή στις πληροφορίες που παρέχονται βάσει της παρούσας παραγράφου.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές αρνούνται την εγγραφή στο μητρώο εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία ο διαμεσολαβητής έχει στενούς δεσμούς, ή δυσχέρειες σχετικές με την επιβολή εν λόγω νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, παρεμποδίζουν την αποτελεσματική άσκηση των εποπτικών καθηκόντων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Άρθρο 4

Άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

1. Κάθε ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, ο οποίος προτίθεται να ασκήσει τις δραστηριότητές του για πρώτη φορά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, κοινοποιεί τις ακόλουθες πληροφορίες στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του:

- α) το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση και, κατά περίπτωση, τον αριθμό μητρώου του διαμεσολαβητή·

- β) το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη στα οποία προτιμάται να ασκήσει δραστηριότητες ο διαμεσολαβητής·
- γ) την κατηγορία του διαμεσολαβητή και, κατά περίπτωση, την επωνυμία κάθε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης την οποία εκπροσωπεί·
- δ) τους σχετικούς ασφαλιστικούς κλάδους, εφόσον απαιτείται.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εντός ενός μηνός από την παραλαβή τους, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, η οποία επιβεβαιώνει την παραλαβή χωρίς καθυστέρηση. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνει εγγράφως τον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ότι οι πληροφορίες έχουν παραληφθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής και ότι ο διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος υποδοχής. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ανακοινώνει ταυτόχρονα στον διαμεσολαβητή το γεγονός ότι οι πληροφορίες, όσον αφορά τις νομοθετικές διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 οι οποίες ισχύουν στο κράτος μέλος υποδοχής, είναι διαθέσιμες με τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 3 και 4 και, επίσης, ότι ο διαμεσολαβητής οφείλει να συμμορφωθεί προς τις εν λόγω διατάξεις προκειμένου να αρχίσει τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος υποδοχής.

3. Σε περίπτωση αλλαγής σε οποιοδήποτε από τα στοιχεία που κοινοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση κοινοποιεί την εν λόγω αλλαγή στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, τουλάχιστον έναν μήνα πριν επιφέρει την αλλαγή. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής ενημερώνεται επίσης για την αλλαγή αυτή από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, μόλις είναι εφικτό και όχι αργότερα από έναν μήνα από την ημερομηνία που η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνει την πληροφορία.

Άρθρο 5

Παράβαση υποχρεώσεων κατά την άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

1. Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής έχει λόγους να θεωρεί ότι ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, ο οποίος ασκεί δραστηριότητες στο έδαφός του υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της παρούσας οδηγίας, γνωστοποιεί τις διαπιστώσεις αυτές στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

Αφού αξιολογήσει τις πληροφορίες που έλαβε σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνει, το συντομότερο δυνατόν και κατά περίπτωση, τα ενδεδειγμένα μέτρα για να διορθώσει την κατάσταση. Ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής για κάθε μέτρο που έλαβε.

Εάν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα, ή επειδή τα μέτρα αυτά αποδείχθηκαν ανεπαρκή ή δεν έχουν ληφθεί στο συγκεκριμένο κράτος, ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση εξακολουθεί να ενεργεί κατά τρόπο σαφώς ζημιογόνο για τα συμφέροντα των καταναλωτών του κράτους μέλους υποδοχής σε μεγάλη κλίμακα, ή για την εύρυθμη λειτουργία των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών αγορών, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί, αφού ενημερώσει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη νέων παρατυπιών, και, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο, να παρεμποδίσει τον εν λόγω διαμεσολαβητή να συνεχίσει να ασκεί νέες δραστηριότητες εντός του εδάφους του κράτους μέλους υποδοχής.

Επιπλέον, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί να παραπέμψει το θέμα στην ΕΑΑΕΣ και να ζητήσει τη βοήθειά της σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010. Στην περίπτωση αυτή, η ΕΑΑΕΣ μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τις εξουσίες που της απονέμει το εν λόγω άρθρο.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει την εξουσία του κράτους μέλους υποδοχής να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την τιμωρία παρατυπιών που διαπράττονται στο έδαφός του, σε περίπτωση κατά την οποία είναι απαραίτητη η ανάληψη άμεσης δράσης προκειμένου να προστατευτούν τα δικαιώματα των καταναλωτών. Η εξουσία αυτή περιλαμβάνει τη δυνατότητα παρεμπόδισης των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών, και των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, από την άσκηση νέας δραστηριότητας εντός της επικράτειας του κράτους μέλους υποδοχής.

3. Κάθε μέτρο που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής δυνάμει του παρόντος άρθρου γνωστοποιείται εγγράφως με αιτιολογημένη απόφαση στον ασφαλιστικό, αντασφαλιστικό ή ασφαλιστικό διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση και κοινοποιείται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, στην ΕΑΑΕΣ και στην Επιτροπή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Άρθρο 6

Άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, ο οποίος προτίθεται να κάνει χρήση της ελευθερίας εγκατάστασης με την ίδρυση υποκαταστήματος ή έχοντας μόνιμη παρουσία στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, το γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του και διαβιβάζει στην εν λόγω αρμόδια αρχή τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση και, κατά περίπτωση, τον αριθμό μητρώου του διαμεσολαβητή·
- β) το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ο διαμεσολαβητής σκοπεύει να ιδρύσει υποκατάστημα ή να έχει μόνιμη παρουσία·
- γ) την κατηγορία του διαμεσολαβητή και, κατά περίπτωση, την επωνυμία κάθε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης την οποία εκπροσωπεί·
- δ) τους σχετικούς ασφαλιστικούς κλάδους, εφόσον απαιτείται·
- ε) τη διεύθυνση, στο κράτος μέλος υποδοχής, στην οποία μπορούν να ζητηθούν έγγραφα·
- στ) το όνομα κάθε αρμόδιου για τη διοίκηση του υποκαταστήματος ή της μόνιμης παρουσίας.

Κάθε μόνιμη παρουσία διαμεσολαβητή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους που ισοδυναμεί με υποκατάστημα εξομοιώνεται με υποκατάστημα, εκτός εάν ο διαμεσολαβητής νομίμως έχει μόνιμη παρουσία με άλλη νομική μορφή.

2. Αν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής έχει λόγους να αμφιβάλλει για την επάρκεια της οργανωτικής διάρθρωσης ή της χρηματοοικονομικής κατάστασης του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή, ή διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, λαμβανομένων υπόψη των δραστηριοτήτων διανομής που προτίθεται να ασκήσει, γνωστοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, εντός ενός μηνός από την παραλαβή τους, η οποία επιβεβαιώνει την παραλαβή τους χωρίς καθυστέρηση. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνει εγγράφως τον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή, ή διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ότι οι πληροφορίες έχουν παραληφθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής.

Εντός ενός μηνός από την παραλαβή των πληροφοριών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής γνωστοποιεί τις νομοθετικές διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 με τους τρόπους που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 3 και 4, οι οποίες ισχύουν στο έδαφός του, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιεί τις εν λόγω πληροφορίες στον διαμεσολαβητή και ανακοινώνει στον διαμεσολαβητή ότι μπορεί να αρχίσει τη δραστηριότητά του στο κράτος μέλος υποδοχής υπό τον όρο ότι συμμορφώνεται προς τις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις.

Αν δεν ληφθεί γνωστοποίηση εντός της περιόδου που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο, ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση μπορεί να εγκαταστήσει το υποκατάστημα και να αρχίσει τη δραστηριότητά του.

3. Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αρνηθεί να κοινοποιήσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, γνωστοποιεί τους λόγους της άρνησής της στον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή στον διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση εντός ενός μηνός από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Η άρνηση όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ή οποιαδήποτε παράλειψη από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 υπόκειται στο δικαίωμα δικαστικής προσφυγής στο κράτος μέλος καταγωγής.

4. Σε περίπτωση αλλαγής σε οποιοδήποτε από τα στοιχεία που κοινοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση κοινοποιεί την εν λόγω αλλαγή στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, τουλάχιστον έναν μήνα πριν επιφέρει την αλλαγή. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής ενημερώνεται επίσης για την αλλαγή αυτή από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μόλις είναι εφικτό και όχι αργότερα από έναν μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των πληροφοριών από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 7

Κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής

1. Εάν ο κύριος τόπος επιχειρηματικής δραστηριότητας ενός ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή, ή διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους καταγωγής, η αρμόδια αρχή του εν λόγω άλλου κράτους μέλους μπορεί να συμφωνήσει με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής να ενεργεί σαν να είναι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής όσον αφορά τις

διατάξεις στα κεφάλαια IV, V, VI και VII. Σε περίπτωση τέτοιας συμφωνίας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής το κοινοποιεί χωρίς καθυστέρηση στον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή στον διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση και στην ΕΑΑΕΣ.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής αναλαμβάνει την ευθύνη να διασφαλίζει ότι οι υπηρεσίες που παρέχονται από την εγκατάσταση στο έδαφος του τηρούν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα κεφάλαια V και VI και στα μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει αυτών.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής έχει το δικαίωμα να εξετάζει τις ρυθμίσεις εγκατάστασης και να ζητεί όποιες αλλαγές είναι απαραίτητες για να μπορεί η αρμόδια αρχή να επιβάλλει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα κεφάλαια V και VI και τα μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει αυτών, όσον αφορά τις υπηρεσίες ή τις δραστηριότητες που προβλέπονται από την εγκατάσταση στο έδαφος του.

Άρθρο 8

Παράβαση υποχρεώσεων κατά την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης

1. Εάν η αρμόδια αρχή κράτους μέλους υποδοχής διαπιστώσει ότι ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση παραβαίνει τις νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί στο εν λόγω κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις των κεφαλαίων V και VI, η εν λόγω αρχή δύναται να λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα.

2. Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής έχει λόγους να θεωρεί ότι ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, ο οποίος ασκεί δραστηριότητες στο έδαφος του μέσω εγκατάστασης παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της παρούσας οδηγίας και εάν η εν λόγω αρμόδια αρχή δεν υπέχει ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, γνωστοποιεί τις διαπιστώσεις αυτές στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής. Αφού αξιολογήσει τις πληροφορίες που έλαβε, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνει, όπου έχει εφαρμογή και αν έχει, το συντομότερο δυνατόν, τα ενδεδειγμένα μέτρα για να διορθώσει την κατάσταση. Ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής για κάθε μέτρο που έλαβε.

3. Εάν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα, ή επειδή τα μέτρα αυτά αποδείχτηκαν ανεπαρκή ή δεν έχουν ληφθεί στο συγκεκριμένο κράτος, ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή ο διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση εξακολουθεί να ενεργεί κατά τρόπο σαφώς ζημιόγono για τα συμφέροντα των καταναλωτών του κράτους μέλους υποδοχής σε μεγάλη κλίμακα, ή για την εύρυθμη λειτουργία των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών αγορών, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί, αφού ενημερώσει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη νέων παρατυπιών, και, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο, να απαγορεύσει στον εν λόγω διαμεσολαβητή να συνεχίσει να ασκεί νέες δραστηριότητες εντός του εδάφους του κράτους μέλους υποδοχής.

Επιπλέον, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί να παραπέμψει το θέμα στην ΕΑΑΕΣ και να ζητήσει τη βοήθειά της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010. Στην περίπτωση αυτή, η ΕΑΑΕΣ μπορεί να ενεργεί σύμφωνα με τις εξουσίες που της απονέμει το εν λόγω άρθρο.

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 δεν θίγουν την εξουσία του κράτους μέλους υποδοχής να λαμβάνει κατάλληλα, και που δεν εισάγουν διακρίσεις, μέτρα για να αποτρέψει ή να τιμωρήσει παρατυπίες που διαπράττονται στην επικράτειά του, σε περίπτωση κατά την οποία είναι απολύτως απαραίτητη η ανάληψη άμεσης δράσης, προκειμένου να προστατευτούν τα δικαιώματα των καταναλωτών του κράτους μέλους υποδοχής, και εφόσον τα ισοδύναμα μέτρα του κράτους μέλους καταγωγής είναι ανεπαρκή ή ανύπαρκτα. Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος υποδοχής έχει τη δυνατότητα παρεμπόδισης του ενδιαφερόμενου ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή, ή του διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση από την άσκηση νέας δραστηριότητας εντός της επικράτειάς του.

5. Κάθε μέτρο που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής δυνάμει του παρόντος άρθρου γνωστοποιείται εγγράφως με αιτιολογημένη απόφαση στον ενδιαφερόμενο ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή, ή στον διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, και κοινοποιείται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, στην ΕΑΑΕΣ και στην Επιτροπή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Άρθρο 9

Εξουσίες σε σχέση με εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται προς το γενικό συμφέρον

1. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εξουσία των κρατών μελών υποδοχής να λαμβάνουν κατάλληλα, και που δεν εισάγουν διακρίσεις, μέτρα για την τιμωρία παρατυπιών που διαπράττονται στο έδαφος τους, οι οποίες είναι αντίθετες προς τις νομοθετικές διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο. Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος υποδοχής έχει τη δυνατότητα παρεμπόδισης του ενδιαφερόμενου ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή, ή του διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, από την άσκηση νέας δραστηριότητας εντός της επικράτειάς του.

2. Πέραν αυτού, η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εξουσία της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους υποδοχής να λάβει κατάλληλα μέτρα για να παρεμποδίσει διανομέα ασφαλιστικών προϊόντων εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος να ασκήσει δραστηριότητα εντός του εδάφους του υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή, όπου έχει εφαρμογή, ελευθερίας εγκατάστασης, εάν η σχετική δραστηριότητα κατευθύνεται εξ ολοκλήρου ή κυρίως προς το έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής με μοναδικό σκοπό την αποφυγή των νομοθετικών διατάξεων που θα ίσχυαν εάν ο εν λόγω διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων είχε την κατοικία του ή την έδρα του στο εν λόγω κράτος μέλος υποδοχής και, επιπροσθέτως, εάν η δραστηριότητά του θέτει σε σοβαρό κίνδυνο τη σωστή λειτουργία των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών αγορών στο κράτος μέλος υποδοχής όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, αφού ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, μπορεί να λάβει σε σχέση με τον εν λόγω διανομέα ασφαλιστικών προϊόντων όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα προκειμένου για την προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών στο κράτος μέλος υποδοχής. Οι σχετικές αρμόδιες αρχές δύνανται να παραπέμψουν το ζήτημα στην ΕΑΑΕΣ και να ζητήσουν τη βοήθειά της σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και, στην περίπτωση αυτή, η ΕΑΑΕΣ δύναται να ενεργήσει σύμφωνα με τις εξουσίες που της απονέμει το εν λόγω άρθρο σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών υποδοχής και καταγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Άρθρο 10

Επαγγελματικές και οργανωτικές απαιτήσεις

1. Τα κράτη μέλη καταγωγής διασφαλίζουν ότι οι διανομείς ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων και οι υπάλληλοι των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων, κατέχουν επαρκείς γνώσεις και ικανότητες για την εκτέλεση των εργασιών τους και την άσκηση των καθηκόντων τους επαρκώς.

2. Τα κράτη μέλη καταγωγής διασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές και οι υπάλληλοι των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και οι υπάλληλοι των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών, συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις για συνεχή επαγγελματική κατάρτιση και εξέλιξη, προκειμένου να διατηρήσουν ικανοποιητικό επίπεδο απόδοσης, που αντιστοιχεί στον ρόλο που διαδραματίζουν και στη σχετική αγορά.

Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη καταγωγής διαθέτουν και δημοσιοποιούν μηχανισμούς για τον αποτελεσματικό έλεγχο και την αξιολόγηση των γνώσεων και της επάρκειας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών, με βάση τουλάχιστον 15 ώρες επαγγελματικής κατάρτισης ή εξέλιξης κατ' έτος, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των προϊόντων που πωλούνται, τον τύπο του διανομέα, τον ρόλο που ασκούν και τη δραστηριότητα που επιτελείται εντός του διανομέα ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων.

Τα κράτη μέλη καταγωγής μπορούν να απαιτούν να αποδεικνύεται η επιτυχής εκπλήρωση των απαιτήσεων κατάρτισης και εξέλιξης με την απόκτηση πιστοποιητικού.

Τα κράτη μέλη προσαρμόζουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, όσον αφορά τις γνώσεις και ικανότητες, ανάλογα με τη συγκεκριμένη δραστηριότητα των διανομέων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων και τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο διανομής, ιδίως στην περίπτωση των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ως δευτερεύουσα δραστηριότητα. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν, για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο και σε σχέση με τους υπαλλήλους των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή ο διαμεσολαβητής να επιβεβαιώνει ότι οι γνώσεις και ικανότητες των διαμεσολαβητών πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 και, ενδεχομένως, παρέχει σε αυτούς τους διαμεσολαβητές μέσα κατάρτισης ή επαγγελματικής εξέλιξης τα οποία αντιστοιχούν στις απαιτήσεις τις σχετικές με τα προϊόντα που προτείνουν οι εν λόγω διαμεσολαβητές.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την παράγραφο 1 και το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σε όλα τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστικό και αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή και που ασκούν τη δραστηριότητα της διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων, ωστόσο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σχετικά πρόσωπα στη διοικητική δομή αυτών των επιχειρήσεων τα οποία είναι υπεύθυνα για τη διανομή όσον αφορά τα ασφαλιστικά και αντασφαλιστικά προϊόντα, καθώς και όλα τα άλλα πρόσωπα που συμμετέχουν άμεσα στη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων, να έχουν αποδεδειγμένα τις γνώσεις και ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση της δραστηριότητάς τους.

Οι διανομείς ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων συμμορφώνονται προς τις σχετικές απαιτήσεις επαγγελματικών γνώσεων και επάρκειας που καθορίζονται στο παράρτημα I.

3. Τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή σε ασφαλιστικό και αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή και ασκούν τη δραστηριότητα της διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων χαιρούν καλής φήμης. Ως ελάχιστη προϋπόθεση διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο ή πληρούν άλλη ισοδύναμη εθνική απαίτηση όσον αφορά σοβαρά ποινικά αδικήματα που συνδέονται είτε με εγκλήματα κατά της περιουσίας είτε με εγκλήματα σχετικά με οικονομικές δραστηριότητες και δεν έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός αν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη δύνανται, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο, να επιτρέπουν στον διανομέα ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων να εξακριβώνει την καλή φήμη των υπαλλήλων του και, κατά περίπτωση, των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών του διαμεσολαβητών.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την απαίτηση του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου σε όλα τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή σε ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω φυσικά πρόσωπα δεν συμμετέχουν άμεσα στη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα εντός της διοίκησης που υπέχουν ευθύνη, και το τυχόν άλλο προσωπικό που ασχολείται άμεσα με τη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων, πληρούν την απαίτηση αυτή.

Όσον αφορά τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων ως δευτερεύουσα δραστηριότητα πληρούν την απαίτηση του πρώτου εδαφίου.

4. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαθέτουν ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης, η οποία καλύπτει το σύνολο του εδάφους της Ένωσης ή οποιαδήποτε άλλη ανάλογη εγγύηση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από επαγγελματική αμέλεια, για ποσό τουλάχιστον 1 250 000 EUR ανά απαίτηση και 1 850 000 EUR συνολικά κατ' έτος για όλες τις απαιτήσεις, εκτός εάν η εν λόγω ασφάλιση ή άλλη ανάλογη εγγύηση παρέχεται ήδη από ασφαλιστική, αντασφαλιστική ή άλλη επιχείρηση για λογαριασμό της οποίας ενεργεί, ή από την οποία εξουσιοδοτείται να ενεργεί, ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή εάν η εν λόγω επιχείρηση έχει αναλάβει πλήρως την ευθύνη για τις ενέργειες του διαμεσολαβητή.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση να διαθέτουν ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης ή αντίστοιχες εγγυήσεις σε ύψος που ορίζουν τα κράτη μέλη αφού λάβουν υπόψη τα προϊόντα που πωλούνται και τη δραστηριότητα που ασκείται.

6. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των πελατών έναντι αδυναμίας του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή, ή του διαμεσολαβητή που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, να μεταβιβάσει το ασφάλιστρο στην ασφαλιστική επιχείρηση, ή να μεταβιβάσει το ποσό της αποζημίωσης, ή να προβεί σε επιστροφή ασφαλιστρών στον ασφαλισμένο.

Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να λάβουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες μορφές:

- α) θέσπιση νομοθετικών ή συμβατικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες τα χρήματα που καταβάλλει ο πελάτης στον διαμεσολαβητή λογίζονται ως καταβληθέντα στην επιχείρηση, ενώ τα χρήματα που έχει καταβάλει η επιχείρηση στον διαμεσολαβητή δεν λογίζονται ως καταβληθέντα στον πελάτη προτού αυτός τα εισπράξει πραγματικά·
- β) απαίτηση από τον διαμεσολαβητή να έχει χρηματοοικονομική ικανότητα που αντιστοιχεί, σε μόνιμη βάση, στο 4 % των ετήσιων εισπραχθέντων ασφαλιστρών, με ελάχιστο όριο τα 18 750 EUR·
- γ) απαίτηση να μεταβιβάζονται τα χρήματα του πελάτη μέσω αυστηρά διαχωρισμένων λογαριασμών πελατών οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εξόφληση άλλων πιστωτών σε περίπτωση πτώχευσης·
- δ) απαίτηση σύστασης εγγυητικού κεφαλαίου.

7. Η ΕΑΑΕΣ αναθεωρεί τακτικά τα ποσά που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 6, προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η εξέλιξη του ευρωπαϊκού δείκτη τιμών καταναλωτή, όπως δημοσιεύεται από την Eurostat. Η πρώτη αναθεώρηση πραγματοποιείται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017 και κάθε μετέπειτα αναθεώρηση πραγματοποιείται πέντε έτη μετά την ημερομηνία αυτή.

Η ΕΑΑΕΣ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων για την προσαρμογή του βασικού ποσού σε ευρώ που αναφέρεται στις παραγράφους 4 και 6, κατά το ποσοστό μεταβολής του δείκτη που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου κατά την περίοδο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2013 και της 31ης Δεκεμβρίου 2017 ή μεταξύ της ημερομηνίας της τελευταίας αναθεώρησης και της ημερομηνίας της νέας αναθεώρησης, και με στρογγυλοποίηση στο πλησιέστερο πολλαπλάσιο των 10 EUR.

Η ΕΑΑΕΣ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις 30 Ιουνίου 2018 και κάθε μετέπειτα σχέδιο ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων πέντε έτη μετά την ημερομηνία αυτή.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να εγκρίνει τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010.

8. Για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εγκρίνουν, εφαρμόζουν και αναθεωρούν τακτικά τις εσωτερικές πολιτικές τους και τις κατάλληλες εσωτερικές διαδικασίες τους.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν μια λειτουργία για να διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή των εγκεκριμένων πολιτικών και διαδικασιών.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θεσπίζουν, διατηρούν και τηρούν επικαιροποιημένα αρχεία με όλα τα συναφή στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 1, 2 και 3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής το όνομα του επικεφαλής αυτής της λειτουργίας εφόσον τους ζητηθεί.

Άρθρο 11

Δημοσίευση κανόνων περί γενικού συμφέροντος

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την ενδεδειγμένη δημοσίευση, από τις αρμόδιες αρχές τους, των σχετικών εθνικών νομοθετικών διατάξεων περί προστασίας του γενικού συμφέροντος, περιλαμβανομένων και πληροφοριών σχετικά με το εάν και πώς επέλεξε το κράτος μέλος να εφαρμόσει τις αυστηρότερες διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 29 παράγραφος 3, που ισχύουν για την άσκηση δραστηριοτήτων διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων στην επικράτειά τους.

2. Ένα κράτος μέλος το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει και εφαρμόζει διατάξεις που διέπουν τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, πέραν εκείνων που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, διασφαλίζει ότι ο διοικητικός φόρτος που απορρέει από τις διατάξεις αυτές είναι ανάλογος της προστασίας των καταναλωτών. Το κράτος μέλος συνεχίζει να παρακολουθεί τις εν λόγω διατάξεις ώστε να διασφαλίζει ότι αυτές παραμένουν σύμφωνες με την παρούσα παράγραφο.

3. Η ΕΑΑΕΣ περιέχει στον δικτυακό της τόπο τους υπερσυνδέσμους προς τις ιστοσελίδες των αρμόδιων αρχών, όπου δημοσιεύονται πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες περί γενικού συμφέροντος. Οι πληροφορίες αυτές επικαιροποιούνται από τις εθνικές αρμόδιες αρχές σε τακτική βάση και η ΕΑΑΕΣ θέτει τις εν λόγω πληροφορίες στον δικτυακό της τόπο με όλους τους εθνικούς κανόνες περί γενικού συμφέροντος, οι οποίοι κατατάσσονται σε διάφορους συναφείς τομείς του δικαίου.

4. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν ένα ενιαίο σημείο επαφής, επιφορτισμένο με την παροχή πληροφοριών σχετικά με κανόνες περί γενικού συμφέροντος στο αντίστοιχο κράτος μέλος. Το εν λόγω σημείο επαφής θα πρέπει να είναι μία κατάλληλη αρμόδια αρχή.

5. Η ΕΑΑΕΣ εξετάζει σε μια αναφορά της τους κανόνες περί γενικού συμφέροντος που δημοσιεύονται από τα κράτη μέλη, όπως αναφέρεται στο παρόν άρθρο, στο πλαίσιο της εύρυθμης λειτουργίας της παρούσας οδηγίας και της εσωτερικής αγοράς, πριν από τις 23 Φεβρουαρίου 2019, και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 12

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη διασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά, αναφέροντας την ενδεχόμενη κατανομή αυτών των καθηκόντων.

2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου είναι είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμοί που αναγνωρίζονται από το εθνικό δίκαιο ή από δημόσιες αρχές ρητώς εξουσιοδοτημένες προς τούτο από το εθνικό δίκαιο. Δεν είναι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή ενώσεις στα μέλη των οποίων άμεσα ή έμμεσα περιλαμβάνονται ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή ασφαλιστικοί ή αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, με την επιφύλαξη της δυνατότητας συνεργασίας μεταξύ αρμοδίων αρχών και άλλων οργάνων στις περιπτώσεις στις οποίες αυτό προβλέπεται ρητά στο άρθρο 3 παράγραφος 1.

3. Οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν όλες τις εξουσίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Κάθε κράτος μέλος, σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές στην επικράτειά του, διασφαλίζει τη στενή συνεργασία μεταξύ τους, προκειμένου να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα καθήκοντα που τους αντιστοιχούν.

Άρθρο 13

Συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών

1. Οι αρμόδιες αρχές των διαφόρων κρατών μελών συνεργάζονται μεταξύ τους και ανταλλάσσουν σχετικές πληροφορίες για τους διανομείς ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων προκειμένου να εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Ειδικότερα, κατά τη διεργασία εγγραφής στο μητρώο και σε διαρκή βάση, οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν σχετικές πληροφορίες όσον αφορά την καλή φήμη, τις επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες των διανομμένων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων.

3. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν επίσης πληροφορίες σχετικά με τους διανομείς ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων στους οποίους έχει επιβληθεί κύρωση ή άλλο μέτρο που προβλέπεται στο κεφάλαιο VII και οι πληροφορίες αυτές ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα τη διαγραφή από το μητρώο των εν λόγω διανομέων.

4. Όλα τα πρόσωπα που υποχρεούνται να λαμβάνουν ή να παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία οφείλουν να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, όπως ορίζεται στο άρθρο 64 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ.

Άρθρο 14

Αιτιάσεις

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την καθιέρωση διαδικασιών οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους, και ειδικότερα στις ενώσεις καταναλωτών, να υποβάλλουν αιτιάσεις κατά των διανομέων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων. Σε κάθε περίπτωση, παρέχονται απαντήσεις στις αιτιάσεις.

Άρθρο 15

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι έχουν θεσπιστεί οι δέουσες, αποτελεσματικές, αμερόληπτες και ανεξάρτητες εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής για την επίλυση διαφορών μεταξύ πελατών και διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων όσον αφορά τα εκ της παρούσας οδηγίας δικαιώματα και υποχρεώσεις, σύμφωνα με τις οικείες ενωσιακές νομοθετικές πράξεις και το οικείο εθνικό δίκαιο, μέσω της χρησιμοποίησης των υφιστάμενων φορέων κατά περίπτωση. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες αυτές εφαρμόζονται στους διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων, και η αρμοδιότητα του σχετικού φορέα επεκτείνεται σε αυτούς, κατά των οποίων είχε κινηθεί η διαδικασία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνεργάζονται για την επίλυση διασυνοριακών διαφορών που αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

Περιορισμός της χρήσης διαμεσολαβητών

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τη χρήση των υπηρεσιών των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών ή των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι διαμεσολαβητές προσφεύγουν στις υπηρεσίες διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων μόνο των εγγεγραμμένων σε μητρώο ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών, ή των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 17

Γενικές αρχές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, κατά την άσκηση δραστηριότητας διανομής ασφαλιστικών προϊόντων, ενεργούν πάντοτε με έντιμο, αμερόληπτο και επαγγελματικό τρόπο, με γνώμονα την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση των συμφερόντων των πελατών τους.

2. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλες οι πληροφορίες σχετικά με το αντικείμενο της παρούσας οδηγίας, περιλαμβανομένων των διαφημιστικών ανακοινώσεων, που απευθύνονται από διανομέα ασφαλιστικών προϊόντων σε πελάτες ή δυνητικούς πελάτες, είναι αμερόληπτες, σαφείς και μη παραπλανητικές. Οι διαφημιστικές ανακοινώσεις πάντοτε αναγνωρίζονται σαφώς ως τέτοιες.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων δεν αμείβονται ούτε αμείβουν ή αξιολογούν την απόδοση των υπαλλήλων τους κατά τρόπο που έρχεται σε σύγκρουση με το καθήκον τους να ενεργούν προς το συμφέρον των πελατών τους. Ειδικότερα, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων δεν προβαίνει σε καμία ρύθμιση υπό τη μορφή αμοιβών, στόχων πωλήσεων ή υπό άλλη μορφή που θα αποτελούσε κίνητρο για τον ίδιο ή τους υπαλλήλους του να συστήσουν ένα συγκεκριμένο ασφαλιστικό προϊόν σε πελάτη, ενώ ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων θα μπορούσε να προσφέρει διαφορετικό ασφαλιστικό προϊόν το οποίο θα ικανοποιούσε καλύτερα τις ανάγκες του πελάτη.

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

Άρθρο 18

Γενικές πληροφορίες που παρέχει ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

- a) εγκαίρως πριν από τη σύναψη μιας σύμβασης ασφάλισης, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής προβαίνει στις ακόλουθες γνωστοποιήσεις στους πελάτες του:
 - i) της ταυτότητάς του, της διεύθυνσής του και του γεγονότος ότι είναι ασφαλιστικός διαμεσολαβητής·
 - ii) αν παρέχει συμβουλές σχετικά με τα πωλούμενα ασφαλιστικά προϊόντα·
 - iii) των διαδικασιών που αναφέρονται στο άρθρο 14, οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους να υποβάλλουν αιτιάσεις για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, και των διαδικασιών εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών που αναφέρονται στο άρθρο 15·
 - iv) του μητρώου στο οποίο είναι εγγεγραμμένος και των μέσων για την εξακρίβωση της εγγραφής του· και
 - v) αν ο διαμεσολαβητής εκπροσωπεί τον πελάτη ή ενεργεί για λογαριασμό και εξ ονόματος της ασφαλιστικής επιχείρησης·
- β) εγκαίρως πριν από τη σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης, η ασφαλιστική επιχείρηση προβαίνει στις ακόλουθες γνωστοποιήσεις στους πελάτες της:
 - i) της ταυτότητάς της, της διεύθυνσής της και του γεγονότος ότι είναι ασφαλιστική επιχείρηση·
 - ii) αν παρέχει συμβουλές σχετικά με τα πωλούμενα ασφαλιστικά προϊόντα·
 - iii) των διαδικασιών που αναφέρονται στο άρθρο 14, οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους να υποβάλλουν αιτιάσεις για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, και των διαδικασιών εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών που αναφέρονται στο άρθρο 15·

Άρθρο 19

Συγκρούσεις συμφερόντων και διαφάνεια

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εγκαίρως πριν από τη σύναψη μιας σύμβασης ασφάλισης, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει στον πελάτη τις ακόλουθες τουλάχιστον πληροφορίες:
 - a) εάν κατέχει οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή που να αντιστοιχεί στο 10 % ή περισσότερο των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης·
 - β) εάν συγκεκριμένη ασφαλιστική επιχείρηση ή μητρική επιχείρηση συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης κατέχει οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή που να αντιστοιχεί στο 10 % ή περισσότερο των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή·
- γ) σε σχέση με την προτεινόμενη σύμβαση ή τη σύμβαση για την οποία παρέχει συμβουλή, για το κατά πόσον:
 - i) παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης και προσωπικής ανάλυσης·
 - ii) έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις, σε αυτή δε την περίπτωση τον ενημερώνει για τις επωνυμίες των εν λόγω ασφαλιστικών επιχειρήσεων· ή
 - iii) δεν έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις και δεν παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης και προσωπικής ανάλυσης, σε αυτή δε την περίπτωση τον ενημερώνει για τις επωνυμίες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με τις οποίες δύναται να ασκεί και όντως ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες·
- δ) τη φύση της αμοιβής που λαμβάνει σε σχέση με τη σύμβαση ασφάλισης·
- ε) σε σχέση με τη σύμβαση ασφάλισης, αν εργάζεται:
 - i) βάσει αμοιβής, δηλαδή η αμοιβή καταβάλλεται απευθείας από τον πελάτη·
 - ii) βάσει προμήθειας κάθε είδους, δηλαδή η αμοιβή περιλαμβάνεται στο ασφαλιστρο·
 - iii) βάσει άλλου τύπου αμοιβής, συμπεριλαμβανομένου κάθε είδους οικονομικού οφέλους, που προτείνεται ή παρέχεται σε σχέση με τη σύμβαση ασφάλισης· ή
 - iv) βάσει συνδυασμού οιαδήποτε τύπου αμοιβής ορίζεται στα σημεία i), ii) και iii).

2. Όταν η αμοιβή πρέπει να καταβάλλεται απευθείας από τον πελάτη, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ενημερώνει τον πελάτη για το ποσό της αμοιβής ή, αν αυτό δεν είναι δυνατόν, για τη μέθοδο υπολογισμού της αμοιβής.
3. Εάν ο πελάτης πραγματοποιεί πληρωμές εκτός των τρεχόντων ασφαλιστρών και των προγραμματισμένων πληρωμών δυνάμει της σύμβασης ασφάλισης μετά τη σύναψή της, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής τού γνωστοποιεί επίσης, για καθεμία από τις εν λόγω μεταγενέστερες πληρωμές, τις πληροφορίες που πρέπει να του διαβιβάζει σύμφωνα με το παρόν άρθρο.
4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εγκαίρως πριν από τη σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης, κάθε ασφαλιστική επιχείρηση κοινοποιεί στον πελάτη της τη φύση της αμοιβής που λαμβάνουν οι υπάλληλοί της σε σχέση με τη σύμβαση ασφάλισης.
5. Εάν ο πελάτης πραγματοποιεί πληρωμές, εκτός των τρεχόντων ασφαλιστρών και των προγραμματισμένων πληρωμών, δυνάμει της ασφαλιστικής σύμβασης μετά τη σύναψή της, η ασφαλιστική επιχείρηση του γνωστοποιεί επίσης, για καθεμία από τις εν λόγω μεταγενέστερες πληρωμές, τις πληροφορίες που πρέπει να του διαβιβάζει σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 20

Παροχή συμβουλών και πρότυπα πωλήσεων σε περίπτωση μη παροχής συμβουλών

1. Πριν από τη σύναψη σύμβασης ασφάλισης, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων προσδιορίζει, βάσει των πληροφοριών τις οποίες έλαβε από τον πελάτη, τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη και παρέχει στον πελάτη αντικειμενικές πληροφορίες για το ασφαλιστικό προϊόν σε μορφή κατανοητή που να επιτρέπει στον πελάτη να λάβει ενήμερη απόφαση.

Κάθε προτεινόμενη σύμβαση είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη.

Όταν παρέχονται συμβουλές πριν από τη σύναψη οιασδήποτε συγκεκριμένης σύμβασης, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων παρέχει στον πελάτη εξατομικευμένη σύσταση στην οποία εξηγεί τους λόγους για τους οποίους ένα συγκεκριμένο προϊόν ικανοποιεί καλύτερα τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη.

2. Οι διευκρινίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διαφοροποιούνται ανάλογα με τον σύνθετο χαρακτήρα του προτεινόμενου ασφαλιστικού προϊόντος και τον τύπο του πελάτη.

3. Όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πληροφορεί τον πελάτη ότι παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης και προσωπικής ανάλυσης, οφείλει να τις παρέχει βάσει ανάλυσης επαρκώς μεγάλου αριθμού ασφαλιστικών συμβάσεων που διατίθενται στην αγορά, ώστε να είναι σε θέση να συστήσει προσωπικά, σύμφωνα με επαγγελματικά κριτήρια, τη σύμβαση ασφάλισης που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του πελάτη.

4. Με την επιφύλαξη των άρθρων 183 και 184 της οδηγίας 2009/138/EK, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, ανεξαρτήτως του αν παρέχονται ή όχι συμβουλές και ανεξαρτήτως του αν το ασφαλιστικό προϊόν είναι μέρος του πακέτου σύμφωνα με το άρθρο 24 της παρούσας οδηγίας, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων παρέχει στον πελάτη τις σχετικές πληροφορίες για το ασφαλιστικό προϊόν σε μορφή κατανοητή ώστε ο πελάτης να μπορεί να λάβει ενήμερη απόφαση, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τον σύνθετο χαρακτήρα του ασφαλιστικού προϊόντος και τον τύπο του πελάτη.

5. Σε σχέση με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων του κλάδου ασφάλισης ζημιών όπως απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2009/138/EK, οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου παρέχονται με τυποποιημένο έγγραφο πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν, σε χαρτί ή σε άλλο μόνιμο υπόθεμα.

6. Το έγγραφο πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν που αναφέρεται στην παράγραφο 5 συντάσσεται από τον παραγωγό του προϊόντος του κλάδου ασφάλισης ζημιών.

7. Το έγγραφο πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν:

- α) είναι σύντομο και χωριστό έγγραφο·
- β) παρουσιάζεται και είναι διαμορφωμένο έτσι ώστε να είναι σαφές και ευανάγνωστο, με χαρακτηριστές αναγνώσιμου μεγέθους·
- γ) δεν είναι λιγότερο κατανοητό σε περίπτωση που αρχικά ήταν έγχρωμο και εκτυπώνεται ή αντιγράφεται σε φωτοτυπικό μηχάνημα σε ασπρόμαυρη μορφή·
- δ) συντάσσεται στις επίσημες γλώσσες ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες που χρησιμοποιούνται στο μέρος του κράτους μέλους όπου κυκλοφορεί το ασφαλιστικό προϊόν ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο διανομέας, σε άλλη γλώσσα·
- ε) είναι ακριβές και μη παραπλανητικό·
- στ) φέρει τον τίτλο «έγγραφο πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν» στο πάνω μέρος της πρώτης σελίδας·
- ζ) περιλαμβάνει δήλωση ότι οι πλήρεις προσυμβατικές και συμβατικές πληροφορίες για το προϊόν παρέχονται σε άλλα έγγραφα.

Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι το ενημερωτικό έγγραφο για το ασφαλιστικό προϊόν παρέχεται μαζί με τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με άλλες σχετικές ενωσιακές νομοθετικές πράξεις ή εθνικό δίκαιο, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου.

8. Το έγγραφο πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) πληροφορίες για τον τύπο της ασφάλισης·
 - β) περίληψη της ασφαλιστικής κάλυψης, περιλαμβανομένων των κύριων ασφαλιζομένων κινδύνων, του ασφαλιζομένου ποσού και, όπου έχει εφαρμογή, του γεωγραφικού πεδίου και περίληψη των κινδύνων που αποκλείονται·
 - γ) λεπτομέρειες και διάρκεια καταβολής των ασφαλιστρών·
 - δ) κύριες εξαιρέσεις για τις οποίες δεν μπορούν να διατυπωθούν απαιτήσεις·
 - ε) υποχρεώσεις κατά την έναρξη της σύμβασης·
 - στ) υποχρεώσεις κατά τη διάρκεια της σύμβασης·
 - ζ) υποχρεώσεις σε περίπτωση απαίτησης αποζημίωσης·
 - η) τη διάρκεια της σύμβασης συμπεριλαμβανομένων των ημερομηνιών έναρξης και λήξης της σύμβασης·
 - θ) τον τρόπο καταγγελίας της σύμβασης.
9. Η ΕΑΑΕΣ, κατόπιν διαβουλεύσεων με τις εθνικές αρχές και μετά τη διεξαγωγή ελέγχων ικανοποίησης καταναλωτών, αναπτύσσει σχέδιο εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά την τυποποιημένη μορφή της παρουσίασης του εγγράφου πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν στο οποίο προσδιορίζει τις λεπτομέρειες της παρουσίασης των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 8.

Η ΕΑΑΕΣ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις 23 Φεβρουαρίου 2017.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εγκρίνει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010.

Άρθρο 21

Πληροφορίες που παρέχουν οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων συμμορφώνονται προς το άρθρο 18 στοιχείο α) σημεία i), iii) και iv) και το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Άρθρο 22

Εξαιρέσεις παροχής πληροφοριών και ρήτρα ευελιξίας

1. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 18, 19 και 20 δεν χρειάζεται να παρέχονται όταν ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων ασκεί δραστηριότητες διανομής σε σχέση με την ασφάλιση μεγάλων κινδύνων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 29 και 30 της παρούσας οδηγίας δεν χρειάζεται να παρέχονται σε επαγγελματία πελάτη όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 10) της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν σε ισχύ ή να εισάγουν αυστηρότερες διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις της προβλεπόμενης στο παρόν κεφάλαιο πληροφόρησης, εφόσον οι διατάξεις αυτές είναι συμβατές με το κοινοτικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην ΕΑΑΕΣ και στην Επιτροπή τις εν λόγω εθνικές διατάξεις.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους δημοσιοποιούν με τον ενδεδειγμένο τρόπο τις πληροφορίες σχετικά με το εάν και πώς το κράτος μέλος έχει επιλέξει να εφαρμόσει αυστηρότερες διατάξεις σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

Ειδικότερα, τα κράτη μέλη μπορούν να καταστήσουν υποχρεωτικές τις συμβουλές που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο όταν πρόκειται για τις πωλήσεις οιοσδήποτε ασφαλιστικού προϊόντος, ή για ορισμένους τύπους ασφαλιστικών προϊόντων. Στην περίπτωση αυτή, οι διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων συμμορφώνονται προς τις εν λόγω αυστηρότερες εθνικές διατάξεις, μεταξύ άλλων και εκείνοι που εργάζονται στο πλαίσιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή της ελευθερίας εγκατάστασης, όταν συνάπτουν συμβάσεις ασφάλισης με πελάτες που έχουν τη συνήθη διαμονή ή εγκατάστασή τους στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν ή να απαγορεύουν την αποδοχή ή είσπραξη αμοιβών, προμηθειών ή άλλων χρηματικών ή μη χρηματικών ωφελιμάτων που καταβάλλονται ή παρέχονται σε διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων από τρίτο ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τρίτου, σε σχέση με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων.

4. Η ΕΑΑΕΣ, προκειμένου να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο διαφάνειας με κάθε κατάλληλο μέσο, μεριμνά ώστε οι πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει σχετικά με τις εθνικές διατάξεις να γνωστοποιούνται επίσης στους πελάτες, καθώς και στους διανομείς ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων είναι υπεύθυνος για την παροχή υποχρεωτικών επαγγελματικών συνταξιοδοτικών συμφωνιών και ο εργαζόμενος γίνεται μέλος μιας τέτοιας συμφωνίας χωρίς να έχει λάβει μεμονωμένη απόφαση να προσχωρήσει σε αυτήν, οι πληροφορίες που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο παρέχονται στον εργαζόμενο αμέσως μετά την προσχώρησή του στη σχετική συμφωνία.

Άρθρο 23

Όροι ενημέρωσης

1. Κάθε πληροφορία που πρέπει να παρέχεται σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19, 20 και 29 γνωστοποιείται στους πελάτες:

α) γραπτώς·

β) με σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να είναι κατανοητή από τον πελάτη·

γ) σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο κίνδυνος ή του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα έχουν συμφωνήσει μεταξύ τους οι αντισυμβαλλόμενοι· και

δ) δωρεάν.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, οι πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 18, 19, 20 και 29 μπορούν να παρέχονται στον πελάτη σε ένα από τα ακόλουθα μέσα:

α) σε μόνιμο υπόθεμα πλην του χαρτιού, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου· ή

β) μέσω δικτυακού τόπου, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

3. Ωστόσο, όταν οι πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 18, 19, 20 και 29 παρέχονται σε μόνιμο υπόθεμα πλην του χαρτιού ή μέσω δικτυακού τόπου, παρέχεται στον πελάτη έντυπο αντίγραφο κατόπιν αιτήσεως και δωρεάν.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 18, 19, 20 και 29 μπορούν να παρέχονται σε σταθερό υπόθεμα πλην του χαρτιού, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η χρήση του μόνιμου υποθέματος είναι κατάλληλη στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μεταξύ του διανομέα ασφαλιστικών προϊόντων και του πελάτη· και

β) στον πελάτη έχει δοθεί η δυνατότητα επιλογής μεταξύ πληροφόρησης σε χαρτί και σε μόνιμο υπόθεμα, και αυτός έχει επιλέξει το μόνιμο υπόθεμα.

5. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 18, 19, 20 και 29 μπορούν να παρέχονται μέσω δικτυακού τόπου, αν απευθύνονται προσωπικά στον πελάτη ή εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η παροχή των πληροφοριών αυτών μέσω δικτυακού τόπου είναι κατάλληλη στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μεταξύ του διανομέα ασφαλιστικών προϊόντων και του πελάτη·

β) ο πελάτης έχει συναινέσει για την παροχή των πληροφοριών αυτών μέσω δικτυακού τόπου·

γ) στον πελάτη έχει κοινοποιηθεί ηλεκτρονικά η διεύθυνση του δικτυακού τόπου και το σημείο του δικτυακού τόπου όπου μπορεί να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές·

δ) διασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες αυτές παραμένουν προσβάσιμες στον δικτυακό τόπο για όσο χρονικό διάστημα είναι εύλογο να χρειάζεται να τις συμβουλευέται ο πελάτης.

6. Για τους σκοπούς των παραγράφων 4 και 5, η παροχή πληροφοριών σε μόνιμο υπόθεμα πλην του χαρτιού ή μέσω δικτυακού τόπου θεωρείται κατάλληλη, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μεταξύ του διανομέα ασφαλιστικών προϊόντων και του πελάτη, εάν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία που καταδεικνύουν ότι ο πελάτης έχει τακτική πρόσβαση στο διαδίκτυο. Η παροχή από τον πελάτη διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για τους σκοπούς αυτής της δραστηριότητας θεωρείται αποδεικτικό στοιχείο προς τον σκοπό αυτόν.

7. Στην περίπτωση ασφάλισης μέσω τηλεφώνου, οι πληροφορίες που δίδονται στον πελάτη από τον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή πριν από τη σύναψη της σύμβασης, περιλαμβανομένου του εγγράφου πληροφοριών για το ασφαλιστικό προϊόν, παρέχονται σύμφωνα με τους ενωσιακούς κανόνες που διέπουν την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές. Επιπλέον, ακόμη κι αν ο πελάτης έχει επιλέξει να λαμβάνει πληροφορίες σε άλλο μόνιμο υπόθεμα πλην του χαρτιού σύμφωνα με την παράγραφο 4, παρέχονται από τον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή στον πελάτη πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή την παράγραφο 2, αμέσως μετά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης.

Άρθρο 24

Διασταυρούμενες πωλήσεις

1. Όταν ένα ασφαλιστικό προϊόν προσφέρεται από κοινού με συμπληρωματικό προϊόν ή με μια υπηρεσία που δεν είναι ιδιωτική ασφάλιση, ως μέρος πακέτου ή της ίδιας συμφωνίας, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων ενημερώνει τον πελάτη εάν υπάρχει η δυνατότητα αγοράς των διαφορετικών συστατικών στοιχείων χωριστά και, εάν υπάρχει, παρέχει επαρκή περιγραφή των διαφορετικών στοιχείων της συμφωνίας ή του πακέτου καθώς και χωριστή τεκμηρίωση για το κόστος και τις χρεώσεις του κάθε στοιχείου.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, και όταν ο κίνδυνος ή η ασφαλιστική κάλυψη που προκύπτει από αυτή τη συμφωνία ή το πακέτο που προσφέρεται σε πελάτη διαφέρει από τον κίνδυνο που σχετίζεται με κάθε συστατικό στοιχείο χωριστά, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων παρέχει επαρκή περιγραφή των διαφορετικών στοιχείων της συμφωνίας ή του πακέτου και του τρόπου με τον οποίο η αλληλεπίδρασή τους μεταβάλλει τον κίνδυνο ή την ασφαλιστική κάλυψη.

3. Όταν ένα ασφαλιστικό προϊόν είναι συμπληρωματικό αγαθού ή υπηρεσίας που δεν είναι ιδιωτική ασφάλιση, ως μέρος πακέτου ή της ίδιας συμφωνίας, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων προσφέρει στον πελάτη τη δυνατότητα να αγοράσει το αγαθό ή την υπηρεσία χωριστά. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται όταν ένα ασφαλιστικό προϊόν είναι συμπληρωματικό σε επενδυτική υπηρεσία δραστηριότητα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 2) της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, σε σύμβαση πίστωσης όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 3) της οδηγίας 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ή σε λογαριασμό πληρωμών όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 3) της οδηγίας 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.

4. Η ΕΑΑΕΣ μπορεί να καταρτίσει κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και την εποπτεία των διασταυρούμενων πωλήσεων, προσδιορίζοντας καταστάσεις στις οποίες οι πρακτικές των διασταυρούμενων πωλήσεων δεν είναι συμβατές με τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 17.

5. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων που παρέχουν κάλυψη για διάφορους τύπους κινδύνων (ασφαλιστήρια συμβόλαια πολλαπλών κινδύνων).

6. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων προσδιορίζει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη σε σχέση με τα ασφαλιστικά προϊόντα που αποτελούν μέρος του συνολικού πακέτου ή της ίδιας συμφωνίας.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν πρόσθετα αυστηρότερα μέτρα ή να παρεμβαίνουν χωριστά για κάθε περίπτωση, με σκοπό να απαγορεύουν την πώληση ιδιωτικής ασφάλισης μαζί με άλλη συμπληρωματική υπηρεσία ή προϊόν που δεν είναι ασφάλιση, ως μέρος πακέτου ή της ίδιας συμφωνίας, όταν μπορούν να αποδείξουν ότι τέτοιες πρακτικές είναι επίζημιες για τους καταναλωτές.

Άρθρο 25

Εποπτεία προϊόντων και απαιτήσεις διακυβέρνησης

1. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, καθώς και οι διαμεσολαβητές που δημιουργούν ασφαλιστικό προϊόν προς πώληση σε πελάτες, διαθέτουν, χρησιμοποιούν και επανεξετάζουν διαδικασία για την έγκριση κάθε ασφαλιστικού προϊόντος ή των σημαντικών προσαρμογών υφιστάμενου ασφαλιστικού προϊόντος, πριν το προωθήσουν στην αγορά ή το διανεμήσουν σε πελάτες.

Η διαδικασία έγκρισης προϊόντων είναι κατάλληλη και ανάλογη προς τη φύση του ασφαλιστικού προϊόντος.

Η διαδικασία έγκρισης προϊόντων προσδιορίζει και εντοπίζει συγκεκριμένη αγορά-στόχο για κάθε προϊόν και διασφαλίζει ότι όλοι οι κίνδυνοι που συνδέονται με αυτή την προσδιορισμένη αγορά-στόχο αξιολογούνται, και ότι η σκοπούμενη στρατηγική διανομής είναι κατάλληλη για την προσδιορισμένη αγορά-στόχο και λαμβάνει εύλογα μέτρα για να διασφαλίσει ότι το ασφαλιστικό προϊόν διανέμεται στην προσδιορισμένη αγορά-στόχο.

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 60 της 28.2.2014, σ. 34).

⁽²⁾ Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 214).

Η ασφαλιστική επιχείρηση κατανοεί και αναθεωρεί τακτικά τα ασφαλιστικά προϊόντα που προσφέρει ή προωθεί στην αγορά, λαμβάνοντας υπόψη κάθε γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει σοβαρά τον δυνητικό κίνδυνο για την προσδιορισμένη αγορά-στόχο, με σκοπό να αξιολογεί τουλάχιστον κατά πόσο το ασφαλιστικό προϊόν συνεχίζει να είναι συνεπές με τις ανάγκες της προσδιορισμένης αγοράς-στόχου και κατά πόσο η σκοπούμενη στρατηγική διανομής συνεχίζει να είναι η κατάλληλη.

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, καθώς και οι διαμεσολαβητές που δημιουργούν ασφαλιστικά προϊόντα, θέτουν στη διάθεση των διανομέων όλες τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με το ασφαλιστικό προϊόν και τη διαδικασία έγκρισης προϊόντων, στις οποίες περιλαμβάνεται και η προσδιορισμένη αγορά στόχου του ασφαλιστικού προϊόντος.

Αν ένας διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων προσφέρει συμβουλές για ασφαλιστικά προϊόντα ή προτείνει ασφαλιστικά προϊόντα που δεν δημιουργεί ο ίδιος, διαθέτει τις κατάλληλες οργανωτικές ρυθμίσεις για να λαμβάνει τις πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται το πέμπτο εδάφιο και να κατανοεί τα χαρακτηριστικά και την προσδιορισμένη αγορά-στόχο για κάθε ασφαλιστικό προϊόν.

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38 για τον περαιτέρω προσδιορισμό των αρχών που ορίζονται στο παρόν άρθρο, λαμβάνοντας υπόψη κατ' αναλογία τις ασκούμενες δραστηριότητες, τη φύση των ασφαλιστικών προϊόντων που πωλούνται και τη φύση του διανομέα.
3. Οι πολιτικές, οι διαδικασίες και οι ρυθμίσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο ισχύουν με την επιφύλαξη κάθε άλλης υποχρέωσης δυνάμει της παρούσας οδηγίας, περιλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με την κοινοποίηση, την καταλληλότητα ή συμβατότητα, την ταυτοποίηση και διαχείριση συγκρούσεων συμφερόντων, καθώς και με τις αντιπαροχές.
4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε ασφαλιστικά προϊόντα που αποτελούνται από ασφάλιση μεγάλων κινδύνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΒΑΣΙΖΟΜΕΝΑ ΣΕ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Άρθρο 26

Πεδίο εφαρμογής πρόσθετων απαιτήσεων

Το παρόν κεφάλαιο καθορίζει πρόσθετες απαιτήσεις σε εκείνες που ισχύουν για δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων σύμφωνα με τα άρθρα 17, 18, 19 και 20, όταν οι δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων ασκούνται σε σχέση με την πώληση βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων από τους εξής:

- α) ασφαλιστικό διαμεσολαβητή·
- β) ασφαλιστική επιχείρηση.

Άρθρο 27

Πρόληψη συγκρούσεων συμφερόντων

Με την επιφύλαξη του άρθρου 17, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση που ασκεί τη διανομή επενδυτικών προϊόντων βασισμένων σε ασφάλιση διατηρεί και εφαρμόζει αποτελεσματικές οργανωτικές και διοικητικές ρυθμίσεις με σκοπό να λαμβάνει όλα τα εύλογα μέτρα για την αποτροπή των συγκρούσεων συμφερόντων, όπως ορίζονται στο άρθρο 28, ώστε να μην επηρεαστούν δυσμενώς τα συμφέροντα των πελατών του/της. Οι εν λόγω ρυθμίσεις είναι ανάλογες προς τις ασκούμενες δραστηριότητες, τα ασφαλιστικά προϊόντα που πωλούνται και τον τύπο του διανομέα.

Άρθρο 28

Συγκρούσεις συμφερόντων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για τον εντοπισμό συγκρούσεων συμφερόντων μεταξύ αυτών των ιδίων, περιλαμβανομένων των διευθυντών τους και των υπαλλήλων τους, ή κάθε προσώπου που συνδέεται μαζί τους άμεσα ή έμμεσα με σχέση ελέγχου, και των πελατών τους, ή μεταξύ δύο πελατών τους, κατά την άσκηση οιασδήποτε δραστηριοτήτων διανομής ασφαλιστικών προϊόντων.
2. Αν οι οργανωτικές ή διοικητικές ρυθμίσεις που εφαρμόζει ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 27 για τη διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων δεν επαρκούν για να εξασφαλιστεί με εύλογη βεβαιότητα ότι θα αποφευχθεί ο κίνδυνος βλάβης στα συμφέροντα των πελατών, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση γνωστοποιεί σαφώς στον πελάτη τη γενική φύση ή τις πηγές των συγκρούσεων συμφερόντων, εγκαίρως πριν από τη σύναψη της σύμβασης ασφάλισης.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 23 παράγραφος 1, η γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου:

α) πραγματοποιείται σε μόνιμο υπόδημα· και

β) περιλαμβάνει επαρκείς λεπτομέρειες, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του πελάτη, για να μπορέσει ο εν λόγω πελάτης να λάβει ενήμερη απόφαση ως προς τις δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων στο πλαίσιο των οποίων προκύπτει η σύγκρουση συμφερόντων.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38 με σκοπό:

α) να καθορίζει τα μέτρα τα οποία αναμένεται εύλογα ότι αναλαμβάνουν οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές ή οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις για να εντοπίζουν, να προλαμβάνουν, να διαχειρίζονται και να κοινοποιούν συγκρούσεις συμφερόντων κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων διανομής ασφαλιστικών προϊόντων·

β) να θεσπίζει τα κατάλληλα κριτήρια για τον προσδιορισμό των μορφών σύγκρουσης συμφερόντων των οποίων η ύπαρξη θα μπορούσε να αποβεί επιζήμια για τα συμφέροντα των πελατών ή των δυνητικών πελατών του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή της ασφαλιστικής επιχείρησης.

Άρθρο 29

Ενημέρωση των πελατών

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 18 και του άρθρου 19 παράγραφοι 1 και 2, παρέχεται κατάλληλη ενημέρωση, εγκαίρως πριν από τη σύναψη σύμβασης, σε πελάτες ή δυνητικούς πελάτες όσον αφορά τη διανομή επενδυτικών προϊόντων βασισμένων σε ασφάλιση και το συνολικό κόστος και τις συναφείς επιβαρύνσεις. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) όταν παρέχονται συμβουλές, κατά πόσο ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα δίνει στον πελάτη περιοδική αξιολόγηση της καταλληλότητας των βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων που συστήνονται στον εν λόγω πελάτη, αξιολόγηση που αναφέρεται το άρθρο 30·

β) όσον αφορά την ενημέρωση για τα βασισμένα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα και τις προτεινόμενες στρατηγικές, κατάλληλη καθοδήγηση και προειδοποιήσεις σχετικά με τους κινδύνους που συνδέονται με τα βασισμένα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα ή με την πρόταση συγκεκριμένων επενδυτικών στρατηγικών·

γ) όσον αφορά την ενημέρωση για όλα τα κόστη και τις συναφείς επιβαρύνσεις που πρέπει να κοινοποιηθούν, πληροφορίες σχετικά με τη διανομή του βασισμένου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος, μεταξύ άλλων, σχετικά με το κόστος των συμβουλευτικών υπηρεσιών, κατά περίπτωση, το κόστος του βασισμένου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος που συνιστάται ή διαφημίζεται στον πελάτη, και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μπορεί ο πελάτης να το πληρώσει, περιλαμβάνοντας και όλες τις πληρωμές προς τρίτους.

Οι πληροφορίες σχετικά με όλα τα κόστη και τις επιβαρύνσεις, περιλαμβανομένων εκείνων που συνδέονται με τη διανομή βασισμένου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος, που δεν προκαλούνται από την εμφάνιση υποκείμενου κινδύνου της αγοράς, αθροίζονται για να επιτρέψουν στον πελάτη να κατανοήσει το συνολικό κόστος καθώς και το αθροιστικό αποτέλεσμα του στην απόδοση της επένδυσης και, αν το ζητήσει ο πελάτης, συνοδεύονται από αναλυτική καταγραφή του κόστους και των χρεώσεων. Εφόσον απαιτείται, οι πληροφορίες αυτές διατίθενται στον πελάτη σε τακτική βάση, τουλάχιστον ετήσια, στη διάρκεια του κύκλου ζωής της επένδυσης.

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο παρέχονται σε κατανοητή μορφή, κατά τρόπο ώστε οι πελάτες ή οι δυνητικοί πελάτες να είναι ευλόγως σε θέση να κατανοούν τη φύση και τους κινδύνους που αφορούν το προσφερόμενο βασισμένο σε ασφάλιση επενδυτικό προϊόν και, ως εκ τούτου, να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις για την επένδυση. Τα κράτη μέλη μπορεί να αποδεχτούν οι πληροφορίες αυτές να παρέχονται σε τυποποιημένη μορφή.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 19 παράγραφος 1 στοιχεία δ) και ε), του άρθρου 19 παράγραφος 3 και του άρθρου 22 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές ή οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις θεωρείται ότι εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 1, του άρθρου 27 ή του άρθρου 28, όταν πληρώνουν ή εισπράττουν οποιαδήποτε αμοιβή ή προμήθεια ή παρέχουν ή δέχονται οποιοδήποτε μη χρηματικό όφελος σε σχέση με τη διανομή βασισμένου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος ή παρεπόμενης υπηρεσίας προς ή από οποιοδήποτε μέρος πλην του πελάτη ή ενός προσώπου εκ μέρους του πελάτη, μόνον στις περιπτώσεις όπου η πληρωμή ή το όφελος:

α) δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ποιότητα της σχετικής υπηρεσίας που προσφέρεται στον πελάτη· και

β) δεν εμποδίζει τη συμμόρφωση του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή της ασφαλιστικής επιχείρησης με το καθήκον τους να ενεργούν με έντιμο, αμερόληπτο και επαγγελματικό τρόπο για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων των πελατών τους.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν αυστηρότερες απαιτήσεις στους διανομείς σε σχέση με θέματα που καλύπτονται από το παρόν άρθρο. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη μπορούν επιπροσθέτως να απαγορεύουν ή να περιορίζουν περαιτέρω την προσφορά ή την αποδοχή αμοιβών, προμηθειών ή μη χρηματικών οφελών από τρίτους σε σχέση με την παροχή ασφαλιστικών συμβουλών.

Στις αυστηρότερες απαιτήσεις μπορεί να περιλαμβάνονται οιοσδήποτε τέτοιου είδους αμοιβές, προμήθειες ή μη χρηματικά οφέλη που πρέπει να επιστρέφονται στους πελάτες ή να αντισταθμίζονται αμοιβές που έχει καταβάλει ο πελάτης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καταστήσουν υποχρεωτικές τις συμβουλές που αναφέρονται στο άρθρο 30 όταν πρόκειται για τις πωλήσεις οιασδήποτε βασίζομενων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων, ή για ορισμένους τύπους αυτών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή, όταν αυτός ενημερώνει τον πελάτη ότι οι συμβουλές παρέχονται ανεξάρτητα, αφενός να αξιολογεί επαρκώς μεγάλο αριθμό ασφαλιστικών προϊόντων που διατίθενται στην αγορά και τα οποία είναι επαρκώς διαφοροποιημένα ανάλογα με τον τύπο και τους παρόχους προϊόντων, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι στόχοι του πελάτη μπορούν να εκπληρωθούν με κατάλληλο τρόπο, και αφετέρου να μην περιορίζεται σε ασφαλιστικά προϊόντα που εκδίδονται ή παρέχονται από οντότητες που έχουν στενούς δεσμούς με τον διαμεσολαβητή.

Όλοι οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές ή οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να συμμορφώνονται προς τις αυστηρότερες απαιτήσεις ενός κράτους μέλους που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, μεταξύ άλλων και εκείνοι που εργάζονται στο πλαίσιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή της ελευθερίας εγκατάστασης, όταν συνάπτουν συμβάσεις ασφάλισης με πελάτες που έχουν τη συνήθη διαμονή ή εγκατάστασή τους στο εν λόγω κράτος μέλος.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38 με σκοπό να προσδιορίζει:

- α) τα κριτήρια για την αξιολόγηση του κατά πόσον οι αντιπαροχές που έχουν καταβληθεί ή εισπραχθεί από ασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή ασφαλιστική επιχείρηση έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ποιότητα της σχετικής υπηρεσίας που προσφέρεται στον πελάτη·
- β) τα κριτήρια για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που καταβάλλουν ή εισπράττουν αντιπαροχές προς την υποχρέωσή τους να ενεργούν με έντιμο, αμερόληπτο και επαγγελματικό τρόπο προς το βέλτιστο συμφέρον του πελάτη.

5. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4 λαμβάνουν υπόψη:

- α) τη φύση της υπηρεσίας ή των υπηρεσιών που προσφέρονται ή παρέχονται στον πελάτη ή στον δυνητικό πελάτη, λαμβανομένων υπόψη του είδους, του αντικειμένου, του όγκου και της συχνότητας των συναλλαγών·
- β) τη φύση των προϊόντων που προσφέρονται ή προτείνονται, συμπεριλαμβανομένων των διαφόρων τύπων επενδυτικών προϊόντων που βασίζονται σε ασφάλιση.

Άρθρο 30

Αξιολόγηση της καταλληλότητας και της σκοπιμότητας και γνωστοποιήσεις προς πελάτες

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 20 παράγραφος 1, όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση παρέχει συμβουλές για επενδυτικό προϊόν βασίζομενο σε ασφάλιση, λαμβάνει επίσης τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τη γνώση και την εμπειρία του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη στον επενδυτικό τομέα σε σχέση με τον συγκεκριμένο τύπο προϊόντος ή υπηρεσίας, σχετικά με τη χρηματοοικονομική κατάσταση του εν λόγω προσώπου, περιλαμβανομένης της δυνατότητάς του να υποστεί ζημιές, καθώς και σχετικά με τους επενδυτικούς στόχους του εν λόγω προσώπου, περιλαμβανομένου του επιπέδου ανοχής κινδύνου, ώστε να μπορεί ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση να συστήσει στον πελάτη ή στον δυνητικό πελάτη τα βασίζομενα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα που είναι κατάλληλα για την περίπτωση του εν λόγω προσώπου και που, ιδίως, είναι σύμφωνα με το επίπεδο ανοχής κινδύνου και με τη δυνατότητα του εν λόγω προσώπου να υποστεί ζημιές.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ένας ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή μια ασφαλιστική επιχείρηση παρέχει επενδυτικές συμβουλές στο πλαίσιο των οποίων συστήνει πακέτο υπηρεσιών ή προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 24, το συνολικό πακέτο είναι κατάλληλο για τον πελάτη.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 20 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση ασκεί δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, σε σχέση με πωλήσεις για τις οποίες δεν δίδονται συμβουλές, ζητεί από τον πελάτη ή τον δυνητικό πελάτη να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την πείρα του εν λόγω προσώπου στον επενδυτικό τομέα σε σχέση με τον συγκεκριμένο τύπο προσφερόμενου ή ζητούμενου προϊόντος ή υπηρεσίας, ώστε να μπορεί ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση να εκτιμήσει κατά πόσον η σκοπούμενη ασφαλιστική υπηρεσία ή προϊόν είναι κατάλληλη/-ο για τον πελάτη. Όταν πρόκειται για πακέτο υπηρεσιών ή προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 24, στην αξιολόγηση εξετάζεται κατά πόσο το συνολικό πακέτο είναι ενδεδειγμένο.

Εάν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση κρίνει, βάσει των πληροφοριών που έχει λάβει σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, ότι το προϊόν δεν είναι κατάλληλο για τον πελάτη ή τον δυνητικό πελάτη, οφείλει να τον προειδοποιήσει περί τούτου. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή.

Εάν οι πελάτες ή οι δυνητικοί πελάτες δεν παράσχουν τις αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την πείρα τους, ή αν παράσχουν ανεπαρκείς σχετικές πληροφορίες, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση τους προειδοποιεί ότι δεν είναι σε θέση να κρίνει κατά πόσον το σκοπούμενο προϊόν είναι κατάλληλο γι' αυτούς. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 20 παράγραφος 1, όταν δεν παρέχονται συμβουλές σε σχέση με επενδυτικά προϊόντα βασισμένα σε ασφάλιση, τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, και να επιτρέψουν στους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές ή τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να ασκήσουν δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων εντός της επικράτειάς τους χωρίς να λάβουν τις πληροφορίες ή να προβούν στη διαπίστωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι δραστηριότητες αναφέρονται σε ένα από τα ακόλουθα βασισμένα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα:

i) συμβάσεις οι οποίες παρέχουν μόνο επενδυτική έκθεση σε χρηματοπιστωτικά μέσα που θεωρούνται μη σύνθετα βάσει της οδηγίας 2014/65/ΕΕ και δεν περιλαμβάνουν μια δομή η οποία δυσκολεύει τον πελάτη να κατανοήσει τους συνεπαγόμενους κινδύνους· ή

ii) άλλα μη σύνθετα επενδυτικά προϊόντα βασισμένα σε ασφάλιση για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου·

β) η δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών προϊόντων πραγματοποιείται κατόπιν πρωτοβουλίας του πελάτη ή δυνητικού πελάτη·

γ) ο πελάτης ή δυνητικός πελάτης έχει ενημερωθεί σαφώς ότι, κατά την παροχή της δραστηριότητας διανομής ασφαλιστικών προϊόντων, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση δεν υποχρεούται να αξιολογήσει την καταλληλότητα του βασισμένου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος ή της δραστηριότητας διανομής ασφαλιστικών προϊόντων που παρέχεται ή προσφέρεται και ότι ο πελάτης ή δυνητικός πελάτης δεν καλύπτεται από την αντίστοιχη προστασία που παρέχουν οι σχετικοί κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή·

δ) ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους δυνάμει των άρθρων 27 και 28.

Όλοι οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές ή οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, μεταξύ άλλων και εκείνοι που εργάζονται στο πλαίσιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή της ελευθερίας εγκατάστασης, όταν συνάπτουν συμβάσεις ασφάλισης με πελάτες που έχουν τη συνήθη διαμονή ή εγκατάστασή τους σε κράτος μέλος το οποίο δεν κάνει χρήση της παρέκκλισης που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο, συμμορφώνονται με τις εφαρμοστέες διατάξεις στο εν λόγω κράτος μέλος.

4. Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση τηρεί αρχείο όπου περιλαμβάνονται ένα ή περισσότερα έγγραφα, που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ του πελάτη και του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή της ασφαλιστικής επιχείρησης και που αναφέρουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών, καθώς και τους άλλους όρους υπό τους οποίους ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση θα παρέχει υπηρεσίες στον πελάτη. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των μερών μπορούν να ορίζονται με αναφορά σε άλλα έγγραφα ή νομικά κείμενα.

5. Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση παρέχει στον πελάτη επαρκείς αναφορές, σε μόνιμο υπόθεμα, σχετικά με τις υπηρεσίες που του παρέχει. Στις εν λόγω αναφορές περιλαμβάνονται περιοδικές ανακοινώσεις προς τους πελάτες, λαμβανομένων υπόψη του τύπου και του σύνθετου χαρακτήρα των συναφών βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων και της φύσης της υπηρεσίας που παρέχεται στον πελάτη και περιλαμβάνεται, ανάλογα με την περίπτωση, το κόστος των συναλλαγών και των υπηρεσιών που εκτελούνται ή παρέχονται για λογαριασμό του πελάτη.

Κατά την παροχή συμβουλών σχετικά με βασισμένο σε ασφάλιση επενδυτικό προϊόν, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση παρέχει στον πελάτη, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, δήλωση καταλληλότητας σε μόνιμο υπόθεμα, όπου προσδιορίζονται οι συμβουλές που δόθηκαν και πώς αυτές ανταποκρίνονται στις προτιμήσεις, τους στόχους και τα άλλα χαρακτηριστικά του πελάτη. Ισχύουν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 23 παράγραφοι 1 έως 4.

Όταν η σύμβαση συνάπτεται με χρήση μέσου επικοινωνίας από απόσταση, το οποίο παρεμποδίζει την εκ των προτέρων επίδοση της δήλωσης καταλληλότητας, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση μπορεί να παρέχει τη δήλωση καταλληλότητας σε μόνιμο υπόθεμα αμέσως μετά τη δέσμευση του πελάτη με οποιαδήποτε σύμβαση, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο πελάτης έχει συγκατατεθεί να παραλάβει τη δήλωση καταλληλότητας, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, μετά τη σύναψη της σύμβασης· και

β) ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση έχει προσφέρει στον πελάτη τη δυνατότητα να καθυστερήσει τη σύναψη της σύμβασης προκειμένου να παραλάβει πρώτα τη δήλωση καταλληλότητας της εν λόγω σύμβασης.

Αν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση έχει ενημερώσει τον πελάτη ότι θα πραγματοποιεί περιοδική αξιολόγηση της καταλληλότητας, η περιοδική έκθεση περιέχει επικαιροποιημένη δήλωση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το βασισμένο σε ασφάλιση προϊόν ανταποκρίνεται στις προτιμήσεις, τους στόχους και άλλα χαρακτηριστικά του πελάτη.

6. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38 για να προσδιορίζει περαιτέρω τη συμμόρφωση των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με τις αρχές που ορίζονται στο παρόν άρθρο κατά την άσκηση δραστηριοτήτων διανομής ασφαλιστικών προϊόντων με τους πελάτες τους, περιλαμβανομένων των πληροφοριών που λαμβάνονται κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας και της συμβατότητας των βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων για τους πελάτες τους, των κριτηρίων για την αξιολόγηση μη πολύπλοκων βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων για τους σκοπούς της παραγράφου 3 στοιχείο α) σημείο ii) του παρόντος άρθρου, και του περιεχομένου και της μορφής των αρχείων και συμφωνιών για την παροχή υπηρεσιών προς τους πελάτες και των περιοδικών εκθέσεων προς τους πελάτες για τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Οι εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις λαμβάνουν υπόψη:

- α) τη φύση των υπηρεσιών που προσφέρονται ή παρέχονται στον πελάτη ή στον δυνητικό πελάτη, λαμβανομένων υπόψη του είδους, του αντικειμένου, του όγκου και της συχνότητας των συναλλαγών·
- β) τη φύση των προϊόντων που προσφέρονται ή προτείνονται, συμπεριλαμβανομένων των διαφόρων τύπων βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων·
- γ) το εάν ο πελάτης ή δυνητικός πελάτης είναι ιδιώτης ή επαγγελματίας.

7. Έως τις 23 Αυγούστου 2017, η ΕΑΑΕΣ καταρτίζει και εν συνεχεία επικαιροποιεί περιοδικά κατευθυντήριες γραμμές για την εκτίμηση των επενδυτικών προϊόντων που βασίζονται σε ασφάλιση που έχουν δομή η οποία δυσχεραίνει την κατανόηση των σχετικών κινδύνων από τον πελάτη όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) σημείο i).

8. Η ΕΑΑΕΣ μπορεί να καταρτίζει, και έκτοτε να επικαιροποιεί περιοδικά, κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων που ταξινομούνται ως μη περίπλοκα για τους σκοπούς της παραγράφου 3 στοιχείο α) σημείο ii), λαμβάνοντας υπόψη τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που έχουν εγκριθεί δυνάμει της παραγράφου 6.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 31

Διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα

1. Με την επιφύλαξη των εποπτικών εξουσιών των αρμόδιων αρχών και του δικαιώματος των κρατών μελών να προβλέπουν και να επιβάλλουν ποινικές κυρώσεις, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιβάλουν τις εφαρμοστέες διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα για παραβάσεις των εθνικών διατάξεων εκτέλεσης της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, λαμβάνουν δε όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίζεται η εκτέλεσή τους. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα τους είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μη θεσπίσουν κανόνες σχετικά με διοικητικές κυρώσεις βάσει της παρούσας οδηγίας για τις παραβάσεις που υπόκεινται σε ποινικές κυρώσεις βάσει του εθνικού τους δικαίου. Σε αυτή την περίπτωση, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις σχετικές διατάξεις του ποινικού τους δικαίου.

3. Οι αρμόδιες αρχές ασκούν τις εποπτικές εξουσίες τους, περιλαμβανομένων των εξουσιών για τη διεξαγωγή ερευνών και των εξουσιών για την επιβολή κυρώσεων που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο σύμφωνα με τα εθνικά νομικά τους πλαίσια, με οποιονδήποτε από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) άμεσα·
- β) σε συνεργασία με άλλες αρχές·
- γ) κατόπιν αιτήσεως προς τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όπου ισχύουν υποχρεώσεις των διανομικών ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων, σε περίπτωση παράβασης υποχρεώσεως, μπορούν να επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις και λοιπά μέτρα στα μέλη του διοικητικού ή εποπτικού οργάνου τους και σε οποιαδήποτε άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, φέρουν ευθύνη για την εν λόγω παράβαση.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος άρθρου υπόκεινται σε δικαίωμα προσφυγής.

6. Στις αρμόδιες αρχές παρέχονται όλες οι ανακριτικές εξουσίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους. Κατά την άσκηση των εξουσιών τους για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και άλλων μέτρων, οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται στενά ώστε να διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω κυρώσεις και τα εν λόγω μέτρα παράγουν τα επιθυμητά αποτελέσματα και συντονίζουν τη δράση τους όταν ασχολούνται με διασυνοριακές υποθέσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις προϋποθέσεις για τη νόμιμη επεξεργασία των δεδομένων σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

Στις περιπτώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη έχουν επιλέξει, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, να θεσπίσουν ποινικές κυρώσεις για τις παραβάσεις των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 33, διασφαλίζουν ότι έχουν τεθεί σε εφαρμογή κατάλληλα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές να διαθέτουν όλες τις απαραίτητες εξουσίες για:

- α) να συνεργάζονται με τις δικαστικές αρχές εντός του εδάφους τους όσον αφορά τη λήψη συγκεκριμένων πληροφοριών που σχετίζονται με έρευνες ή διώξεις ποινικής φύσης που έχουν κινηθεί για πιθανές παραβάσεις βάσει της παρούσας οδηγίας· και
- β) να θέτουν τις εν λόγω πληροφορίες στη διάθεση των υπόλοιπων αρμόδιων αρχών και της ΕΑΑΕΣ, ώστε να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους αμοιβαίας συνεργασίας και συνεργασίας με την ΕΑΑΕΣ για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 32

Δημοσιοποίηση κυρώσεων και λοιπών μέτρων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές δημοσιοποιούν οποιοσδήποτε διοικητικές κυρώσεις ή λοιπά μέτρα επιβάλλονται λόγω παράβασης των εθνικών διατάξεων κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και κατά των οποίων δεν έχει κατατεθεί προσφυγή, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, περιλαμβάνοντας πληροφορίες σχετικά με το είδος και τη φύση της παράβασης και την ταυτότητα των προσώπων που ευθύνονται για αυτήν. Ωστόσο, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρήσει ότι η δημοσίευση της ταυτότητας των νομικών προσώπων ή της ταυτότητας ή των προσωπικών δεδομένων των φυσικών προσώπων είναι δυσανάλογη, κατόπιν κατά περίπτωση αξιολόγησης που διενεργείται σχετικά με την αναλογικότητα της δημοσίευσης των δεδομένων αυτών, ή σε περίπτωση που η δημοσίευση θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή την έκβαση έρευνας που βρίσκεται σε εξέλιξη, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να αναβάλει τη δημοσίευση, να μη δημοσιεύσει ή να δημοσιεύσει τις κυρώσεις ανώνυμα.

2. Εάν το εθνικό δίκαιο προβλέπει τη δημοσίευση απόφασης για την επιβολή κύρωσης ή άλλου μέτρου η οποία προσβάλλεται ενόπιον των αρμόδιων δικαστικών ή άλλων αρχών, οι αρμόδιες αρχές δημοσιεύουν αμέσως στον επίσημο δικτυακό τόπο τους τις πληροφορίες αυτές και κάθε επακόλουθη πληροφορία σχετικά με την έκβαση της προσφυγής αυτής. Επιπλέον, δημοσιεύεται επίσης τυχόν απόφαση που ακυρώνει προηγούμενη δημοσιευμένη απόφαση περί επιβολής κύρωσης ή άλλου μέτρου.

3. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν την ΕΑΑΕΣ σχετικά με όλες τις διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα που επιβλήθηκαν χωρίς να δημοσιευθούν, σύμφωνα με την παράγραφο 1, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών προσφυγών και της έκβασής τους.

Άρθρο 33

Παραβάσεις και κυρώσεις και λοιπά μέτρα

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται τουλάχιστον:

- α) σε πρόσωπα που δεν ενέγραψαν σε μητρώο τις δραστηριότητες διανομής τους σύμφωνα με το άρθρο 3·
- β) στις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή στους ασφαλιστικούς ή αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που προσφεύγουν στις υπηρεσίες διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων προσώπων, που αναφέρονται στο στοιχείο α)·
- γ) στους ασφαλιστικούς, αντασφαλιστικούς ή ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση οι οποίοι πέτυχαν την εγγραφή με ψευδείς δηλώσεις ή οποιονδήποτε άλλο αντικανονικό τρόπο, κατά παράβαση του άρθρου 3·
- δ) στους διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων που δεν ανταποκρίνονται στις διατάξεις του άρθρου 10·
- ε) στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή στους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις επιχειρηματικής δεοντολογίας που καθορίζονται στα κεφάλαια V και VI σε σχέση με τη διανομή επενδυτικών προϊόντων βασισμένων σε ασφάλιση·
- στ) στους διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων που δεν συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις επιχειρηματικής δεοντολογίας που καθορίζονται στο κεφάλαιο V, σε σχέση με ασφαλιστικά προϊόντα εκτός από εκείνα που αναφέρονται στο στοιχείο ε).

2. Στις περιπτώσεις των παραβάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο ε), τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τουλάχιστον τις ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα:

- α) δημόσια ανακοίνωση που αναφέρει το ευθυνόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο και τη φύση της παράβασης·
- β) διαταγή προς το ευθυνόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο για παύση της επίμαχης συμπεριφοράς και αποφυγή της επανάληψής της στο μέλλον·
- γ) στην περίπτωση των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, ανάκληση της εγγραφής που αναφέρεται στο άρθρο 3·

- δ) προσωρινή απαγόρευση άσκησης καθηκόντων διοίκησης σε ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές ή ασφαλιστικές επιχειρήσεις έναντι κάθε μέλους του διοικητικού οργάνου του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή της ασφαλιστικής επιχείρησης που θεωρείται υπεύθυνο·
- ε) σε περίπτωση νομικού προσώπου, επιβολή των ακόλουθων μέγιστων διοικητικών χρηματικών προστίμων, που ανέρχονται:
- τουλάχιστον σε 5 000 000 EUR ή μέχρι και 5 % του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών σύμφωνα με τους τελευταίους διαθέσιμους λογαριασμούς που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό όργανο, ή, στα κράτη μέλη που δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ, στην αντίστοιχη τιμή στο εθνικό νόμισμα κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας. Εάν το νομικό πρόσωπο είναι μητρική επιχείρηση ή θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που οφείλει να καταρτίζει ενοποιημένους λογαριασμούς σύμφωνα με την οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ο σχετικός συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών ισούται με τον συνολικό ετήσιο κύκλο εργασιών σύμφωνα με τους τελευταίους διαθέσιμους ενοποιημένους λογαριασμούς που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό όργανο της ανώτατης μητρικής επιχείρησης· ή
 - έως το διπλάσιο του ποσού των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης, όπου αυτά δύνανται να προσδιοριστούν·
- στ) σε περίπτωση φυσικού προσώπου, επιβολή των ακόλουθων μέγιστων διοικητικών χρηματικών προστίμων, που ανέρχονται:
- τουλάχιστον σε 700 000 EUR, ή, στα κράτη μέλη τα οποία δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ, στην αντίστοιχη τιμή στο εθνικό νόμισμα κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας· ή
 - έως το διπλάσιο του ποσού των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης, όπου αυτά δύνανται να προσδιοριστούν.

3. Στις περιπτώσεις των παραβάσεων της παραγράφου 1 στοιχεία α) έως δ) και στ), τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τουλάχιστον τις ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις και λοιπά μέτρα:

- διαταγή προς το υπεύθυνο φυσικό ή νομικό πρόσωπο για παύση της επίμαχης συμπεριφοράς και αποφυγή της επανάληψής της στο μέλλον·
 - στην περίπτωση των ασφαλιστικών, ανασφαλιστικών ή των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που ασκούν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, ανάκληση της εγγραφής που αναφέρεται στο άρθρο 3.
4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτούν τις αρμόδιες αρχές να προβλέπουν πρόσθετες κυρώσεις ή λοιπά μέτρα και διοικητικές χρηματικές κυρώσεις που είναι υψηλότερες από τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 34

Αποτελεσματική εφαρμογή κυρώσεων και λοιπών μέτρων

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τον καθορισμό του είδους των διοικητικών κυρώσεων ή άλλων μέτρων και του ύψους των διοικητικών χρηματικών προστίμων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές συνθήκες, στις οποίες περιλαμβάνονται κατά περίπτωση:

- η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης·
- ο βαθμός ευθύνης του υπεύθυνου φυσικού ή νομικού προσώπου·
- η οικονομική ισχύς του υπεύθυνου φυσικού ή νομικού προσώπου, όπως προκύπτει είτε από το ετήσιο εισόδημα του υπεύθυνου φυσικού προσώπου ή από τον συνολικό κύκλο εργασιών του υπεύθυνου νομικού προσώπου·
- η σπουδαιότητα των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν από το υπεύθυνο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στον βαθμό που μπορούν να συγκεκριμενοποιηθούν·
- οι ζημιές πελατών και τρίτων που προκλήθηκαν από την παράβαση, στον βαθμό που μπορούν να συγκεκριμενοποιηθούν·
- ο βαθμός συνεργασίας του υπεύθυνου φυσικού ή νομικού προσώπου με την αρμόδια αρχή·
- μέτρα που έλαβε το υπεύθυνο φυσικό ή νομικό πρόσωπο για να αποτραπεί η επανάληψή της στο μέλλον· και
- οι ομοειδείς προηγούμενες παραβάσεις από το υπεύθυνο φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19).

Άρθρο 35

Αναφορά παραβάσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές καθιερώνουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς για να διευκολύνουν και να ενθαρρύνουν την αναφορά σε αυτές πιθανών ή πραγματικών παραβάσεων των εθνικών διατάξεων για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
2. Οι μηχανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:
 - α) ειδικές διαδικασίες για την παραλαβή καταγγελιών για παραβάσεις και την επακόλουθη συνέχεια·
 - β) κατάλληλη προστασία, τουλάχιστον έναντι αντιποίνων, διακρίσεων ή άλλων μορφών άνισης μεταχείρισης, για τους υπαλλήλους των διανομένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων, και όπου είναι δυνατόν για άλλα πρόσωπα, οι οποίοι καταγγέλλουν παραβάσεις που διαπράττονται εντός των οντοτήτων αυτών· και
 - γ) προστασία της ταυτότητας τόσο του προσώπου που καταγγέλλει τις παραβάσεις όσο και του φυσικού προσώπου που φέρεται ότι διέπραξε την παράβαση, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, εκτός εάν η αποκάλυψη της ταυτότητάς του απαιτείται από το εθνικό δίκαιο στο πλαίσιο περαιτέρω ερευνών ή μεταγενέστερης διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας.

Άρθρο 36

Διαβίβαση πληροφοριών στην ΕΑΑΕΣ όσον αφορά τις κυρώσεις και λοιπά μέτρα

1. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν την ΕΑΑΕΣ σχετικά με όλες τις διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα που επιβλήθηκαν χωρίς να δημοσιευθούν, σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1.
2. Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν κάθε έτος στην ΕΑΑΕΣ συγκεντρωτικές πληροφορίες για όλες τις διοικητικές κυρώσεις ή άλλα μέτρα που έχει επιβάλει σύμφωνα με το άρθρο 31.

Η ΕΑΑΕΣ δημοσιεύει τις εν λόγω πληροφορίες σε ετήσια έκθεση.
3. Οσάκις η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στο κοινό διοικητικές κυρώσεις ή άλλα μέτρα, αναφέρει ταυτόχρονα το γεγονός αυτό στην ΕΑΑΕΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37

Προστασία δεδομένων

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την οδηγία 95/46/ΕΚ στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στα κράτη μέλη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από την ΕΑΑΕΣ σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 38

Κατ' εξουσιοδότηση πράξεις

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 39 όσον αφορά τα άρθρα 25, 28, 29 και 30.

Άρθρο 39

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στα άρθρα 25, 28, 29 και 30 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από τις 22 Φεβρουαρίου 2016.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στα άρθρα 25, 28, 29 και 30 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει την εγκυρότητα των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 25, 28, 29 και 30 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά τρεις μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 40

Μεταβατική περίοδος

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαμεσολαβητές που έχουν ήδη εγγραφεί σε μητρώο σύμφωνα με την οδηγία 2002/92/ΕΚ συμμορφώνονται προς τις σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου με τις οποίες ενσωματώνεται το άρθρο 10 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας μέχρι τις 23 Φεβρουαρίου 2019.

Άρθρο 41

Επανεξέταση και αξιολόγηση

1. Το αργότερο στις 23 Φεβρουαρίου 2021, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 1. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει αξιολόγηση, βάσει των πληροφοριών που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη και την ΕΑΑΕΣ σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 5, του κατά πόσον το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, περιλαμβανομένης της εξαίρεσης του άρθρου 1 παράγραφος 3, παραμένει κατάλληλο σε σχέση με το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, την αναλογικότητα αντιμετώπισης μεταξύ διαφόρων διανομικών ασφαλιστικών προϊόντων και τον διοικητικό φόρτο που επιβάλλεται σε αρμόδιες αρχές και διαύλους διανομής ασφαλιστικών προϊόντων.

2. Το αργότερο έως τις 23 Φεβρουαρίου 2021 η Επιτροπή επανεξετάζει την παρούσα οδηγία. Η επανεξέταση περιλαμβάνει γενική επισκόπηση της πρακτικής εφαρμογής των κανόνων της παρούσας οδηγίας, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις εξελίξεις στις αγορές λιανικής πώλησης επενδυτικών προϊόντων, καθώς και τις εμπειρίες που αποκτήθηκαν κατά την πρακτική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1286/2014 και της οδηγίας 2014/65/ΕΕ. Η επανεξέταση περιλαμβάνει αξιολόγηση του κατά πόσον οι ειδικοί κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας για τη διανομή βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων που καθορίζεται στο κεφάλαιο VI της παρούσας οδηγίας παράγουν κατάλληλα και ανάλογα αποτελέσματα, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλιστεί ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών συνεπώς προς τα πρότυπα προστασίας των επενδυτών που εφαρμόζονται δυνάμει της οδηγίας 2014/65/ΕΕ και τα ειδικά χαρακτηριστικά των βασισμένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων και την ειδική φύση των διαύλων διανομής τους. Στην επανεξέταση αποτυπώνεται επίσης η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/41/ΕΚ. Η εν λόγω επανεξέταση περιλαμβάνει επίσης ειδική ανάλυση του αντικτύπου του άρθρου 19 της παρούσας οδηγίας, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση ανταγωνισμού στην αγορά διανομής ασφαλιστικών προϊόντων για συμβάσεις σε κλάδους εκτός εκείνων που προσδιορίζονται στο παράρτημα II της οδηγίας 2009/138/ΕΚ, και του αντικτύπου των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19 της παρούσας οδηγίας σχετικά με τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που είναι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

3. Μετά από διαβούλευση με τη Μεικτή Επιτροπή Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών, η Επιτροπή υποβάλλει πρώτη έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

4. Το αργότερο έως τις 23 Φεβρουαρίου 2020, και τουλάχιστον ανά διετία στη συνέχεια, η ΕΑΑΕΣ καταρτίζει περαιτέρω έκθεση επί της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Η ΕΑΑΕΣ διαβουλεύεται με την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών προτού δημοσιεύσει την έκθεσή της.

5. Σε τρίτη έκθεση την οποία θα καταρτίσει έως τις 23 Φεβρουαρίου 2018, η ΕΑΑΕΣ αναλαμβάνει να εκπονήσει αξιολόγηση της διάρθρωσης των αγορών ασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

6. Στην έκθεση την οποία θα καταρτίσει έως τις 23 Φεβρουαρίου 2020, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4, η ΕΑΑΕΣ εξετάζει κατά πόσον οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 έχουν επαρκείς εξουσίες και πόρους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

7. Στην έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 εξετάζονται τουλάχιστον τα ακόλουθα ζητήματα:

α) αλλαγές στη διάρθρωση της αγοράς ασφαλιστικών διαμεσολαβητών·

β) αλλαγές στα μοντέλα διασυνοριακής δραστηριότητας·

γ) η βελτίωση της ποιότητας των συμβουλών και των μεθόδων πώλησης καθώς και των επιπτώσεων της παρούσας οδηγίας στους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που είναι μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

8. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 περιλαμβάνει επίσης αξιολόγηση, από την ΕΑΑΕΣ, των επιπτώσεων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 42

Μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις 23 Φεβρουαρίου 2018. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο αυτών των διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα εν λόγω μέτρα, τα τελευταία περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι αναφορές στην οδηγία που καταργείται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος πραγματοποίησης αυτής της αναφοράς και η διατύπωση αυτής της δήλωσης καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 43

Τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ

Το κεφάλαιο IIIA της οδηγίας 2002/92/ΕΚ διαγράφεται από τις 23 Φεβρουαρίου 2016.

Άρθρο 44

Κατάργηση

Η οδηγία 2002/92/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες που παρατίθενται στο παράρτημα II μέρος Α, καταργείται από τις 23 Φεβρουαρίου 2018, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών του παραρτήματος II μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος III.

Άρθρο 45

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 46

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 20 Ιανουαρίου 2016.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A.G. KOENDERS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

(όπως αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2)

I Κίνδυνοι ζημιών που ταξινομούνται στους κλάδους 1 έως 18 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2009/138/ΕΚ

- α) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση των όρων και των προϋποθέσεων των προσφερόμενων συμβολαίων, περιλαμβανομένων των παρεπόμενων κινδύνων εάν καλύπτονται από τα συμβόλαια αυτά·
- β) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση της εφαρμοστέας νομοθεσίας που διέπει τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, όπως η νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών, η σχετική φορολογική νομοθεσία και το σχετικό κοινωνικό και εργατικό δίκαιο·
- γ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση διαχείρισης περιπτώσεων ζημιών·
- δ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση διαχείρισης αιτιάσεων·
- ε) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση αξιολόγησης των αναγκών των πελατών·
- στ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση της ασφαλιστικής αγοράς·
- ζ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση των προτύπων επαγγελματικής δεοντολογίας· και
- η) ελάχιστη απαιτούμενη επάρκεια στον χρηματοοικονομικό τομέα.

II Επενδυτικά προϊόντα βασισμένα σε ασφάλιση

- α) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση επενδυτικών προϊόντων που βασίζονται σε ασφάλιση, περιλαμβανομένων των όρων και των προϋποθέσεων και των καθαρών ασφαλιστρών, και, κατά περίπτωση, των καλυπτόμενων και μη καλυπτόμενων από εγγύηση οφελών·
- β) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση των πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων των διαφόρων επενδυτικών επιλογών για τους ασφαλισμένους·
- γ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση των χρηματοοικονομικών κινδύνων που βαρύνουν τους ασφαλισμένους·
- δ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση των συμβολαίων που καλύπτουν κινδύνους ασφάλισης ζωής και άλλων προϊόντων αποταμίευσης·
- ε) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση οργάνωσης και οφελών καλυπτόμενων από εγγύηση του συνταξιοδοτικού συστήματος·
- στ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση της εφαρμοστέας νομοθεσίας που διέπει τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, όπως η νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών και η σχετική φορολογική νομοθεσία·
- ζ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση της ασφαλιστικής αγοράς και της αγοράς των προϊόντων αποταμίευσης·
- η) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση διαχείρισης καταγγελιών·
- θ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση αξιολόγησης των αναγκών των πελατών·
- ι) διαχείριση συγκρούσεων συμφερόντων·
- ια) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση των προτύπων επαγγελματικής δεοντολογίας· και
- ιβ) ελάχιστη απαιτούμενη επάρκεια στον χρηματοοικονομικό τομέα.

III Κίνδυνοι ασφάλισης ζωής που ταξινομούνται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 2009/138/ΕΚ

- α) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση συμβολαίων, περιλαμβανομένων των όρων, των προϋποθέσεων, των καλυπτόμενων από εγγύηση οφελών και, όπου έχει εφαρμογή, των παρεπόμενων κινδύνων·
- β) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση οργάνωσης και οφελών καλυπτόμενων από εγγύηση του συνταξιοδοτικού συστήματος του σχετικού κράτους μέλους·
- γ) γνώση της εφαρμοστέας νομοθεσίας για τις συμβάσεις ασφάλισης, της νομοθεσίας για την προστασία του καταναλωτή, της νομοθεσίας για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, της νομοθεσίας για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και, όπου έχει εφαρμογή, της σχετικής φορολογικής νομοθεσίας και της σχετικής κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας·

- δ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση της ασφαλιστικής αγοράς και των αγορών σχετικών χρηματοοικονομικών υπηρεσιών·
 - ε) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση διαχείρισης καταγγελιών·
 - στ) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση αξιολόγησης των αναγκών των καταναλωτών·
 - ζ) διαχείριση συγκρούσεων συμφερόντων·
 - η) ελάχιστη απαιτούμενη γνώση των προτύπων επαγγελματικής δεοντολογίας· και
 - θ) ελάχιστη απαιτούμενη επάρκεια στον χρηματοοικονομικό τομέα.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεων της

Οδηγία 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 9 της 15.1.2003, σ. 3).

Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

Οδηγία (ΕΕ) 2016/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 26 της 2.2.2016, σ. 19).

ΜΕΡΟΣ Β

Καταληκτικές ημερομηνίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο όπως αναφέρεται στο άρθρο 44

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των τροποποιουσών οδηγιών
2014/65/ΕΕ (ΕΕ) 2016/97	3.7.2016 22.2.2016 (όσον αφορά την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 43 της παρούσας οδηγίας) 23.2.2018 (όσον αφορά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο σύμφωνα με το άρθρο 42)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2002/92/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 1 παράγραφοι 3 και 4
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 1 παράγραφος 6
Άρθρο 2 σημείο 1)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 6)
Άρθρο 2 σημείο 2)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 7)
Άρθρο 2 σημείο 3)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 1) και άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 2 σημείο 4)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 2) και άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 2 σημείο 5)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3)
Άρθρο 2 σημείο 6)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 5)
Άρθρο 2 σημείο 7)	—
Άρθρο 2 σημείο 8)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 16)
Άρθρο 2 σημείο 9)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 10)
Άρθρο 2 σημείο 10)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 11)
Άρθρο 2 σημείο 11)	—
Άρθρο 2 σημείο 12)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 18)
Άρθρο 2 σημείο 13)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 17)
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 3 παράγραφος 4
Άρθρο 3 παράγραφος 4	—
Άρθρο 3 παράγραφος 5	—
Άρθρο 3 παράγραφος 6	Άρθρο 16
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 10 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 10 παράγραφος 4
Άρθρο 4 παράγραφος 4	Άρθρο 10 παράγραφος 6
Άρθρο 4 παράγραφος 5	—
Άρθρο 4 παράγραφος 6	—
Άρθρο 4 παράγραφος 7	Άρθρο 10 παράγραφος 7
Άρθρο 5	Άρθρο 40
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρα 4 και 6
Άρθρο 6 παράγραφος 2	—
Άρθρο 6 παράγραφος 3	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 7	Άρθρο 12
Άρθρο 8	Άρθρα 5, 7 και 31 έως 36

Οδηγία 2002/92/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 9	Άρθρο 13
Άρθρο 10	Άρθρο 14
Άρθρο 11	Άρθρο 15
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 18 στοιχείο α) σημείο i) και άρθρο 18 στοιχείο β) σημείο i)
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 18 στοιχείο α) σημείο iv)
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 18 στοιχείο α) σημείο iii), άρθρο 18 στοιχείο β) σημείο iii) και άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 12 παράγραφος 2	Άρθρο 20 παράγραφος 3
Άρθρο 12 παράγραφος 3	Άρθρο 20 παράγραφος 1
Άρθρο 12 παράγραφος 4	Άρθρο 22 παράγραφος 1
Άρθρο 12 παράγραφος 5	Άρθρο 22 παράγραφοι 2 και 4
Άρθρο 13	Άρθρο 23
Άρθρο 14	—
Άρθρο 15	—
Άρθρο 16	—
Άρθρο 17	—

ISSN 1977-0669 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2547 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL